

Inventari de les formes granítiques de El Rocar de Santa Coloma de Farners (I)

Sector de Sant Salvador
Sector de Sant Pere Petit
Sector de la Pista de Farners
Sector del Castell de Farners

Realitzat pel:
Centre de Recerca en Geologia i Cartografia Ambiental
Universitat de Girona

Sol·licitant:
Ajuntament de Santa Coloma de Farners

Març/Abril 2021

Investigadors que han participat en el treball:

David Brusi Belmonte

Doctor en Ciències Geològiques, UAB

Professor Titular de la Universitat de Girona

Carles Roqué Pau

Doctor en Ciències Geològiques, UAB

Professor Titular de la Universitat de Girona

Manel Zamorano Càceres

Doctor en Ciències Geològiques, UAB

Prof. Col·laborador Permanent de la Universitat de Girona

ÍNDEX

RESUM EXECUTIU.....	6
1. INTRODUCCIÓ	7
1.1. CONTEXTUALITZACIÓ DE L'ENCÀRREC	7
1.2. OBJECTIUS.....	7
1.3. METODOLOGIA DE TREBALL.....	8
2. INVENTARI DEL ROCAR DE SANTA COLOMA DE FARNERS	10
2.1. SÍNTESI DE LA GEOLOGIA DE EL ROCAR.....	10
2.2. ESTRUCTURA I CONTINGUTS DE LES FITXES D'INVENTARI	13
<i>Descripció dels apartats de la fitxa d'inventari</i>	<i>14</i>
2.3. FITXES D'INVENTARI	23
<i>Sectorització.....</i>	<i>23</i>
<i>Sector 1 (El Rocar de Sant Salvador)</i>	<i>25</i>
RSS-001-El Rinoceront petit	27
RSS-002-Les Roques partides	31
RSS-003-La Mola	34
RSS-004-El Rinoceront.....	37
RSS-005-El Carall.....	41
RSS-006-El Fantasma	43
RSS-007-El Laberint	47
RSS-008-La Torre del Laberint.....	51
RSS-009-La Gola.....	56
RSS-010-El Diamant	61
RSS-011-La Talaia.....	65
RSS-012-La Trona	70
RSS-013-El Castell.....	74
RSS-014-Les boles.....	78
RSS-015-La Roca Plana.....	81
RSS-016-L'Avió	85
RSS-017-La Bota	89
RSS-017-La Sabata	92
RSS-017-El Rocar de migjorn.....	96
<i>Sector 2 (El Rocar de Sant Pere Petit).....</i>	<i>101</i>
RSP-001-Les Tres torres.....	103
RSP-002-Turó de Sant Pere Petit.....	108
RSP-003-Les Roques de l'Aigua	112
RSP-004-Les Roques dels Aills	117

<i>RSP-005-La Miranda</i>	123
<i>RSP-006-La Presa</i>	128
<i>RSP-007-El Castell esquerdat</i>	133
<i>RSP-008-El dors de la Balena</i>	137
<i>RSP-009-La Perda Cavallera de les Roques de la Mare de Déu</i>	141
<i>RSP-010-Les Roques de la Mare de Déu</i>	146
<i>RSP-011-La Torre dels Merlets</i>	151
<i>RSP-012-El Tascó</i>	155
<i>RSP-013-La Carena</i>	159
<i>RSP-014- La Cabana</i>	163
<i>RSP-015-La Resclosa</i>	167
<i>RSP-016-La Roca de l'Avi</i>	172
<i>RSP-017-El dofí</i>	176
<i>Sector 3 (El Rocar de La Pista de Farners)</i>	180
<i>RPF-001-El Rost de les boles</i>	182
<i>RPF-002-El Turó dels Galls</i>	186
<i>RPF-003-El Sortint del Trencacames</i>	192
<i>RPF-004-</i>	196
<i>RPF-005-</i>	199
<i>RPF-006-</i>	202
<i>RPF-007-</i>	205
<i>RPF-008-</i>	208
<i>RPF-009-</i>	211
<i>RPF-010-L'Illa</i>	214
<i>RPF-011-La balena</i>	218
<i>RPF-012-Roca dels deu cèntims</i>	223
<i>RPF-013-El conill</i>	227
<i>RPF-014-El sureny</i>	231
<i>RPF-015-</i>	235
<i>RPF-016-</i>	238
<i>RPF-017-</i>	241
<i>RPF-018-</i>	244
<i>RPF-019-</i>	247
<i>RPF-020-La castanyera</i>	251
<i>RPF-021-El monstre de les galetes</i>	256
<i>RPF-022-La cresta</i>	261
<i>Sector 4 (El Rocar del Castell de Farners)</i>	266
<i>RCF-001-El Turó del Vent</i>	268
<i>RCF-002-</i>	271
<i>RCF-003-</i>	274
<i>RCF-004-</i>	277
<i>RCF-005-</i>	280
<i>RCF-006-</i>	283
<i>RCF-007-</i>	286
<i>RCF-008- El Gorg de Dalt</i>	289

<i>RCF-009-El Gorg del Diable</i>	<i>292</i>
<i>RCF-010-El Gorg de Baix</i>	<i>295</i>
<i>RCF-011-Roca Abellera.....</i>	<i>298</i>
<i>RCF-012-.....</i>	<i>302</i>
<i>RCF-013-El Pas de l'Os.....</i>	<i>305</i>
3. PROPOSTES D'ACTUACIÓ	308

Resum executiu

Com a primer pas de l'estudi i per donar resposta a l'encàrrec de l'Ajuntament de Santa Coloma de Farners s'ha realitzat una anàlisi d'antecedents, especialment la revisió de cartografies geològiques, treballs sobre litologies granítiques i recerca de referències i fons documentals d'imatges sobre El Rocar.

Aquest coneixement s'ha sintetitzat en un breu resum introductori sobre l'origen geològic de les morfologies granítiques de la zona. Les roques presents en el Rocar són de tipus granític i s'integren en un conjunt de materials magmàtics que van cristal·litzar dins l'escorça terrestre ara fa uns 300 milions d'anys. Estan formats per cristalls de mida mil·limètrica (2 a 10 mm) de minerals del grup dels silicats, entre els quals són majoritaris el quarz, els feldspats potàssics, les plagiòclasis i les miques. A causa, principalment de la descompressió, aquestes roques estan afectades per una xarxa de fractures d'espaiat i disposició variables, que solen individualitzar blocs de geometria paral·lelepípedica.

Sota la influència d'aquesta composició mineral i d'aquestes fractures, ha estat la meteorització química deguda a l'aigua d'infiltració la responsable de l'alteració de les roques. Els experts interpreten que els grans mantells d'alteració són formes heretades de paleoclimes tropicals. És el cas dels mantells de sauló que hi ha a les Guílleries i altres llocs de Catalunya, i que es relacionen amb les condicions climàtiques que hi va haver durant el Neogen. Les formes de El Rocar són visibles en superfície perquè han quedat exhumades degut a l'erosió.

Per tal de d'enregistrar de forma detallada, objectiva i sistemàtica la localització i característiques de les formes del sector de El Rocar de Santa Coloma de Farners que s'han inventariat s'ha dissenyat una plantilla de fitxa.

L'inventari de la zona estudiada de El Rocar de Santa Coloma de Farners ha permès identificar, localitzar i caracteritzar fins a 71 formes de relleus granítics. Les formes descrites s'han agrupat en 4 sectors des d'un punt de vista d'una certa proximitat geogràfica:

- 1) El Sector de Sant Salvador (19 formes)
- 2) El Sector de Sant Pere Petit (17 formes)
- 3) El Sector de la Pista de Farners (22 formes)
- 4) El Sector del Castell de Farners (13 formes)

Finalment, sobre la base de l'inventari realitzat es formulen algunes propostes d'actuació especialment en referència al coneixement científic, la gestió i la divulgació d'aquest patrimoni geològic singular.

1. Introducció

Contextualització de l'encàrrec

Arrel de l'organització del Geolodía "Fonts, falles i granits. Una passejada per la riera de Santa Coloma de Farners" el dia 11 de maig de 2019, es van mantenir algunes reunions de treball entre els investigadors del Centre GEOCAMB de la UdG i persones de l'Ajuntament de Santa Coloma. En elles, es va constatar l'interès mutu de posar en valor el patrimoni geològic del municipi de Santa Coloma.

Més enllà de les manifestacions termals, l'explotació de recursos minerals, o els exemples del dinamisme geològic associat a algunes falles actives, les Ciències de la Terra adquireixen a la comarca de La Selva un protagonisme especial. En concret, en el sectors sud i oest del terme municipal de Santa Coloma de Farners s'hi localitza un conjunt singular de formes rocalloses associades a l'alteració dels materials geològics.

A la zona anomenada "El Rocar de Sant Salvador" -i, de manera més concentrada o dispersa en altres indrets propers- el modelat del relleu ha originat un peculiar paisatge de prominències rocalloses, blocs i formes arrodonides. El Rocar constitueix un veritable museu a cel obert de formes granítiques que cal conèixer, preservar i posar en valor pel seu interès paisatgístic, ambiental, científic, cultural, educatiu, turístic, folklòric,...

Els investigadors del centre GEOCAMB de la UdG hem desenvolupat a la zona diversos treballs d'investigació, cartografies, informes i guies divulgatives per encàrrec o en col·laboració amb l'Ajuntament de Santa Coloma de Farners. Cal destacar:

- el Mapa Geològic (1993) a escala 1:10.000 del terme municipal,
- el Mapa Geomorfològic (1994) a escala 1:10.000 del terme municipal,
- la guia de camp "El modelat granític del terme municipal de Santa Coloma de Farners" (1994),
- l'Estudi d'Identificació dels Riscos Geològics (EIRG) en l'àmbit d'aplicació del POUM de Santa Coloma de Farners (2018/19).

Amb aquests antecedents, des de l'Àrea de Govern d'Esports i Medi Natural de l'Ajuntament de Santa Coloma de Farners, i a petició del Sr. Jordi Sànchez, Tècnic de Medi Ambient i Salut, va ser encarregat al GEOCAMB el treball d'Inventari que aquí es presenta.

Objectius del treball

Per satisfer l'encàrrec de l'Ajuntament de Santa Coloma de Farners, el Centre GEOCAMB va fer arribar als Serveis Tècnics de Medi Ambient i Salut una proposta d'estudi que pretenia assolir els següents objectius:

- 1) Realitzar una recerca d'antecedents: tant pel que fa a treballs científics sobre el modelat granític com pel que fa a la recopilació i anàlisi de cartografies, fotografies aèries, estudis, relats, imatges sobre la zona de El Rocar.
- 2) Fer una recerca d'informació dels topònims, descripcions i referències sobre les morfologies de El Rocar.
- 3) Identificar i inventariar les "roques monumentals" més destacades que conformen el Rocar.
- 4) Redactar una memòria que sintetitzi els aspectes més rellevants de l'estudi, reculli les fitxes de l'inventari i formuli propostes d'actuació d'interès per la conservació i gestió d'aquest patrimoni.

Metodologia de treball

Per a dur a terme els objectius esmentats, s'han desenvolupat les següents tasques:

- 1) Anàlisi d'antecedents, especialment la revisió de:
 - Les cartografies geològiques i geomorfològiques publicades de la zona.
 - Les monografies i articles especialitzats sobre modelat de litologies granítiques.
 - Les referències a El Rocar publicades a la revista Ressò.
- 2) Consulta dels fons documentals de fotografies del:
 - CDRI, Centre de Recerca i Difusió de la Imatge, de l'Ajuntament de Girona
 - INSPAI, Centre de la Imatge, de la Diputació de Girona
 - IEFC, l'arxiu històric de l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya
- 3) Disseny d'una fitxa de recollida d'informació específica de les formes de El Rocar
- 4) Campanya de camp de localització i caracterització de les formes més rellevants del sector Sud i Oest més propers al poble de Santa Coloma.
 - Pel que fa a la localització s'han emprat:
 - i. Les coordenades de posició a partir del visor de cartografia de l'ICGC (vissir3) www.icc.cat/vissir3/.
 - ii. Les imatges de satèl·lit del Google Earth.

- iii. Les dades proporcionades per algunes apps com UTM Geo Map.
 - iv. Les referències cadastrals de les propietats extreïtes dels portals de l'ICGC i/o del cadastre de l'estat espanyol.
 - En la caracterització de les formes catalogades s'han:
 - i. Pres mesures de les dimensions dels conjunts rocallosos.
 - ii. Determinat les orientacions de les alineacions de fractures.
 - iii. Descrit les composicions minerals i textures de les roques.
 - iv. Identificat les microformes i microformes presents.
 - v. Especificat les condicions de visibilitat i perspectives recomanades d'observació.
 - vi. Qualificat les seves característiques pel que fa a raresa, accessibilitat, estat de conservació, espectacularitat, seguretat pels visitants, i susceptibilitat de degradació.
- 5) Captura d'imatges fotogràfiques generals i de detall de les formes inventariades.
 - 6) Proposta de mesures de geoconservació.
 - 7) Representació cartogràfica i sectorització de les formes inventariades.
 - 8) Redacció de la present memòria i compilació de les fitxes d'inventari.

2. INVENTARI DEL ROCAR DE SANTA COLOMA DE FARNERS

Síntesi de la Geologia de El Rocar

El tret morfològic característic dels vessants muntanyosos situats just a l'oest de la riera de Santa Coloma és la presència de grans roques de formes arrodonides, que es localitzen aïllades o bé agrupades, a vegades apilades unes sobre les altres en un equilibri precari, o constituint formes d'aspecte capriciós, que evocuen éssers i objectes enigmàtics, a voltes màgics, vigilants o amenaçadors. Deixant de banda l'aura de misteri i misticisme que envolta El Rocar, des d'un punt de vista geomorfològic correspon a un exemple típic de modelat granític, l'origen del qual respon a la constitució geològica del terreny, i als processos de meteorització i d'erosió que les roques han patit en el transcurs dels temps.

Les roques de les Guillerries, massís muntanyós de la serralada prelitoral al que pertany el Rocar, són majoritàriament de tipus granític. Els granits són roques magmàtiques que han consolidat dins l'escorça terrestre. El batòlit de granitoides de les serralades litoral i prelitoral catalanes (Fig. 2.1.) constitueix una massa extensa de roques intrusives.

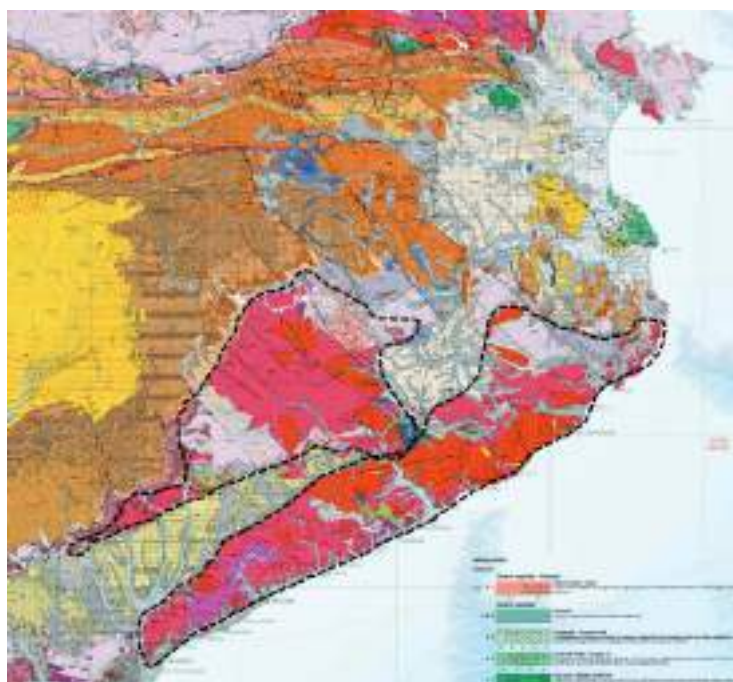

Figura 2.1.- Mapa geològic de Catalunya 1:330.000 de l'ICGC. Les àrees destacades en trama discontinua corresponen al conjunt de roques magmàtiques intrusives entre les quals s'integra El Rocar.

En aquest cas concret, el refredament va tenir lloc durant el Permià, fa uns 287 milions d'anys (Fig. 2.2.), a finals de l'orogènia Varisca.

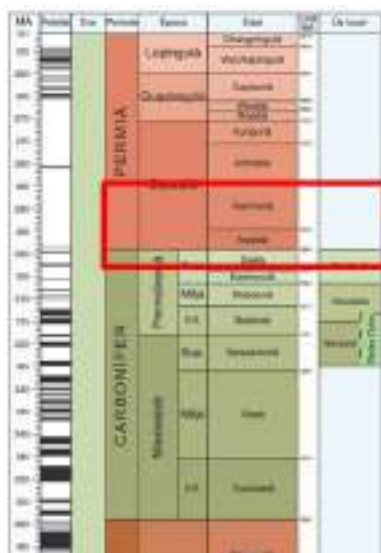

Figura 2.2.- El rectangle vermell indica aproximadament l'edat de l'emplaçament i refredament dels materials granítics de El Rocar de Santa Coloma de Farners.

Estan formats per cristalls de mida mil·limètrica (2 a 10 mm) de minerals del grup dels silicats, específicament quars, feldspats potàssics, plagiòclasis i miques. Típicament, estan afectats per una xarxa de fractures d'espaiat i disposició variables, però que solen individualitzar blocs de geometria paral·lelepèdica.

La composició mineralògica dels granits i les fractures que els afecten són els aspectes claus que permeten interpretar l'origen de les formes granítics del Rocar. Quan els minerals silicatats entren en contacte amb aigua pateixen una dissolució incongruent (hidròlisi). És un procés de meteorització lent, perceptible només a escala de temps geològic, però més ràpid i intens a temperatures altes. Els feldspats potàssics, les plagiòclasis i les miques es transformen en argiles; el quars, en canvi, no s'altera. Així, la meteorització química (reaccions d'hidròlisi) és la responsable que la roca granítica esdevingui un material sorrenc, que anomenem sauló, format per una barreja d'argila i grans de quars. El progrés de la meteorització des de la superfície cap a l'interior de la massa rocosa segueix el sistema de fractures de la roca, ja que en ser materials impermeables, l'aigua només es pot infiltrar a través d'elles. Si les condicions climàtiques són càlides i humides, es forma una capa de material alterat (mantell d'alteració) que pot arribar a tenir fins a un centenar de metres de gruix. Els mantells d'alteració gruixuts que es troben en regions no tropicals s'interpreten com a formes heretades de paleoclimes tropicals. És el cas dels mantells de sauló que hi ha a les Guàrdies i altres llocs de Catalunya, i que es relacionen amb les condicions climàtiques que hi va haver durant el Neogen.

La superfície que limita la roca inalterada del mantell d'alteració és el front d'alteració. Pot ser pla o presentar irregularitats còncaves (conques d'alteració) o convexes (relleus residuals), en funció de la geometria del sistema de discontinuïtats que governa el progrés de la meteorització en fondària (Fig. 2.3.). Dins del mantell d'alteració, generalment molt a prop del front d'alteració, se solen preservar nuclis esferoïdals de roca inalterada. Això és degut a que la meteorització és més intensa en les arestes i en els vèrtex dels blocs paral·lelepipèdics que compartimenten la massa de roca granítica.

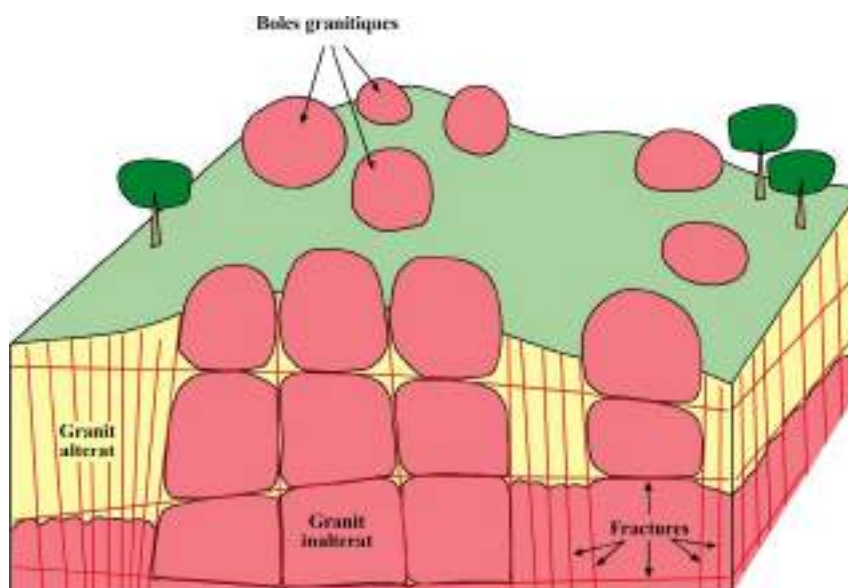

Figura 2.3.- Esquema sintètic del procés de meteorització del granit (Font: Jardí de roques de la UdG, <http://geocamb.udg.edu/mostra-2/>).

Un darrer procés geològic és essencial per explicar el Rocar: l'erosió del mantell d'alteració. Quan l'erosió elimina la capa de material alterat, el front d'alteració queda exposats a la superfície i es poden veure les formes residuals que s'han desenvolupat en fondària. En el cas del Rocar, l'erosió del mantell d'alteració ha estat (i està) influïda per processos gravitatoris i torrencials. Hi ha contribuït molt el moviment de la falla de Santa Coloma, que enfonsa la depressió de la Selva respecte del bloc enlairat del massís de les Guilleries. La diferència d'altura entre la plana i la muntanya dóna energia als sistemes fluvials, que s'encaixen profundament en els materials alterats i fan aflorar en superfície els nuclis esferoïdals (boles granítiques) i les formes residuals modelades en el front d'alteració (doms i tors).

Una vegada en superfície, totes aquestes formes segueixen sotmeses a una transformació constant, deguda per una banda a la meteorització física i química, i per altra a l'actuació de processos de transport (gravitatoris i fluvials, principalment), de manera que entès a escala geològica El Rocar és un paisatge canviant.

Estructura i continguts de les fitxes d'inventari

Per tal de d'enregistrar de forma detallada, objectiva i sistemàtica la localització i característiques de les formes del sector de El Rocar de Santa Coloma de Farners que s'han inventariat s'ha dissenyat una plantilla de fitxa, prèviament consensuada amb els Serveis Tècnics de Medi Ambient i Salut de l'Ajuntament. La fitxa utilitzada ha estat la següent:

 FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR 		
1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud:	Latitud:
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat
Descripció de l'accés		
4.- EMPLAÇAMENT		
5.- CARACTERITZACIÓ		
Tipus d'element		
Dimensions [x, y, z]		
Litologia dominant		
Forma dominant		
Microformes presents		
Descripció		
6.- FOTOGRAFIES		
7.- VISIBILITAT		
Cercle de visió baixa	Perspectiva recomanada	Condicions d'observació
8.- QUALIFICACIÓ		
Raresa		
Accessibilitat		
Estat de conservació		
Espectacularitat		
Seguretat pels visitants		
9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ		
Vulnerabilitat natural		
Vulnerabilitat antròpica		
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ		
11.- ENTORN		
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES		

Descripció dels apartats de la fitxa d'inventari

1.- CODI de referència

És la referència d'identificació de l'element inventariat. Cada forma té un codi únic, tant si aquesta és un element aïllat o un conjunt format per una agrupació d'elements. Totes les referències es componen de les lletres RSC (Rocar de Santa Coloma) i un codi numèric (de tres dígits) assignat arbitràriament (en funció de l'ordre en que ha estat catalogat). Per exemple: RSC001. El codi de referència es converteix en un identificador inequívoc i exclouent, especialment quan puguin sorgir discrepàncies o variants respecte al nom popular de l'element.

2.- NOM POPULAR DE L'ELEMENT

Denominació amb la qual es coneix popularment l'element. L'existència d'un nom popular demostra que un element és conegut per la població. Sovint els noms estan associats a alguna de les característiques visuals o d'emplaçament de la forma granítica. Els topònims moltes vegades tenen a veure amb l'evocació d'objectes, construccions, animals, parts del cos humà o figures que la seva contemplació suggereix. En ocasions, la cultura popular ha propiciat històries i llegendes d'alguns dels elements que contribueixen a construir un relat sobre els mateixos que afegeix interès a la forma o justifica el seu nom popular. Molts dels noms són antics i han arribat a nosaltres per transmissió oral de la gent del territori. Alguns d'aquest noms han estat incorporats a rutes georeferenciades o identificats in situ amb rètols o cartells específics.

Els topònims d'alguns elements de El Rocar responen a una tendència habitual de l'ésser humà consistent en imaginar semblances amb objectes o figures recognoscibles quan s'observen elements de la natura. Aquest fenomen psicològic s'anomena *paridòlia* (*pareidolia*, en castellà), i la seva etimologia deriva del grec “eidolon” (εἶδωλον): “figura” o “imatge” i el prefix “para” (παρά): 'junt a' o 'que s'assembla'. Tot i que és evident que es tracta d'una percepció completament subjectiva, aquesta tendència entronca amb el folklore popular de batejar alguns elements del relleu amb noms evocadors. Certament, posar el nom a unes roques, en funció del que ens suggereixen, no té cap fonament científic, però les fa més reconeixibles, identificables i atractives. Per això, els noms populars són importants.

Als sectors de El Rocar més visitats, o més rellevants, a la major part de les formes se'ls atribueix un nom (o més d'un). En aquest casos s'ha indicat el més conegut i s'han esmentat els altres dels quals es té constància. En d'altres casos, no es coneix cap topònim popular per les formes inventariades. En aquest casos, se'n ha proposat algun en els sectors més propers al poble de Santa Coloma (El Rocar de Sant Salvador i del Rocar de Sant Pere Petit). Aquest nom suggerit no té més pretensió que atribuir provisionalment a la forma una identificació que reflecteixi alguna de les característiques que hi destaquen. Pel que fa al les formes inventariades en aquesta fase de l'estudi en els sectors més allunyats de poble (El Rocar de

l'Ermida de Farners i El Rocar de Can Planes), no s'ha considerat necessari proposar cap nom si és que no el tenien d'antuvi. En aquests sectors, la denominació de la forma serà, simplement, la seva referència.

3.- LOCALITZACIÓ

3.1.- Coordenades

Latitud i longitud expressades en coordenades geogràfiques UTM (Universal Transverse Mercator) del centre geomètric de la forma inventariada. La localització s'ha establert amb un GPS amb una precisió nominal de 3 m, i en el seu defecte, a partir de les dades de posició del visor de cartografia de l'ICGC (vissir3) www.icc.cat/vissir3/

3.2.- Cota de la base (s.n.m.)

Altitud respecte el nivell del mar de la base de l'element inventariat. Entenem per "base" la posició topogràfica de la part inferior de la forma en el pla des de qual es recomana l'observació. En el cas de formes de grans dimensions s'indicarà també la cota de la base topogràfica més baixa, amb independència del punt d'observació. El valor d'altitud s'ha establert a partir d'un altímetre o de les dades de posició de www.icc.cat/vissir3/ i ajustat a partir de les observacions de camp.

3.3.- Referència cadastral

La referència cadastral és l'identificador oficial de registre d'una finca. S'expressa com un conjunt de dígitos alfanumèrics (20 en total) que serveix per georeferenciar el terreny. La referència indicada es refereix a la finca en la qual es troba la forma granítica inventariada. En el cas que un element es localitzi entre dues o més finques, s'indican les referències de totes elles. Les dades cadastrals s'han establert a partir dels portals de l'ICGC i/o del cadastre de l'estat espanyol <https://www1.sedecatastro.gob.es/cycbieninmueble/ovcbusqueda.aspx>.

3.4.- Propietat

Fa esment al caràcter públic o privat del terreny en el que es troba l'element inventariat. En principi, segons les dades cadastrals, totes les formes inventariades es troben en propietats privades.

3.5. Descripció de l'accés

Es detallen les instruccions per facilitar una aproximació a l'indret on es troba l'element inventariat. La descripció, normalment, indica com arribar a peu fins el punt d'observació des d'un lloc proper fàcilment identificable. En el cas de que una forma es trobi a prop d'unes altres, es poden incloure distàncies i temps que la separen de les contigües.

4.- MAPA D'EMPLAÇAMENT

Emplaçament de l'element inventariat a partir d'un ortofotomapa de la zona (restituint planimètricament) sobre la base cartogràfica del <http://www.icc.cat/vissir3/>

5.- CARACTERITZACIÓ

5.1.- Tipus d'element

S'indica si la forma inventariada constitueix un element aïllat o un conjunt d'elements.

5.2.- Dimensions (x, y, z)

Llargada (x), amplada (y) i alçada (z) de l'element aïllat o conjunt d'elements que defineixen aproximadament un volum prismàtic regular imaginari que l'inclou. Si els seus valors horitzontals (x i y) no són iguals, s'assumeix que la llargada és la longitud horitzontal més gran i l'amplada és la longitud horitzontal menor. L'alçada serà la distància vertical entre el nivell de la base d'observació i la part més elevada de l'element. Les dimensions s'expressen en metres (si escau, amb un màxim de dos decimals).

5.3.- Litologia dominant

Composició petrogràfica dominant en l'element o conjunt. S'indiquen: tipus de roca, composició mineralògica i textura. Si escau, es descriuen els minerals i textures més característics identificables a ull nu. La litologia s'estableix segons les observacions de camp i per referència a la cartografia geològica existent, especialment a partir del Mapa Geològic de Santa Coloma de Farners (Pallí et al., 1993).

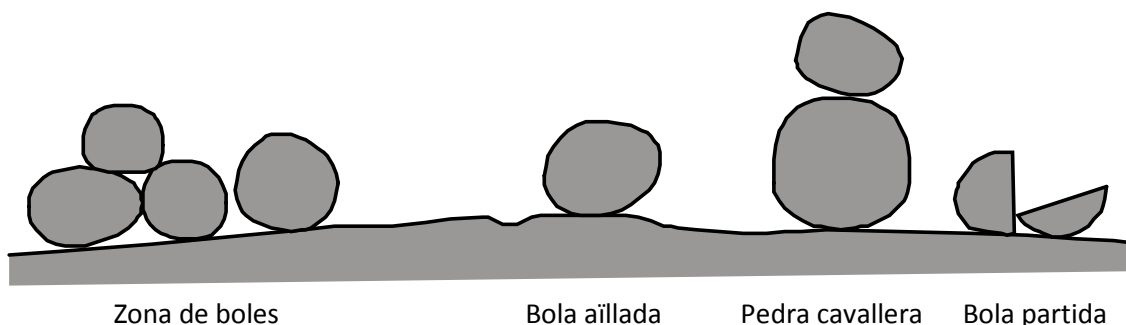
5.4.- Tipus de forma

Identificació del tipus de forma granítica. Es prenen com a referència les obres de geomorfologia granítica, en particular la terminologia relativa al relleus residuals de Twidale (1982), Twidale & Vidal Romaní (2005) i Migon (2006). Pel nostre coneixement previ de la zona del Rocar, les formes residuals presents corresponen a les tipologies següents:

Boles granítiques (*granite boulders*): masses de roca inalterada de dimensions mètriques (0.5 a 5 m de diàmetre com a dimensions típiques) més o menys arrodonides que es troben isolades (boles aïllades) o agrupades en conjunts (zones de boles) sobre zones planes, fons de vall, vessants de turons o carenes. Les boles granítiques deriven de nuclis de roca inalterada preservats dins del mantell d'alteració (*corestones*), per tant, sempre estan desconnectades del massís rocós. Es poden diferenciar algunes modalitats de detall:

Boles partides (*split boulders*): boles que s'han disgregat en dues o més parts una vegada exposades a la superfície.

Pedres cavalleres (*perched boulders*): boles que es troben al damunt d'altres formes de dimensions més grans. El terme també és aplicable a qualsevol bloc de roca disgregat que es troba en una posició culminant sobre altres formes (*perched blocks*). Excepcionalment, els blocs de roca poden oscil·lar (*pedres cavalleres oscil·lants*, *balanced rocks*).

Tors (*tors*): terme general aplicat a qualsevol relleu residual de roca inalterada, de dimensions decamètriques a mètriques, que sobresurt del terreny circumdant. Els tors es creen en el front d'alteració i, en conseqüència, són formes in-situ que estan connectades amb el massís rocallós. Poden presentar diverses fisonomies concretes:

Prominències rocalloses arrodonides (*hemispherical tors*): relleus residuals més amples que alts i amb predomini de fractures corbades (fractures de descamació, *sheet fractures*).

Turons de boles (*bouldery tors, nubbins*): relleus residuals més amples que alts formats per una acumulació de blocs de roca arrodonits, majoritàriament in situ. Presenten fractures corbades i verticals. Solen derivar de la disgregació en superfície de prominències rocalloses arrodonides i domes.

Castells rocallosos (*castellated tors, castle koppies*): relleus residuals de dimensions decamètriques amb desenvolupament vertical preferent i amb predomini de fractures verticals.

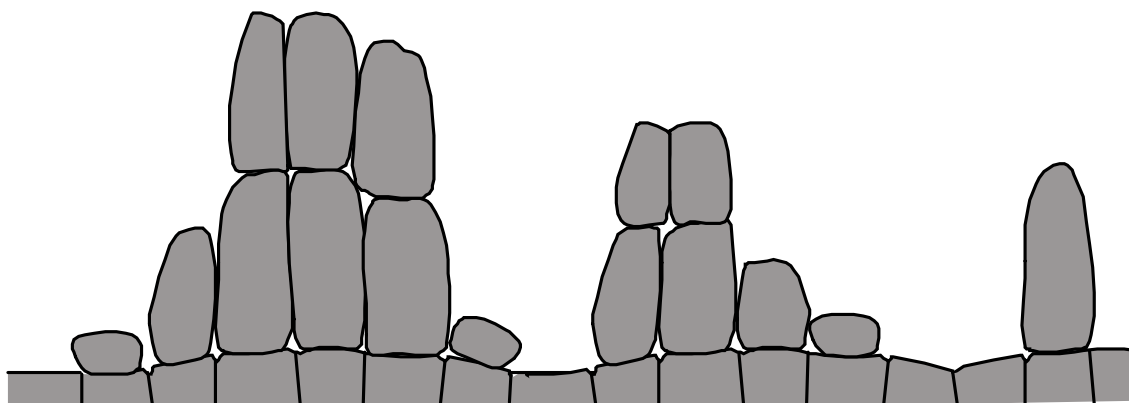
Torres rocalloses (*rock towers*): variants d'escala mètrica dels castells rocallosos. Solen estar formats per diversos blocs de roca in situ.

Pilars de roca (*rock pillars*): variants d'escala mètrica i molt estilitzades dels castells rocallosos, habitualment formats per només un bloc de roca in situ.

Prominència rocallosa arrodonida

Turó de boles

Castell rocallós

Torre rocallosa

Pilar de roca

Doms granítics (*bornhards, dome-shaped hills, domes*): relleus aïllats o composts, de dimensions decamètriques a hectomètriques, caracteritzats per una fisonomia dòmica, que és resultat de la presència de fractures corbades (fractures de descamació). Com els tors, els doms es formen en el front d'alteració. Les parets dels doms granítics poden tenir pendents variables, des de quasi planes fins a subverticals, però sempre deriven de la disgregació de la roca seguint fractures de descamació. Es diferencien de les prominències rocalloses arrodonides per tenir unes dimensions molt més grans (fins a centenars de metres de diàmetre).

5.5.- Microformes presents

Es prenen com a referència les obres de geomorfologia granítica, en particular Twidale (1982) i Twidale & Vidal Romaní (2005). Pel nostre coneixement previ de la zona del Rocar, les formes a petita escala més habituals que es poden trobar en aquesta zona són les següents:

Cassoletes d'erosió (*rock basins*): depressions tancades de dimensions decimètriques a mètriques, generalment amb planta subcircular i més amples que fondes, que es localitzen sobre superfície horitzontals de roca inalterada.

Tafoni: cavitats de dimensions mètriques a decamètriques que es localitzen en parets subverticals de roca o en blocs aïllats, sempre sobre roca inalterada.

Alvèols (*alveoles*): cavitats de dimensions centimètriques que solen formar agrupacions denses (nius d'abella) sobre superfícies de roca inalterada amb qualsevol inclinació. També poden trobar-se a l'interior de tafoni.

Canaleres (*gutters, runnels*): solcs longitudinals de profunditat centimètrica, amplada decimètrica i llargada mètrica a decamètrica, que es localitzen sobre superfícies d'inclinació escassa sobre roca inalterada. Poden tenir traçat rectilini o sinuós, i poden estar aïllats o formar agrupacions.

Estries (*flutings, grooves*): solcs longitudinals de profunditat centimètrica, amplada decimètrica i llargada mètrica, que es localitzen sobre superfícies subverticals sobre roca inalterada. Solen tenir traçat rectilini i formar agrupacions.

Nervacions (*nervations*): prominències longitudinals d'altura i amplada centimètriques i llargada mètrica a decamètrica, que generalment segueixen filons de roca comparativament més resistent a la meteorització que la roca en la que s'encaixen.

Esquerdes poligonals (*polygonal cracking*): sistema de fractures molt poc penetratives que formen xarxes poligonals sobre superfícies de roca inalterada.

Espeleotemes: formes cilíndriques de dimensions mil·limètriques que es formen per precipitació de substàncies químiques (típicament òpal) dissoltes en l'aigua. Es troben dins de cavitats i fractures obertes entre les roques.

5.6.- Descripció de l'element o conjunt

Descripció geomorfològica de detall de l'element o conjunt.

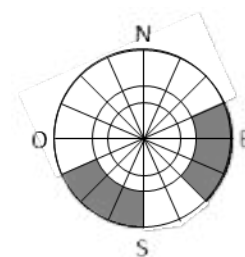
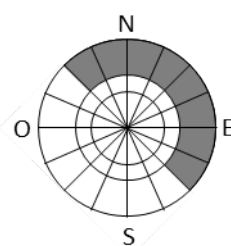
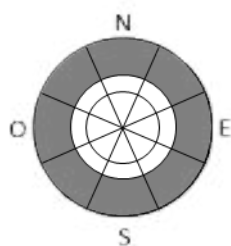
6.- FOTOGRAFIES

Imatges fotogràfiques que il·lustren una visió representativa de l'element o del conjunt d'elements. S'inclouen especialment aquelles fotografies que mostren les perspectives que destaquen els trets més rellevants de la forma. També aquelles que permeten posar en relleu l'aspecte de l'element que en justifica el nom amb que és conegut.

7.- VISIBILITAT

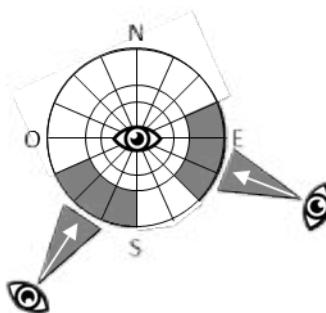
7.1.- Cercle de visió baixa

Orientacions (expressades en segments de 30°) a l'entorn de l'element en que es possible contemplar-lo des d'una distància propera (entre 2 i 25 metres).

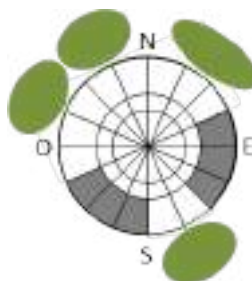
7.2.- Perspectiva recomanada en visió baixa

Visual recomanada a nivell de la base de l'element des d'una distància propera per tal de tenir una perspectiva òptima per la seva observació o per copsar la figura imaginària que dona nom a la forma. Es simbolitza amb un ull. En el cas de que es recomani observar la forma des del seu damunt, la representació gràfica incorpora el símbol de l'ull en centre del diagrama.

7.3.- Condicions d'observació

Facilitat amb la que es pot veure l'element en la seva integritat en el seu cercle de visió baixa. S'indica l'existència de construccions, o masses vegetals que dificultin apreciar totalment o parcialment algunes de les seves característiques.

8.- QUALIFICACIÓ*

*Ponderada numèricament com a:

MOLT ALTA	ALTA	MITJANA	BAIXA	MOLT BAIXA
5	4	3	2	1

Si escau, s'indiquen també els factors que justifiquen la qualificació.

8.1.- Raresa

Singularitat de l'element a la zona. Si bé tots els elements que apareixen a l'inventari són – lògicament– únics pel que fa a l'emplaçament i denominació, la raresa qualifica el fet que el tipus de forma que representa o les microformes que hi són presents són poc freqüent en altres indrets de El Rocar.

8.2.- Accessibilitat

Facilitat per accedir a peu fins a l'element inventariat. Atès que moltes formes granítiques de El Rocar es troben relativament allunyades de pistes transitables per a cotxes, aquesta qualificació es refereix a les característiques dels senders per arribar amb comoditat fins al punt recomanat d'observació. Fa esment a aquelles particularitats que el fan apte per a persones que per una o altra raó veuen limitada la seva mobilitat.

8.3.- Estat de conservació

Es considera el grau d'integritat de l'element pel que fa a l'apreciació de les característiques naturals que li atorguen un valor patrimonial.

8.4.- Espectacularitat

L'espectacularitat és la qualitat d'un element que fa que resulti atractiu o vistós des d'un punt de vista paisatgístic per a un públic no expert. Evidentment aquesta és una apreciació subjectiva que dependrà de la percepció personal de diverses característiques que determinen per cada observador una sensació d'harmonia, equilibri o bellesa. Pel que fa als paisatges sovint es consideren tres factors que incrementen l'espectacularitat: els contrastos acusats de relleu, la varietat cromàtica i la presència d'aigua.

8.5.- Seguretat pels visitants

El terme seguretat expressa les condicions del propi element inventariat i del seu entorn que determinen que els visitants no puguin patir danys o accidents. Avalua la inexistència de riscos o perills evidents. Lògicament un accident pot ser absolutament fortuït. La seguretat també depèn de les capacitats físiques d'una persona, de les condicions meteorològiques o d'altres factors. En aquest apartat es considerarà segur un indret on la probabilitat de patir relliscades, caigudes o de que es produeixin desprendiments de roques damunt de les persones sigui molt reduïda. En la seva apreciació només s'analitzen els riscos pels possibles visitants ordinaris que es limiten a la contemplació a distància de la forma o des de el seu damunt, si l'accés és fàcil. No es consideren els riscos derivats de la pràctica de l'escalada. Per descomptat, l'estimació de la seguretat no pot ser considerada mai una valoració categòrica. S'inclou, per si de la seva determinació se'n poden derivar recomanacions o intervencions que minimitzin alguns perills.

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

*Ponderada numèricament com a:

MOLT ALTA	ALTA	MITJANA	BAIXA	MOLT BAIXA
5	4	3	2	1

Si escau, s'indiquen també els factors que justifiquen la qualificació.

9.1.- Vulnerabilitat natural

Susceptibilitat d'un georecurs a ser degradat o a patir canvis per causes derivades de la seva fragilitat intrínseca o de la normal evolució dels processos naturals. Depèn de la mida de l'element i de la velocitat d'actuació dels processos actius. Es consideren especialment els fenòmens potencials d'erosió hídrica i d'inestabilitat gravitatòria. Aquests s'accentuen associats a episodis plujosos importants.

9.2.- Vulnerabilitat antròpica

Susceptibilitat d'un georecurs a ser degradat o a patir canvis per causes antròpiques. Les activitats que poden afectar directament la integritat de l'element inventariat o incrementar la seva vulnerabilitat natural són, entre d'altres: la construcció vies de comunicació (pistes, carreteres) o la modificació de les existents; la construcció de línies elèctriques, serveis de comunicacions, antenes, canalitzacions, i modificacions de la xarxa de drenatge o les obres

d'urbanització. Totes aquestes actuacions poden causar destrucció d'afloraments, modificacions topogràfiques i augment de l'erosió.

10.- ENTORN

S'indica l'existència d'altres formes granítiques en les proximitats de l'element inventariat. Sovint són formes de menor rellevància, però que són fàcilment accessibles des del lloc descrit.

11.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

A la vista de l'estat de conservació, de la vulnerabilitat o visibilitat de l'element inventariat es proposen algunes mesures encaminades a mantenir, recuperar o restaurar el seu valor natural. També s'apunten algunes recomanacions específiques d'actuacions per fer compatible les visites sense la pèrdua de la seva integritat.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

Es recullen i s'indiquen informacions addicionals relacionades amb l'element inventariat. S'inclouen comentaris orals, anècdotes, tradicions, relats o llegendes. També s'incorporen gravats o fotografies antigues que han estat localitzades. En tots els cassos, es ressenya la font i, si escau, l'autoria.

Referències citades

Migón P. 2006. Granite Landscapes of the World. Oxford University Press, New York.

Pallí L, Roqué C, Capellà I. 1993. Mapa geològic de Santa Coloma de Farners. Unitat de Geologia de la Universitat de Girona, Ajuntament de Santa Coloma de Farners.

Twidale CR. 1982. Granite landforms. Elsevier, Amsterdam.

Twidale CR, Vidal Romaní JR. 2005. Landforms and Geology of Granite Terrains. Balkema Publishers, Leiden.

Inventari de El Rocar: sectorització

Per donar resposta a l'encàrrec rebut de l'Ajuntament en aquesta primera fase, s'ha realitzat un inventari de les formes de modelat granític més destacades dels relleus localitzats al sud-oest del nucli urbà de Santa Coloma de Farners. En concret s'han identificat, localitzat i caracteritzat les formes existents en el marge dret de la Riera de Santa Coloma, en tota la franja de terreny del Massís de Farners que es troba entre el Torrent de les Gatoses, al sud del poble i la zona del Castell de Farners, el Turó del Vent i el Turó d'en Quadres, a la part alta de la pista forestal que hi mena. Pel sud-oest el límit ha estat el del propi terme municipal, fins arribar al vèrtex que constitueix la Roca Abellera.

No existeixen unitats de relleu diferenciades que permetin atribuir les formes de El Rocar inventariades a agrupacions clarament excloents. Per tal d'establir una primera distribució geogràfica s'han agrupat les formes inventariades en 4 sectors, seguint criteris arbitraris, però respectant una certa proximitat geogràfica:

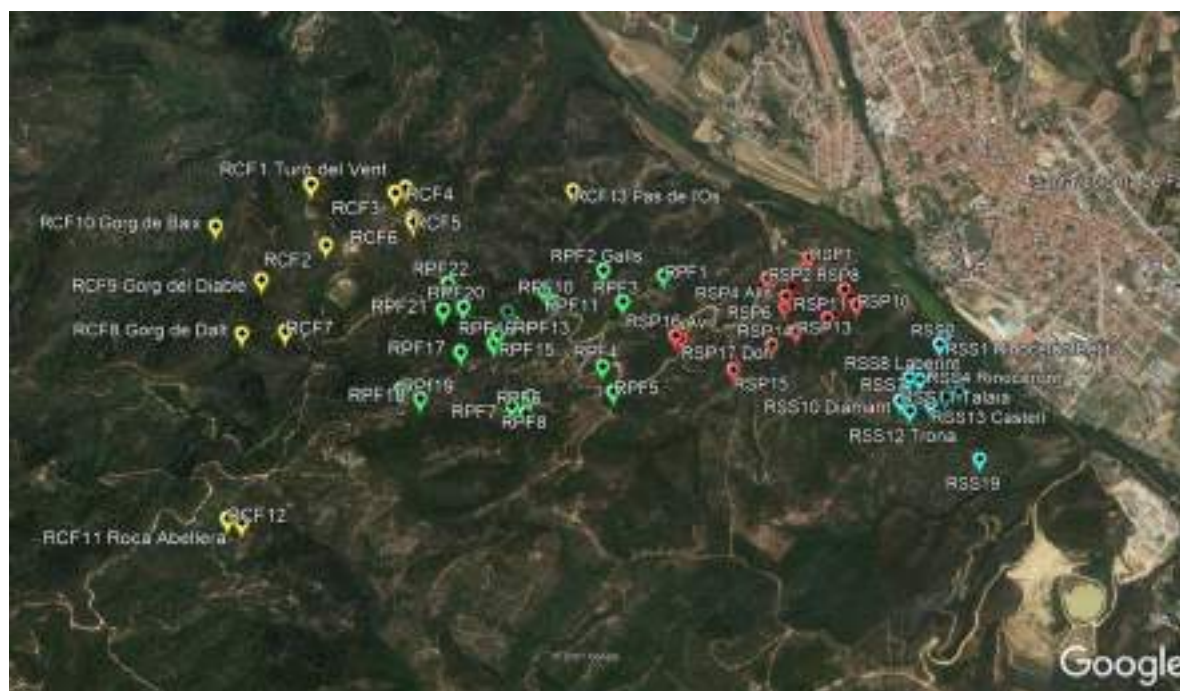
- 1) El Sector de Sant Salvador
- 2) El Sector de Sant Pere Petit
- 3) El Sector de la Pista de Farners
- 4) El Sector del Castell de Farners

El **Sector de Sant Salvador** és, en sentit estricte, la zona que dona nom a El Rocar. Inclou tot el conjunt de formes de modelat granític més properes al Parc de Sant Salvador localitzades entre les cotes 150 i 300, aproximadament, especialment concentrades a la carena anomenada El Rocar.

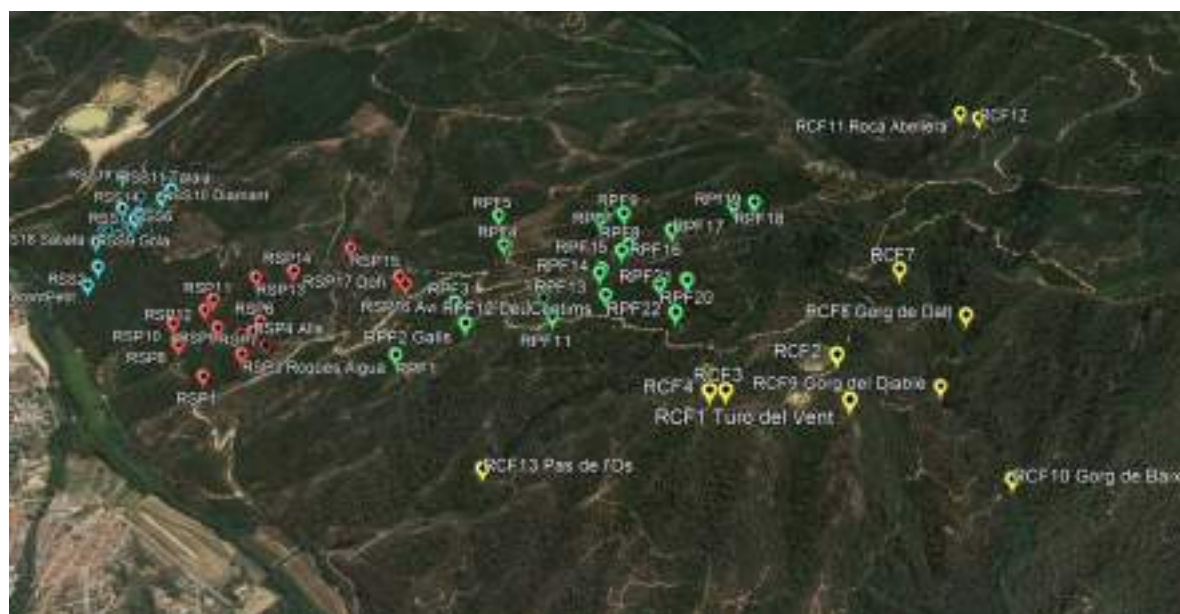
En el **Sector de Sant Pere Petit**, s'han inclòs les formes situades entre la pista forestal de Sant Salvador al Castell de Farners i les inventariades dins el sector 1. S'hi han relacionat aquelles que es localitzen fins al kilòmetre 2.5 de la pista, comptat des del pont que creua la riera en el Parc de Sant Salvador. Totes elles es troben en una franja altitudinal entre les cotes 170 i 280 metres, aproximadament.

S'han atribuït al **Sector de la Pista de Farners**, les formes de modelat situades al nord-oest de les del Sector de Sant Pere Petit, relativament accessibles a banda i banda de la pista forestal que va des de Sant Salvador al Castell de Farners, entre el kilòmetre 2,5 i l'encreuament que porta a l'Ermita. La zona arriba per la part alta fins la Torre de Can Planes, cap al Sud-Oest i, per la part baixa, fins una cota d'uns 250 metres.

El **Sector del Castell de Farners**, agrupa les formes més destacades que es troben a la zona del Castell, de l'Ermita, i als relleus elevats del Turó del Vent i el Turó d'en Quadres, incorporant en aquest conjunt element distants separats de la resta com poden ser La Roca Abellera i el Pas de l'Ós.

Localització de les 71 formes inventariades, distribuïdes en els 4 sectors: En blau, les formes del Sector 1: El Rocar de Sant Salvador. En vermell, les formes de El Rocar de Sant Pere Petit. E. En verd, les formes de El Rocar de la Pista de Farners. En groc, les formes de El Rocar del Castell de Farners.

Sector 1 (El Rocar de Sant Salvador)

Localització de les 19 formes inventariades en del Sector 1: El Rocar de Sant Salvador en una panoràmica d'Est a Oest.

Localització de les 19 formes inventariades en del Sector 1: El Rocar de Sant Salvador en una panoràmica de Sud a Nord. Per l'enquadrament de la imatge no ha quedat representada la forma RSS-019.

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RSS-001		EL RINOCERONT PETIT* * Algunes persones coneixen aquesta forma amb el nom de "Mirador de Santa Coloma"	
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471801	Latitud: 4633846	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
193 m	17191A006001700000SY	Ajuntament de SCF	
Descripció de l'accés	Des de la font de Sant Salvador, cal prendre un corriol senyalitzat amb marques grogues s'enfila primer cap el sud-est i després, fent ziga-zagues, cap el sud-oest. La distància horitzontal mesurada sobre el mapa és d'uns 185 m, amb un desnivell d'uns 65 m.		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Conjunt		
Dimensions (x, y, z)	X: 7 m	Y: 2 m	Z: 3 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà		

Forma dominant	Prominència rocosa irregular
Microformes presents	Tafonis, cassolletes d'erosió i làmines de descamació.
Descripció	La roca característica d'aquest conjunt presenta geometria aparentment planar des de la part baixa del camí, amb una inclinació d'uns setanta graus cap a l'oest i la cresta arrodonida. Fa un metre d'amplada màxima, uns quatre de llargada i una alçada d'uns 2,5 metres. La inclinació del bloc principal és oposada al pendent del vessant. Presenta una alineació de diàclasis paral·lela als plans que delimiten la roca. En diversos punts de la roca s'observen alguns enclavaments de textura pegmatítica que, sovint creen petites cavitats erosives, degut a una meteorització més acusada que la resta del granit. Vista des del sud (a la part alta del camí), la cresta del bloc mostra una morfologia encorbada i sinuosa, suaument descendent que recorda l'esquena d'una foca. Des de la part alta del marge, el bloc principal té un perfil més arrodonit i la part més alta sobresurt de la resta. Probablement per analogia amb la forma del Rinoceront, aquesta ha estat anomenada el "rinoceront petit". Està envoltada per relleus residual de granit, a amb protuberàncies de formes arrodonides generalment inferiors al metre d'alçada. Diverses boles d'aquest conjunt, presenten una marcada disjunció en escates o làmines de descamació de 10 a 30 cm de gruix. Des de la part més alta d'aquesta forma, es pot veure entre les capçades dels arbres, el poble de Santa Coloma. La forma no està retolada amb cap cartell informatiu.

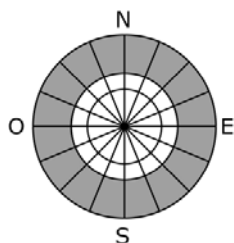
6.- FOTOGRAFIES

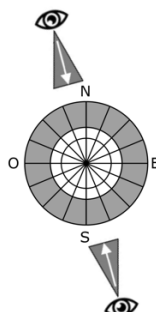

7.- VISIBILITAT

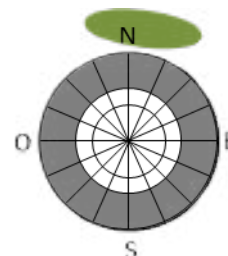
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	1
Accessibilitat	5
Estat de conservació	4
Espectacularitat	2
Seguretat pels visitants	5

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

Les capçades dels arbres existents al nord de la forma dificulten tenir una visió panoràmica sobre el poble de Santa Coloma. Aquest fet no és especialment greu, atès que d'altres formes de El Rocar també fan les funcions de miradors més espectaculars.

11.- ENTORN

Tot el vessant que s'enfila cap al S-O en direcció a les formes del Rinoceront i el Carall presenta molts blocs i boles disperses o amuntegades en petits conjunts.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

Al recull de relats compilats per Ricard Dilmé (1998) s'aprofita la forma del Rinoceront petit (probablement per ser la més pròxima i accessible des del Parc de Sant Salvador) per explicar la llegenda d'un gegant com creador dels relleus de El Rocar.

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

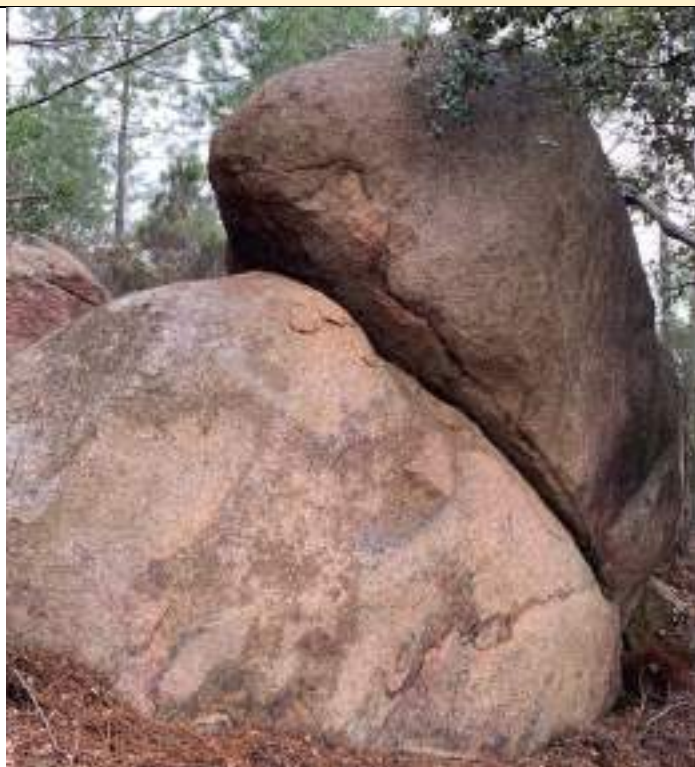

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RSS-002	LES ROQUES PARTIDES* * Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni	
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471765	Latitud: 4633810
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat
210 m	17191A006000490000SO	Privada
Descripció de l'accés	Es troba a uns 50 m al sud-oest de la roca del Rinoceront petit. Cal seguir el corriol senyalitzat amb marques grogues que, des de la font de Sant Salvador, s'enfila fent ziga-zagues, cap el sud-oest. Des de la font, la distància horitzontal mesurada sobre el mapa és d'uns 370 m, amb un desnivell d'uns 80 m.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		
5.- CARACTERITZACIÓ		
Tipus d'element	Forma aïllada	
Dimensions (x, y, z)	X: 3 m; Y: 2 m; Z: 3 m	
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà	
Forma dominant	Bola granítica partida	

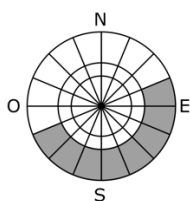
Microformes presents	Tafonis incipients i esquerdes de descamació
Descripció	Conjunt format per tres blocs in-situ de entre 2 i 3 m de diàmetre i formes arrodonides. Les dues roques situades al nord-est estan separades per una superfície planar inclinada que dona la impressió visual de que el bloc superior encavalca al inferior. Presenta algunes esquerdes de descamació i tafoni incipients. A escassos metres d'aquests blocs, a l'altra costat del camí, destaca una massa rocosa prominent d'uns 5 metres de llarg per 1,5 o 2 metres d'amplada i 4 metres d'altura des de la part alta del vessant, que es converteixen en més de 6 en el flanc N-O. No té singularitats o microformes destacables. Les formes no estan senyalitzades amb cap cartell informatiu.

6.- FOTOGRAFIES

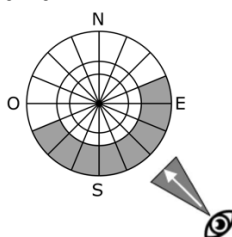

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ	
Raresa	1
Accessibilitat	5
Estat de conservació	4
Espectacularitat	2
Seguretat pels visitants	5
9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ	
Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ	
No requereix fer cap mena d'actuació	
11.- ENTORN	
Al seu voltant hi ha roques disperses, de petites dimensions inferiors a 1,2 m	
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES	

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

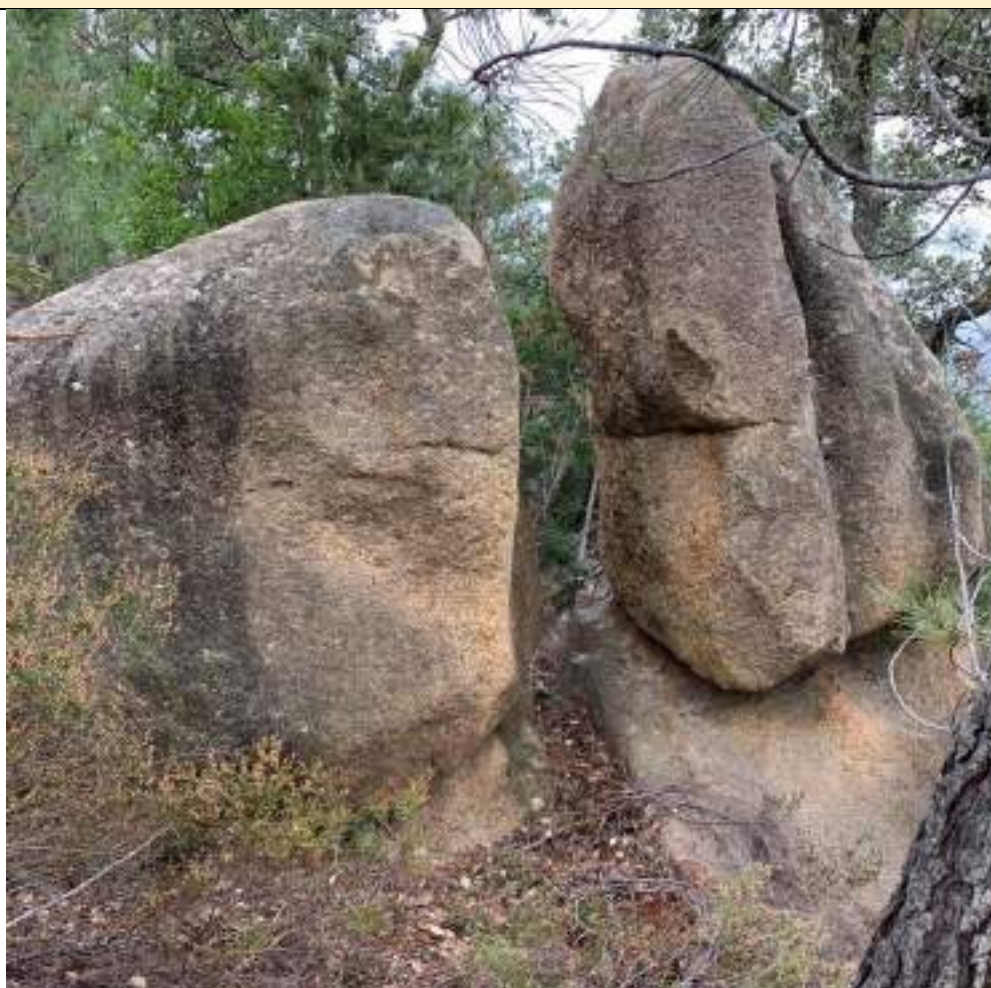

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RSS-003	LA MOLA	
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471716	Latitud: 4633718
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat
244 m	17191A006000490000SO	Privada
Descripció de l'accés	Es troba a uns 160 m al sud-oest de la roca del Rinoceront petit i a uns 33 m al nord-est de la roca del Rinoceront. Per arribar-hi, cal seguir el corriol senyalitzat amb marques grogues que, des de la font de Sant Salvador, s'enfila fent zigzagues, cap el sud-oest. Des de la font, la distància horitzontal mesurada sobre el mapa és d'uns 520 m i un desnivell d'uns 110 m.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		
5.- CARACTERITZACIÓ		
Tipus d'element	Conjunt	
Dimensions (x, y, z)	X : 1 m; Y: 1 m Z: 3 m	
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà	

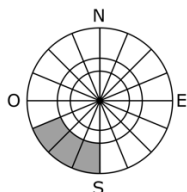
Forma dominant	Tor
Microformes presents	Canaleres, estries i tafoni incipient.
Descripció	Es tracta d'una roca de morfologia columnar, de 3 m d'alçada, formada per dos nivells de blocs in-situ de secció gairebé circular. El bloc superior presenta un tafoni incipient al mig de la roca i una fissura horitzontal i dues canaleres o estries verticals molt marcades. La forma recorda la cara d'un "Moai". Es troba al costat d'una altra roca, de dimensions similars i geometria paral·lelepípedica, formada també per dos nivells de blocs d'arestes arrodonides. Del bloc inferior afloren només uns 10 cm. Tot i no tenir cap retolació informativa, es podria interpretar aquest relleu com el que en algunes referències es coneix com "La Mola", probablement per que recorda l'aspecte de les dues pedres circulars que componen un molí ordinari, una és mòbil i es fa rodar sobre l'altra, que és fixa.

6.- FOTOGRAFIES

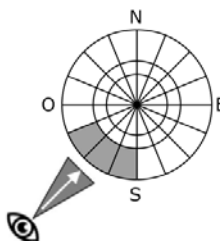

7.- VISIBILITAT

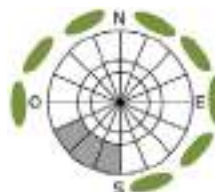
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	1
Accessibilitat	5
Estat de conservació	4
Espectacularitat	2
Seguretat pels visitants	5

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

Caldria desbrossar alguns matolls del sector sud-oest i alguns pins petits que dificulten la observació des del camí.

11.- ENTORN

Al costat del camí, a uns 7 m. cap a l'est es poden observar diverses agrupacions de roques arrodonides i algun tor de entre 1-3 m d'alçada.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

En el recull de relats de Ricard Dilmé (1998) la mola es relaciona amb el treball de la pedra que feia el gegant de El Rocar.

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RSS-004		EL RINOCERONT* * En algunes referències aquesta forma s'anomena també "el cocodril" o "el canó"	
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471684	Latitud: 4633702	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
259 m	17191A006000490000SO	Privada	
Descripció de l'accés	Es troba a uns 300 m al sud-oest de la font de Sant Salvador. Per arribar-hi, cal seguir el corriol senyalitzat amb marques grogues que, des de la font, s'enfila cap el sud-oest fent zigzagues. Des de la font, hi ha uns 550 m de recorregut i un desnivell d'uns 130 m. També s'hi pot arribar des de les pistes i camins de la part alta de la carena, a uns 100 metres al NO de la Roca de la Talaia.		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element		Forma aïllada	

Dimensions (x, y, z)	X : 7,5 m; Y: 4,6 m Z: 4,25 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Bloc irregular
Microformes presents	Tafonis, esquerdes poligonals, làmines de descamació, cassoletes desventrades i canaletes
Descripció	Es tracta d'una roca amb forma de paral·lelepípede amb l'eix major orientat de nord-oest a sud-est. Té uns 7,5 m de llargada, 1,5 m d'amplada, 1,2 m de gruix i una inclinació d'uns 45° cap el nord-est. És un bloc que ha basculat per efecte de la gravetat i ha quedat encastat entre les tres roques "in situ" del substrat granític, deixant una petita cavitat. A la superfície inferior presenta esquerdes poligonals, làmines de descamació i diàclasis poc marcades. A les superfícies laterals hi ha tafoni d'entre 10-50 cm d'extensió lateral o vertical i fins a 30 cm de profunditat. També es poden observar cassoletes degradades, amb les parets laterals erosionades que mostren un aspecte de crestes agudes de fins a 50 cm d'alçada. A l'extrem nord-oest de la roca hi ha dues crestes punxegudes sobre un petit tafone incipient que mostren l'aspecte de l'ull i les banyes d'un rinoceront. Les cassoletes erosionades desguassen en canaletes molt marcades.

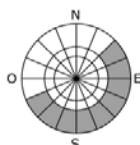
6.- FOTOGRAFIES

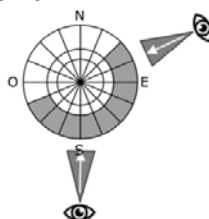

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	4
Accessibilitat	5
Estat de conservació	4
Espectacularitat	4
Seguretat pels visitants	5 (vista a distància); 2 (accés al cim)

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

No cal fer cap actuació. Sembla que en els darrers anys s'han tallat alguns arbres propers que en dificultaven la visió des del sud o sud-oest.

11.- ENTORN

Aquesta roca està envoltada de boles i roques irregulars arrodonides de 1-3 m de diàmetre màxim. Algunes d'elles amb cassoles d'erosió, tafoni incipients a les parets lateral i tafone ben desenvolupats a la base. Entre alguns blocs s'han cerat petites cavitats.

A uns 12 m a l'oest d'aquesta roca és troba la roca del Carall.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

Com d'altres formes de El Rocar, algunes cavitats i esquerdes del Rinoceront serveixen com a amagatalls de "tresors" i missatges de Geocaching.

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RSS-005		EL CARALL	
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471668	Latitud: 4633708	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
258 m	17191A006000490000SO	Privada	
Descripció de l'accés	Es troba a uns 300 m al sud-oest de la font de Sant Salvador. Per arribar-hi, cal seguir el corriol senyalitzat amb marques grogues que, des de la font, s'enfila cap el sud-oest fent zigzagues. Des de la font, hi ha un recorregut de 565 m i un desnivell d'uns 130 m. Es troba a uns 12 metres a l'oest de la forma del Rinoceront. També es pot arribar a la zona on es troba el carall des dels camins de la part superior, procedents de La Talaia i El Diamant.		
4.- EMPLAÇAMENT			
			

5.- CARACTERITZACIÓ

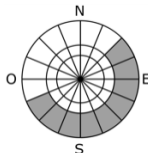
Tipus d'element	Forma aïllada
Dimensions (x, y, z)	X : 1,9 m; Y: 1,7 m Z: 4,9 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Pilar rocallós
Microformes presents	Tafoni incipient, esquerdes descamació i canaleres
Descripció	Està formada per quatre nivells de blocs de geometria aproximadament cilíndrica, amuntegats per formar un tor o pilar. El bloc superior és el més característic d'aquesta forma. Té una geometria de planta el·lipsoïdal, amb longitud màxima de 1,7 m, una amplada de 0,85 m i una alçada de 1,9 m. L'extrem superior de la roca mostra una aresta arrodonida. A la cara nord presenta un tafoni incipient a la part superior de la roca i una marcada canalera. El bloc intermedi presenta una superfície superior planera i actua com a pedestal sobre la que es recolza el superior. Té 2,1 m d'alçada, una longitud de 1,9 m i una amplada de 1,2 m. Presenta petites canaleres i làmines de descamació. Al costat sud té adossats quatre blocs més, de morfologia cilíndrica, de 0,5-1,6 m d'alçada. Els blocs inferiors queden parcialment ocults per la vegetació. La forma està retolada amb un cartell conjunt que inclou tant el Carall com el Rinoceront.

6.- FOTOGRAFIES

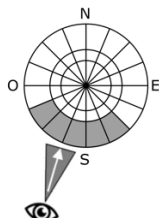

7.- VISIBILITAT

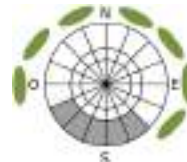
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	4
Accessibilitat	5
Estat de conservació	4
Espectacularitat	5
Seguretat pels visitants	5

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

No cal fer cap actuació de geoconservació.

11.- ENTORN

A uns 12 m a l'est d'aquesta roca es troba la roca del Rinoceront

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

El Carall també apareix en el recopilatori de llegendes de El Rocar de Ricard Dilmé (1998). En aquest cas, lògicament, atribueix la forma fàl·lica del pilar rocallós a un "ésser fecundador".

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

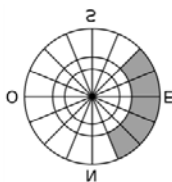
FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RSS-006	EL FANTASMA* * Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni	
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471666	Latitud: 4633682
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat
259 m	17191A006000490000SO	Privada
Descripció de l'accés	Es troba a uns 300 m al S-SO de la font de Sant Salvador. Per arribar-hi, cal seguir el corriol senyalitzat amb marques grogues que, des de la font, s'enfila cap el sud-oest fent zigzagues. Des de la font, hi ha un recorregut d'uns 575 m i un desnivell d'uns 130 m. Es localitza a uns 30 metres al SO de El Rinoceront (RSS-004) i, just al vessant inferior de la forma RSS-007, anomenada en aquest inventari La Torre del Laberint.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		
5.- CARACTERITZACIÓ		

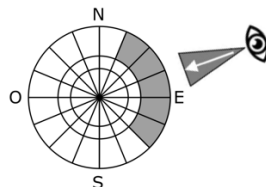
Tipus d'element	Forma aïllada
Dimensions (x, y, z)	X : 4,65 m; Y: 2,8 m Z: 3,9 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Torre rocallosa
Microformes presents	Tafoni, Canaleres, Làmines de descamació Nervacions
Descripció	Es tracta d'una torre rocallosa formada per 3 nivells de blocs separats entre sí per superfícies planeres irregulars assimilables a diàclasis subhoritzontals. Els blocs intermedi i el superior són els més característics d'aquesta forma. El intermedi té una alçada de 2,4 m i una morfologia lleugerament cònica, encara que truncada per la superfície superior. Presenta canaleres molt accentuades visualment pel contrast entre les parts clares prominents i les parts fosques per on la circulació de l'aigua d'escolament facilita l'existència de líquens. També s'hi veuen làmines de descamació. Al costat sud té adossat un altre bloc, de dimensions similars, amb una marcada superfície vertical d'erosió en forma de llengua, coberta de líquens negres. Probablement representa la cicatriu d'un bloc desenganxat. El bloc superior està format per una bola d'uns 1,5 d'alçada d'aspecte piramidal. Presenta làmines de descamació i una nervació vertical que creua tota la roca, probablement originada per un filó. Aquest bloc superior també mostra una tafonització incipient a la base.
6.- FOTOGRAFIES	
	

7.- VISIBILITAT

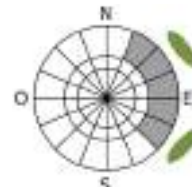
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	2
Accessibilitat	5 (a la base de la roca)
Estat de conservació	4
Espectacularitat	3
Seguretat pels visitants	5 (a la base de la roca)

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

No cal fer cap actuació

11.- ENTORN

Tal com s'ha indicat a l'apartat d'accés, la forma aquí descrita (RSS-006) es troba a uns 30 m al nord-est de les roques del Rinoceront (RSS-004) i el Carall (RSS-005) i a uns 25 m al nord-oest les roques del Laberint (RSS-008). Encara que es pot diferenciar en el paisatge, aquesta forma es troba al costat est de la torra rocallosa (RSS-007), per la qual cosa es podria considerar que formen part del mateix conjunt.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

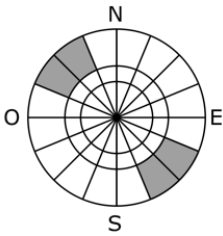
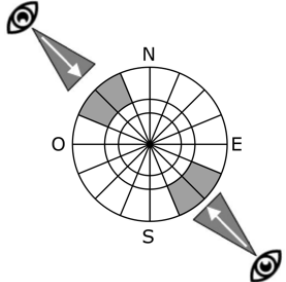
1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RSS-007		ROQUES DEL LABERINT	
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471605	Latitud: 4633684	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
280 m	17191A006000490000SO	Privada	
Descripció de l'accés	Es troba a uns 670 m al sud-oest de la font de Sant Salvador. Per arribar-hi, cal seguir el corriol senyalitzat amb marques grogues que, des de la font, s'enfila cap el sud-oest fent zigzagues. Des de la font, hi ha un recorregut de 560 m, mesurat sobre el mapa, i un desnivell d'uns 165 m. Es troba al costat de la forma de La Gola (RSS-009).		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Conjunt		
Dimensions (x, y, z)	X : 32 m; Y: 28 m Z: 23 m		
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà		
Forma dominant	Zona de boles i blocs		

Microformes presents	Tafoni, cassolestes d'erosió actives i degradades .
Descripció	Es tracta d'una zona de boles i blocs arrodonits d'entre 1 i 3 m de diàmetre, que es troben a uns 40 m a l'est de la torre rocallosa RSS-007. De vegades es troben apilades formant dos o tres nivells de blocs superposats. Algunes semblen in situ, però altres semblen blocs caiguts que s'han després de la torra rocallosa que queda topogràficament més elevada. Es troben bastant cobertes de molsa, però en algunes es poden observar tafonis, cassoletes d'erosió actives i degradades, làmines de descamació, alvèols i esquerdes poligonals. El sender que creua la part més accessible de El Laberint discorre entre els blocs.

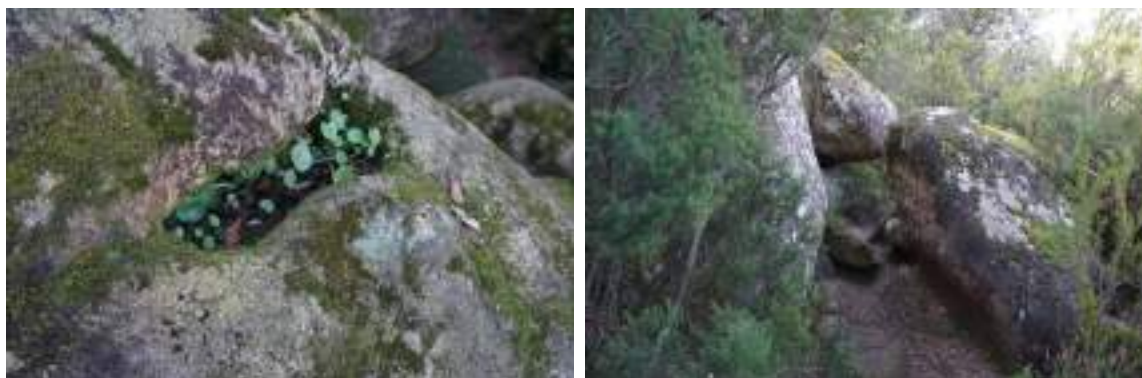
6.- FOTOGRAFIES

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa 	Perspectiva recomanada en visió baixa 	Condicions d'observació
8.- QUALIFICACIÓ		
Raresa		2
Accessibilitat		4
Estat de conservació		4
Espectacularitat		2
Seguretat pels visitants		4
9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ		
Vulnerabilitat natural		1
Vulnerabilitat antròpica		1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ		
No cal fer cap actuació. Les Roques del Laberint estan senyalitzades amb un cartell de lletres vermelles clavat d'un arbre.		
11.- ENTORN		
A 10 m al oest hi ha altres roques arrodonides i petits tors in situ que formen part de substrat granític. A uns 40 m a l'est d'aquesta roca és troba la roques de referència RSS-004, RSS-005 i RSS-006.		
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES		
Tal com s'ha descrit a La Torre del Laberint un dels relats de El Rocar de Ricard Dilmé (1998) atribueix a aquesta zona la llegenda d'un tresor amagat en un laberint de blocs que va deixar atrapats al bàrbars que pretenien robar-lo.		

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

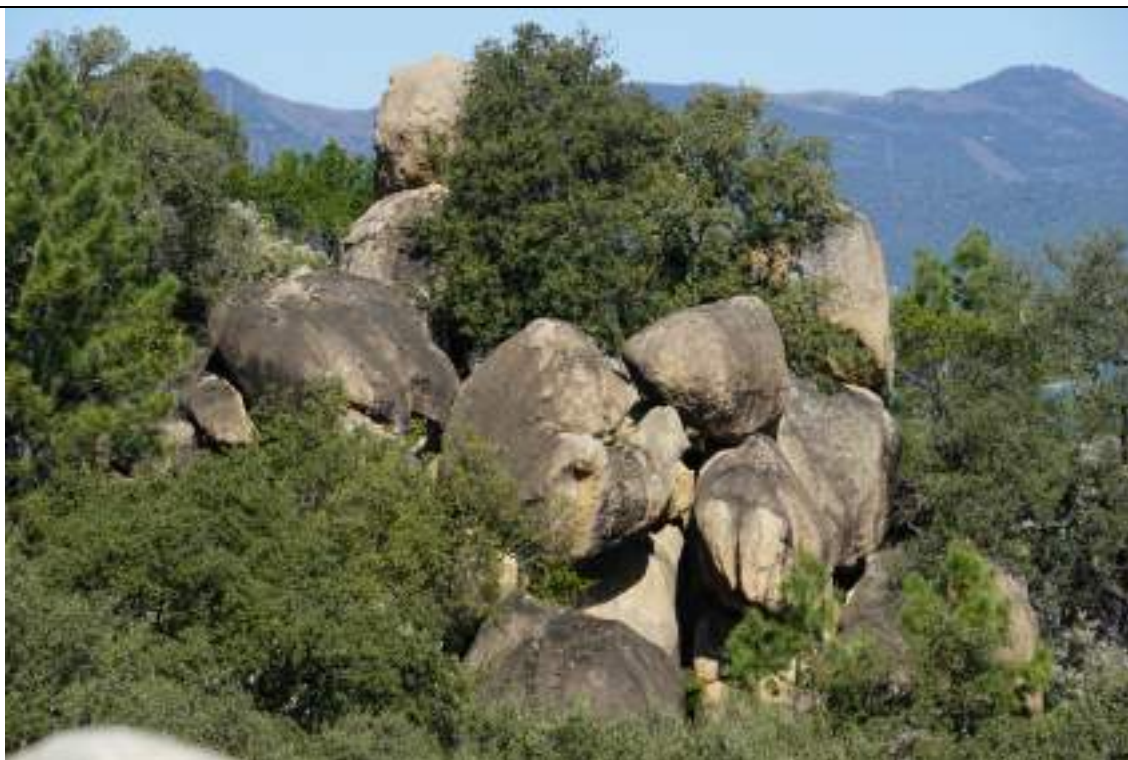

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCA

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RSS-008		LA TORRE DEL LABERINT* * Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni	
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471644	Latitud: 4633674	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
257 m	17191A006000490000SO	Privada	
Descripció de l'accés	Es troba a uns 600 m al sud-oest de la font de Sant Salvador. Per arribar-hi, cal seguir el corriol senyalitzat amb marques grogues que, des de la font, s'enfila cap el sud-oest fent zigzagues. Des de la font, hi ha un recorregut de 564 m, mesurat sobre el mapa, i un desnivell d'uns 130 m.		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Conjunt		
Dimensions (x, y, z)	X : 30,8 m; Y: 25,5 m Z: 29 m		
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà		
Forma dominant	Castell rocallós		

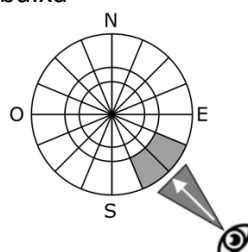
Microformes presents	Tafoni Làmines de descamació Esquerdes poligonals Cassoletes d'erosió Nervacions Canaleres
Descripció	És un castell rocallós de geometria trapezoïdal atès que és més ampla a la base que a la part superior. Està format per 5 nivells de blocs amuntegats de entre 1 i 8 m de diàmetre i arestes arrodonides. Els blocs estan delimitats per un sistema de fractures horitzontals i dos de verticals, de direcció NW-SE i de NE-SW espaiades entre 4 i 5 m. Localment els espais buits entre els blocs creen un reixat d'esquerdes i cavitats, algunes d'elles transitables. A la base d'alguns blocs es poden observar tafoni ben desenvolupats. A les parets laterals de molts blocs també s'hi veuen tafoni incipients. Algunes de les roques presenten petits canvis composicionals o texturals dels minerals (en forma de discs o enclavaments) que els fan més resistents a l'erosió originant nervacions. També són molt habituals les canaleres erosives, les esquerdes poligonals i les làmines de descamació. A la part superior dels blocs hi ha cassoletes d'erosió actives i degradades. La coalescència entre cassoletes erosives ha originat arestes agudes a la part alta d'alguns blocs.
6.- FOTOGRAFIES	

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa
La observació del conjunt del castell rocallós s'ha de fer des d'un punt llunyà: per exemple des de RSS-013 (471690 E, 4633584 N).

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	2
Accessibilitat	4
Estat de conservació	4
Espectacularitat	3
Seguretat pels visitants	3

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

No cal fer cap actuació

11.- ENTORN

A uns 12 m a l'est d'aquesta roca es troba la roques de referència RSS-004, RSS-005 i RSS-006.

Aquesta última està adossada a la torre rocallosa, per la qual cosa es podria considerar que forma part de la mateixa estructura.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

El Laberint apareix en un dels relats de El Rocar de Ricard Dilmé (1998). La llegenda parla d'un tresor amagat pels vilatans de Santa Coloma i del moviment fortuït dels blocs que va atrapar als bàrbars que volien robar-lo.

Els espais entre els blocs rocallosos mostren unes zones d'esquerdes horitzontals a les quals la tradició ha batejat com "el pas dels baixos", i unes zones amb esquerdes verticals molt estretes, que anomenen, paradoxalment, "el pas dels grassos".

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

 Ajuntament de Santa Coloma de Farners	FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR
--	--

1.- CODI	2.- NOM POPULAR		
RSS-009	LA GOLA		
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471641	Latitud: 4633693	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
283 m	17191A006000490000SO	Privada	
Descripció de l'accés	Es troba a uns 640 m al sud-oest de la font de Sant Salvador. Per arribar-hi, cal seguir el corriol senyalitzat amb marques grogues que, des de la font, s'enfila cap el sud-oest fent zigzagues. Des de la font, hi ha un recorregut de 565 m, mesurat sobre el mapa, i un desnivell aproximat d'uns 140 m. Des de la part alta dels relleus, també es pot accedir a La Gola per un sender que discorre cap al nord-est a uns 40 metres de Les Roques del Diamant (RSS-010) i uns 100 metres de La Roca de la Talaia (RSS-011).		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Conjunt		
Dimensions (x, y, z)	X : 33 m;	Y: 24 m	Z: 23 m

Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Castell rocallós / Tafone
Microformes presents	Tafoni Cassoletes d'erosió actives i degradades Nervacions Làmines de descamació
Descripció	Tot i que el protagonisme i el nom de La Gola relaciona aquesta forma amb un gran tafone a la base d'uns blocs propers al camí, en realitat es tracta d'un castell rocallós de grans proporcions que es situa a la part alta de la carena del Rocar, alineat amb les formes de La Talaia i El Diamant. Des del petit replà davant del tafone de La Gola el castell rocallós s'eleva poc més de 5 metres. Tanmateix, per la cara N-NO el front erosiu presenta un desnivell d'uns 23 m sobre el relleu circumdant. Probablement, els blocs que conformen el castell es poden relacionar amb els relleus veïns de El Laberint, La Torre del Laberint i El Fantasma, que s'arreglaren d'oest a est, constituint diversos conjunts prominents d'un mateix front d'erosió. El castell rocallós està integrat per almenys 5 nivells de blocs de entre 2 i 6 m de diàmetre. En planta se'n poden observar una desena separats per fractures verticals. Els blocs de la base presenten arestes subanguloses, i deixen cavitats verticals entre els blocs. Cap a la part alta, les formes dels blocs són molt més arrodonides i la seva superfície es troba coberta de molses i líquens. Des de la part alta dels blocs del castell, el vessant N-NO té l'aspecte d'un caos de boles amuntegades. A la superfície superior dels blocs són freqüents les cassoletes d'erosió, tant actives com degradades. Aquestes últimes sovint enllaçant amb marcades canaletes. Després d'episodis de precipitació, moltes de les formes erosives de geometries tancades es troben plenes d'aigua. A la part alta de la torre que es troba a la part nord del castell hi ha una cassoleta d'erosió sobre-excavada de més d'1 metre de diàmetre a l'interior de la qual hi ha sediments i vegetació. A les cares basals, verticals o laterals dels blocs es poden veure tafoni ben desenvolupats o incipients, nervacions, làmines de descamació, canaletes i alvèols. En el sector més septentrional del castell rocallós, el basculament a favor del pendent i l'amuntegament de blocs ha originat esquerdes i cavitats d'una certa fondària. En algunes roques s'observen dics i enclavaments de textura pegmatítica que tant poden aparèixer més erosionats que la resta de minerals encaixants com constituir petites nervacions

prominents, més resistents a l'alteració.

Des de la part alta del Castell es disposa d'una bona visió panoràmica sobre el poble de Santa Coloma i la Depressió de la Selva.

Tal com s'ha dit, la forma que més coneguda i característica d'aquestes conjunts és un tafone a la base d'un bloc irregular d'uns 2,5 metres d'alçada per uns 5 metres de llargada i també uns 2 metres d'amplada. L'alteració de la base i la paret lateral del bloc ha generat una cavitat practicable de fins a 1,8 d'alçada, 2 m de profunditat i 1,2 m d'amplada màxima que es coneix popularment com La Gola.

L'erosió de la base del bloc on hi ha el tafone ha creat una obertura horitzontal entre la roca i el terra. Algú ha posat algunes pedres per intentar tancar el forat.

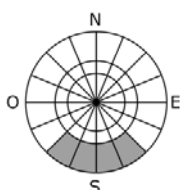
6.- FOTOGRAFIES

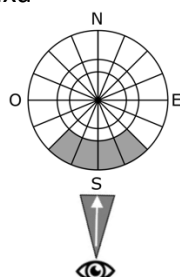

7.- VISIBILITAT

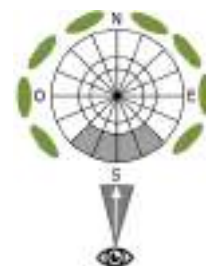
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	4
Accessibilitat	5 / 3 (accés al cim de les roques o al sector nord)
Estat de conservació	4
Espectacularitat	4
Seguretat pels visitants	5 / 2 (a la part superior o al sector nord)

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	2

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

A l'interior del tafone que dona nom a la forma es veuen grafits (grafitti) amb pintura permanent om guixos de colors amb inicials i missatges deixats per alguns visitants (J.M., D.G.,...).

La forma està senyalitzada amb un cartell dels típics de El Rocar en el que s'indica "Roca de La Gola".

11.- ENTORN

A uns 40 m a l'est d'aquesta roca es troben les roques de referència RSS-004, RSS-005 i RSS-006. Cap el S-SO, a uns 50 m es troben les roques RSS-010 i RSS-011

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

En els relats de Ricard Dilmé (1998) la història que s'explica a La Gola enllaça amb la que la relaciona amb La Roca del Diamant (o l'Ullal). Totes dues tenen a veure amb les restes petrificades d'una bèstia ferotge que atemoriria als vilatans i que va ser transformada en roca pels encanteris d'un bruixot. En el cas de La Gola seria el testimoni de la boca oberta del monstre.

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

 Ajuntament de Santa Coloma de Farners	FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR	 GEOCAMB Centre de Geologia i Cartografia Ambiental	 Universitat de Girona
---	--	---	---

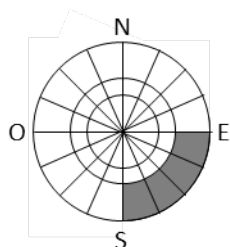
1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RSS-006	EL DIAMANT* * En algunes referències apareix amb el nom de "L'Ullal"	
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	471581	4633628
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat
290 m	17191A006000490000SO	Privada
Descripció de l'accés	El conjunt rocós es situa a la part alta de la carena del Rocar, a uns 4 m del corriol que puja cap el sud-oest, des de la Font de Sant Salvador cap el turó de les Gatoses. Des de la font hi ha una distància horitzontal de 0,90 km i uns 162 m de desnivell. També s'hi pot accedir des de la pista superior transitable per a vehicles de quatre rodes, per una pista que discorre a través de la carena on s'arreglaren la major part de formes del Rocar de Sant Salvador. La Roca del Diamant es troba a uns 45 metres al NE de la Roca de la Talaia.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		
5.- CARACTERITZACIÓ		
Tipus d'element	Conjunt	
Dimensions (x, y, z)	X: 19 m Y: 14 m Z: 4,5 m	
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà	
Forma dominant	Pedra cavallera	

Microformes presents	Cassoletes d'erosió Canaleres Tafoni
Descripció	Conjunt rocós format per una desena de blocs de dimensions mètriques a decamètriques i arestes arrodonides. S'ha format a favor de dos sistemes de diàclasis verticals gairebé perpendiculars (NO-SE i NE-SO) que es creuen amb el diaclasat sub-horitzontal propi de la descamació del massís granític. El conjunt té una alçada, d'uns 4,5 metres sobre la rasant topogràfica i està coronat per un bloc angulós de geometria piramidal, de 2,5 m d'alçada i uns 2,5 m d'amplada. Aquest bloc constitueix una pedra cavallera atès que ocupa una posició culminant damunt d'altres blocs de mides més grans. A la seva base, una tafonització incipient ha excavat una petita cavitat fent que la roca reposi recolzada només sobre alguns punts més prominents. Aquesta geometria ha fet que algunes persones vegin en ella la talla en "facetes" d'una pedra preciosa: un "brillant" o "diamant". Des de segons quina perspectiva, el seu aspecte és triangular, la qual cosa ens recorda la forma punxeguda d'una dent. Per aquest motiu hi ha qui l'anomena "l'ullal". La cara sud presenta una forma subarrodonida. A la part superior d'alguns dels blocs del basament s'aprecien petites cassoletes i canaleres d'erosió. La presència de líquens i moltes a les superfícies rocoses fa que sigui elevat el risc de rrelliscar, especialment després d'episodis de pluja. L'ascens a la base de la pedra cavallera representa un cert perill de caiguda, atès que el desnivell topogràfic en bona part del seu flanc nord és superior a 6 o 7 metres. La forma no està indicada amb la retolació típica de El Rocar, però a pocs metres abans d'arribar-hi un cartell amb lletres vermelles clavat en una alzina surera diu "Roques El Diamant".
6.- FOTOGRAFIES	

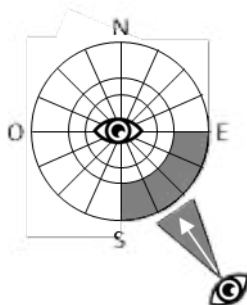

7.- VISIBILITAT

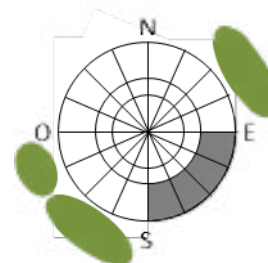
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	4
Accessibilitat	5
Estat de conservació	5
Espectacularitat	4
Seguretat pels visitants	5 / 2 (a la part alta dels blocs)

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

Caldria advertir del perill de caigudes i accidents a les persones que s'enfilin a la part alta del conjunt.

11.- ENTORN

Esta envoltat de blocs de dimensions mètriques i morfologies subarrodonides.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

Una llegenda sobre les Roques del Diamant (o l'Ullal), relatada per Ricard Dilmé (1998) relaciona aquesta forma amb la de La Gola i explica que tant una com l'altra són les restes petrificades d'una bèstia ferotge que causava terror als vilatans i animals de la zona fins que va ser transformada en pedra per un bruixot.

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

 Ajuntament de Santa Coloma de Farners	FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR	 GEOCAMB Centre de Geologia i Cartografia Ambiental	 Universitat de Girona
---	--	---	---

1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RSS-011	ROCA DE LA TALAIA* * En algunes referències apareix amb el nom de la “Roca del Gegant”	
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471559	Latitud: 4633597
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat
290 m	17191A006000490000SO	Privada
Descripció de l'accés	El conjunt rocós es situa a la part alta de la carena del Rocar, a uns 2 m del corriol que puja cap el sud-oest, des de la Font de Sant Salvador cap el turó de les Gatoses. Des de la font hi ha una distància horitzontal de 0,94 km i uns 162 m de desnivell. També s’hi pot accedir des de la pista superior transitable per a vehicles de quatre rodes, per una pista que discorre a través de la carena on s’arreglaren la major part de formes del Rocar de Sant Salvador.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		
5.- CARACTERITZACIÓ		
Tipus d’element	Conjunt	
Dimensions (x, y, z)	X: 27 m; Y: 23 m Z: 7,8 m	
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà	
Forma dominant	Castell rocallós	
Microformes presents	Tafoni	

	Canaleres, Cassoletes d'erosió, Làmines de descamació Alvèols Nervacions
Descripció	Aquest conjunt està format per una vintena de blocs in-situ de dimensions mètriques a decamètriques i arestes arrodonides. Des del seu costat Sud, el relleu assoleix uns 7 o 8 metres d'altura. En el front d'erosió del seu flanc N-O el desnivell des de la part alta del castell rocallós pot assolir gairebé 12 o 13 metres. L'alteració de la roca s'ha vist afavorida per dos sistemes de diàclasis verticals gairebé perpendiculars (NO-SE i NE-SO) que intersequen un sistema de diàclasis sub-horitzontals originades per la descamació i descompressió del massís granític. Aquestes fractures permeten individualitzar cinc nivells de blocs paral·lepipèdics de dimensions diverses que es disposen amb contactes còncav-convexes. A la base, els blocs són més massius i de mides més grans. En el seu flanc S-O els blocs tenen una major continuïtat lateral i poden tenir més d'1 metre i mig de gruix. En el flanc N-O, semblen constituir un basament de roca inalterada, creuat per diàclasis rectilínies on creix la molsa. També en aquest sector, la seva constitució més massiva fa que algunes canaleres facilitin la circulació d'una petita pàtina d'aigua a favor del pendent. Malgrat la homogeneïtat composicional i textural del granit, en alguns punts s'observen petits dics i enclavaments pegmatítics en els quals destaquen els cristalls de quars i ortosa. Accedint al castell rocallós des del S-O, una esquadra permet enfilar-se a la part superior del relleu. És a la part de dalt on se'ns fa evident el significat del nom de "La Roca de la Talaia": un lloc elevat que serveix per vigilar una gran extensió de terreny. Des de seu cim es pot contemplar el poble de Santa Coloma, la Depressió de La Selva i tots els relleus que l'envolten. A sota de la Talaia, a pocs metres en direcció N-NE es veu La Roca del Diamant. A la part superior, els blocs són arrodonits i presenten cassoletes d'erosió de dimensions mètriques (més trencades i desmantellades) i decimètriques. Sovint, les cassoletes més petites es troben plenes d'aigua després d'episodis plujosos. La humitat també facilita la presència de molses i líquens. Mirant el vessant des de dalt de La Talaia en direcció cap el nord, el castell té l'aspecte d'un caos de boles amuntegades. Son habituals els blocs que presenten tafoni a les seves cares basals i laterals. A l'esquadra que facilita l'accés a la part superior del castell rocallós hi estaca un gran tafone a la base d'un dels blocs. Pel seu aspecte ens recorda una altra forma del Rocar: "La Gola". També són freqüents els exemples de làmines de descamació que progressivament contribueixen a arrodonir les arestes i cares laterals dels blocs.

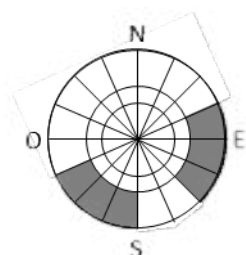
6.- FOTOGRAFIES

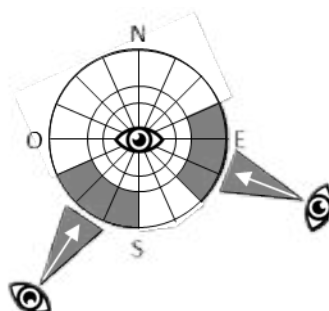

7.- VISIBILITAT

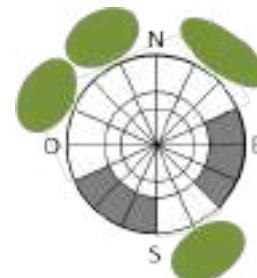
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	3
Accessibilitat	4
Estat de conservació	4
Espectacularitat	4
Seguretat pels visitants	3

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	2
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

El conjunt està identificat amb un rètol corresponent a la senyalèctica de la Ruta del Rocar, instal·lada per l'Ajuntament de Santa Coloma i El Centre Excursionista Farners.

Cal desbrossar la vegetació arbustiva en el sector SE.

Caldria advertir del perill de caigudes i accidents a les persones que s'enfilin a la part alta del conjunt.

11.- ENTORN

En les proximitats de la Talaia –especialment en el seu sector Sud– es troben nombroses

acumulacions de blocs i roques arrodonides de dimensions mètriques. Són especialment destacables les prominències rocalloses i els turons de boles que apareixen enmig del bosc a uns desenes de metres.

Moltes d'aquestes boles presenten tafoni basals i laterals i cassoletes d'erosió a la part superior. En una acumulació de boles a uns 200 metres de la Talaia en direcció SE, en el sostre d'un tafone s'observen espeleotemes silíciques mil·limètriques.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

Una llegenda sobre la Roca de la Talaia, relatada per Ricard Dilmé (1998) explica una història sobre una guilla que va veure reflectida la llum de la lluna a la superfície de l'aigua dins d'una cassoleta d'erosió.

En algunes activitats de Geocaching, s'han amagat objectes i missatges sota el tronc d'una alzina surera que ha arrelat dins d'una esquerda a la part alta de la Talaia.

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

ENTORN

 Ajuntament de Santa Coloma de Farners	FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR	
--	--	---

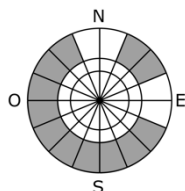
1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RSS-012	LA TRONA	
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471595	Latitud: 4633558
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat
294 m	17191A006000790000SF	Privada
Descripció de l'accés	Conjunt rocós situat a la part alta de la carena del Rocar, a uns 10 m al est de La Talaia. Just a l'inici del corriol que Baixa cap el sud-est, des de la Talaia cap a les roques del Castell. Des de la font hi ha una distància horitzontal de 0,94 km i uns 165 m de desnivell. També s'hi pot accedir des de la pista superior transitable pet a vehicles de quatre rodes, per una pista que discorre a través de la divisòria d'aigües on s'arreglaren la major part de formes del Rocar de Sant Salvador.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		
5.- CARACTERITZACIÓ		
Tipus d'element	Aïllat	
Dimensions (x, y, z)	X: 4 m; Y: 2,5 m Z: 3 m	
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà	
Forma dominant	Cassoleta d'erosió degradada	

Microformes presents	Cassoletes d'erosió, nervacions i tafoni
Descripció	Forma part d'un conjunt roques arrodonides disperses de de dimensions mètriques. Tot i la seva proximitat a la Roca de la Talaia, es descriu separatament d'ella pel fet de que és coneguda i visitada pel seu aspecte singular. El bloc on els processos erosius han excavat "La Trona" s'integra en un sector d'una llargada d'uns 19 metres, una amplada d'uns 14 metres i una alçada de 2,5 metres, on el basament granític constitueix una zona prominent, damunt la qual reposen in-situ diversos blocs de cares i arestes arrodonides. El bloc de "La Trona" té un aspecte molt irregular i unes mides que no superen els 3 metres en cap de les direccions. Des del Seu costat NE, es veu una cavitat en forma de mig embut amb la base coberta de molsa. Es tracta d'una cassoleta d'erosió, d'1 m d'alçada i 1, 5 m d'amplada màxima, oberta per un dels seus flancs. La disposició d'aquesta concavitat a poc més d'un metre del terra, permet pujar-hi o que els adults hi asseguin a la mainada com si es tractés d'una trona: "una cadira alta amb braços". Probablement, cal interpretar l'origen de La Trona com una cassoleta erosiva que ha adquirit la seva peculiar geometria a causa de la presència de nervacions o petits canvis composicionals o texturals en el granit. Aquests trams més resistents a l'alteració encara es poden veure a les parets exteriors de l'embut o a la part baixa del bloc. La cara sud-est del bloc de la Trona té una petita esquerra erosiva subhoritzontal que, juntament amb un petit tafoni a la part de dalt a l'esquerra ens suggereix l'aspecte del cap d'un dinosaure. La cara oest i sud de la roca presenta també tafoni de dimensions decimètriques. A la part superior de les roques properes a La Trona són habituals els líquens i són molt comunes les cassoletes erosives de mides decimètriques, que, després d'episodis plujosos es poden trobar plenes d'aigua i que, a causa de la humitat, solen tenir el fons cobert per molses. També s'hi veuen algunes canaleres i estries de formes irregulars i desmantellades. En els camins que voregen les prominències rocoses es veu el granit alterat que origina acumulacions de sauló, fàcilment erosionable pel pas de la gent o per la circulació de bicicletes o motos.
6.- FOTOGRAFIES	

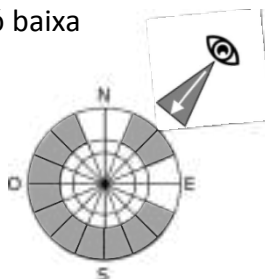

7.- VISIBILITAT

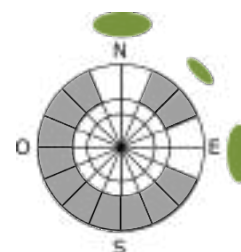
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	4
Accessibilitat	5
Estat de conservació	4
Espectacularitat	4
Seguretat pels visitants	4

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

Cal desbrossar els matolls de la cara nord.
La Trona no està retolada amb cap cartell.

11.- ENTORN

En les proximitats de La Trona es troben nombroses roques arrodonides disperses, de dimensions mètriques. Algunes d'elles amb tafonis i cassoles d'erosió a la part superior.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

Una llegenda sobre La Trona, relatada per Ricard Dilmé (1998) explica que un gegant va excavar una cadira damunt d'aquest bloc per descansar després d'haver traginat algunes de les roques de El Rocar.

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RSS-013		ROQUES DEL CASTELL	
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471691	Latitud: 4633582	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
263 m	17191A006000790000SF	Privada	
Descripció de l'accés	Des de la Font de San Salvador cal dirigir-se al sud-est per la carretera de les termes. A uns 160 m hi ha una senyalització que indica el camí a diferents roques, entre elles les de l'Avió, la Sabata i el Castell entre d'altres. Se segueix un corriol senyalitzat amb marques vermelles, que s'enfila cap el sud-oest. Les roques del Castell es troben a uns 564 des de la font i uns 130 m de desnivell.		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Conjunt		
Dimensions (x, y, z)	X: 24 m;	Y: 11 m	Z: 9 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà		
Forma dominant	Castell rocallós		

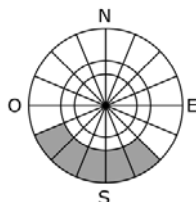
Microformes presents	Cassoleta degradada, cassoletes actives, canalera, alvèols, esquerdes de descamació i tafonis de dimensions decimètriques a mètriques.
Descripció	Conjunt rocós format per tres nivells de blocs de entre 1,5 i 3 m d'alçada, limitats per fractures verticals. La cara sud -oest te una alçada de 2 m respecte el relleu adjacent, però a la nord-est el desnivell és d'un 9 m. Els blocs presenten formes arrodonides i a la cara superior s'observen diverses cassoletes de erosió degradades. A les cares verticals e inclinades hi ha tafoni incipients. El bloc més característic presenta una cassoleta d'erosió degradada de més de 2 m de llarg i 1 m d'amplada que acaba en una canalera també de 2 m de llarg. Les parets tenen una alçada màxima de 50 cm i alberguen altres cassoletes d'erosió més petites. És, precisament, el petit fossar que ha creat aquesta cassoleta el que permet, als visitants que s'enfilen a la part més alta, romandre relativament protegits de caigudes com si es trobessin darrera dels merlets d'un "castell", contemplant les vistes panoràmiques de Santa Coloma i la Depressió de La Selva. El bloc situat a l'extrem sud del conjunt rocós presenta un tafone a la base de fins a 1 m de diàmetre i 3 de llarg.

6.- FOTOGRAFIES

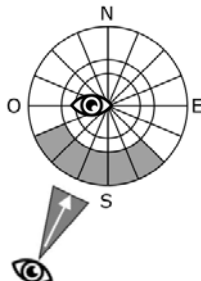

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	3
Accessibilitat	3
Estat de conservació	4
Espectacularitat	4
Seguretat pels visitants	3

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	2
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

No cal fer cap actuació

11.- ENTORN

En les proximitats es troben nombroses roques arrodonides disperses, de dimensions mètriques. Algunes d'elles amb tafoni i cassoles d'erosió a la part superior.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

Ricard Dilmé (1998) en el seu recull de històries, utilitza la panoràmica del Castell per cloure de manera poètica un recorregut per les principals formes del El Rocar.

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RSS-014		LES BOLES*	
* Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni			
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471760	Latitud: 4633602	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
242 m	17191A006000790000SF	Privada	
Descripció de l'accés	Des de la Font de San Salvador cal dirigir-se al sud-est per la carretera de les termes. A uns 160 m hi ha una senyalització que indica el camí a diferents roques, entre elles les de l'Avió, la Sabata i el Castell entre d'altres. Se segueix un corriol senyalitzat amb marques vermelles, que s'enfila cap el sud-oest. Aquestes roques es troben a uns 470 des de la font i uns 100 m de desnivell. Des de la part alta de la zona de El Rocar, es pot accedir a aquesta forma des de la zona de El Castell.		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Conjunt		
Dimensions (x, y, z)	X: 15 m;	Y: 12 m	Z: 8 m

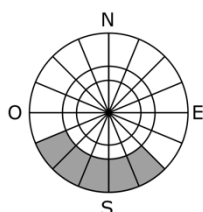
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Turó de Boles
Microformes presents	Tafonis incipients, alvèols i esquerdes de descamació.
Descripció	Es tracta de un Turó format per una dotzena de boles i blocs arrodonits de entre 1 i 3 m de diàmetre. Es poden trobar fins a 4 nivells de boles superposades. Moltes presenten esquerdes, tafonis incipients, làmines de descamació i alvèols.

6.- FOTOGRAFIES

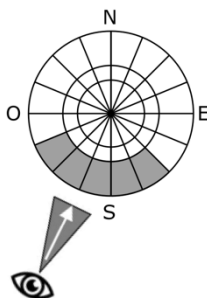

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada
en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ	
Raresa	2
Accessibilitat	4
Estat de conservació	4
Espectacularitat	2
Seguretat pels visitants	3
9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ	
Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ	
Caldria desbrossar de matolls el sector nord-est per millorar la visibilitat des del camí	
11.- ENTORN	
En les proximitats es troben nombroses roques arrodonides disperses, de dimensions mètriques. Algunes d'elles amb tafonis i cassoles d'erosió a la part superior. A uns 90 m a l'oest es troben les roques del Castell (RSS-013) i a uns 65 m a l'est les roques de l'Avió (RSS-016)	
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES	

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

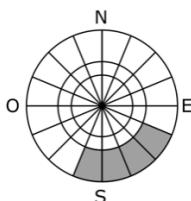
FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RSS-015		LA ROCA PLANA	
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471810	Latitud: 4633646	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
213 m	17191A006000790000SF	Privada	
Descripció de l'accés	Des de la Font de San Salvador cal dirigir-se al sud-est per la carretera de les termes. A uns 160 m hi ha una senyalització que indica el camí a diferents roques, entre elles les de l'Avió, la Sabata i el Castell entre d'altres. Se segueix un corriol senyalitzat amb marques vermelles, que s'enfila cap el sud-oest. Aquestes roques es troben a uns 500 des de la font i uns 85 m de desnivell. Tot i que des de la part baixa de la Roca Plana hi ha un corriol que baixa cap al Parc de Sant Salvador, es recomana retornar al sender principal per accedir a les altres formes.		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element		Conjunt	

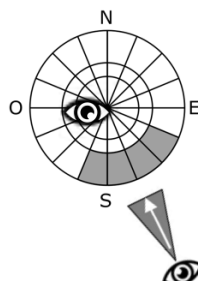
Dimensions (x, y, z)	X: 7,5 m; Y: 3 m Z: 2 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Conjunt de blocs irregulars
Microformes presents	Tafonis Alvèols Làmines de descamació.
Descripció	Es tracta de un conjunt de blocs d'aspecte molt angulós amuntegats de manera caòtica en el front d'erosió del vessant. En una primera visió des del S-SE, hi destaca una roca, inclinada uns 45º cap el nord-oest que ha quedat encastada sobre un conjunt de 7 blocs de entre 1 i 2,5 m de dimensions màximes que crea una mena de visera o cornisa. El basculament a favor del pendent d'aquest bloc ha creat una cavitat irregular practicable a la qual es pot baixar. Té uns 2 metres d'amplada, 3,3 m de llargada i una altura màxima de 2,5 m. En els blocs de l'interior de la cavitat es poden veure alvèols i algun tafone incipient. A la base del bloc inclinat es poden veure també petites làmines de descamació. El segon element amb més protagonisme és una superfície de roca planar, lleugerament inclinada cap el nord, d'uns 6 m de llarg per 2 m d'amplada. Aquesta superfície esdevé una mena de balcó des del qual es pot veure el poble de Santa Coloma. Per aquest motiu, és conegut com el "Mirador de La Roca Plana". La cavitat irregular abans descrita constitueix un petit espai cobert que pot protegir als visitants de la pluja i que, probablement, en el passat ha constituït un petit refugi. Aquesta funcionalitat ha fet que sigui coneguda com La barraca de la Roca Plana. Tota l'acumulació de blocs es pot interpretar com a originada pel desprendiment de les roques situades topogràficament per damunt.
6.- FOTOGRAFIES	
	

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	2
Accessibilitat	4
Estat de conservació	4
Espectacularitat	3
Seguretat pels visitants	3

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

No cal fer cap actuació.

Caldria advertir del perill de caigudes que suposa el desnivell d'aquest mirador.

La forma està senyalitzada amb un cartell amb lletres negres clavat en uns arbres al costat del camí que no segueix el patró de la resta d'indicadors de El Rocar.

11.- ENTORN

A uns 60 m a l'est es troben les roques de l'Avió (RSS-016)

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCA

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RSS-016		ROQUES DE L'AVIÓ	
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471832	Latitud: 4633622	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
217 m	17191A006000790000SF	Privada	
Descripció de l'accés	Des de la Font de San Salvador cal dirigir-se al sud-est per la carretera de les termes. A uns 160 m hi ha una senyalització que indica el camí a diferents roques, entre elles les de l'Avió, la Sabata i el Castell, entre d'altres. Se segueix un corriol senyalitzat amb marques vermelles, que s'enfila cap el sud-oest. Aquestes roques es troben a uns 400 des de la font i uns 100 m de desnivell. Des de la part superior dels camins es pot accedir a la Roca de l'Avió des del Les Boles (RSS-014).		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Conjunt		
Dimensions (x, y, z)	X: 6 m;	Y: 2,8 m	Z: 8 m

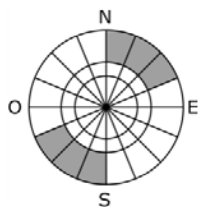
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Torra rocallosa
Microformes presents	Cassoletes d'erosió degradades, canaleres, làmines de descamació, tafoni incipients i alvèols.
Descripció	Torre rocallosa formada per 4 nivells de blocs de entre 2 i 4 m d'alçada, 6 de llargada i 1 a 2 m d'amplada que presenten cares planes i arestes arrodonides. Els tres nivells de blocs inferiors presenten diverses esquerdes verticals paral·leles a la cara nord que individualitzen llesques susceptibles de caure. També presenta làmines de descamació i esquerdes poligonals. El nivell superior està format per 6 blocs. El situat al nord és el més característic d'aquestes roques. Està limitat per superfícies aproximadament planes, inclinades uns 20 graus cap a l'oest. La superfície superior és irregular i probablement s'ha format a partir de cassoletes d'erosió degradades. A l'extrem oest presenta una protuberància vertical que recorda la cua d'un avió. Aquesta forma és perceptible tant des de la part alta del relleu, en una visió des del Sud-Oest, com des de la part baixa del vessant, en una visió des del Nord-Est. Probablement d'aquí prové el nom d'aquestes roques, ja que vist des del nord sembla un avió a punt d'enlairar-se que, des de la part alta, permet veure el poble de Santa Coloma com un teló de fons. Aquest bloc també presenta algunes esquerdes vertical, un tafoni a la base i alvèols. Els blocs del costat són de formes més arrodonides. Presenten cassoletes d'erosió degradades, canaleres, esquerdes de descamació, tafoni incipients i alvèols.

6.- FOTOGRAFIES

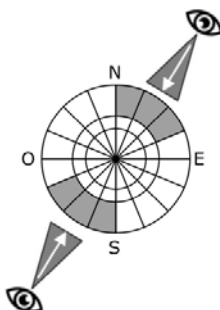

7.- VISIBILITAT

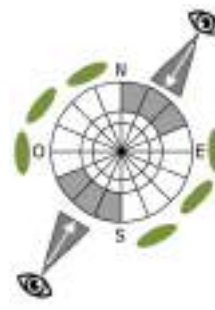
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	3
Accessibilitat	4
Estat de conservació	4
Espectacularitat	3
Seguretat pels visitants	5 (vista des del camí) / 1 (accés al cim)

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

No cal fer cap actuació.

Les Roques de l'Avió estan senyalitzades amb lletres vermelles (R. Avió) pintades damunt d'unes roques del camí.

11.- ENTORN

A uns 15 m a nord-est es troben les roques de La Bota (RSS-017) i a uns 45 m la roca de la Sabata (RSS-018)

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

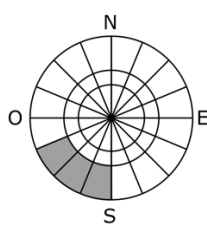
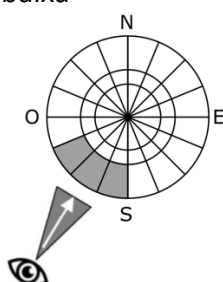
1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RSS-017		LA BOTA * Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni	
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471839	Latitud: 4633634	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
214 m	17191A006000790000SF	Privada	
Descripció de l'accés	Des de la Font de San Salvador cal dirigir-se al sud-est per la carretera de les termes. A uns 160 m hi ha una senyalització que indica el camí a diferents roques, entre elles les de l'Avió, la Sabata i el Castell entre d'altres. Se segueix un corriol senyalitzat amb marques vermelles, que s'enfila cap el sud-oest. Aquestes roques es troben a uns 370 m des de la font i uns 85 m de desnivell.		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Conjunt		
Dimensions (x, y, z)	X: 7 m; Y: 2 m Z: 5 m		
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà		
Forma dominant	Torra rocallosa		

Microformes presents	Esquerdes poligonals i de descamació, canaletes tafonis incipients i alvèols.
Descripció	Torra rocallosa formada per 5 blocs de entre 2 i 4 m de longitud i alçada i uns 2 m d'amplada, distribuïts en 3 nivells. El bloc inferior gairebé no aflora. El bloc intermedi presenta una esquadra de forta inclinació cap el nord i una cara nord lleugerament desplomada, amb esquerdes poligonals i de descamació. El Bloc superior, presenta cares arrodonides amb una morfologia que recorda una bota. Presenta Tafoni incipients, esquerdes de descamació i canaletes.

6.- FOTOGRAFIES

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa 	Perspectiva recomanada en visió baixa 	Condicions d'observació
--	--	--

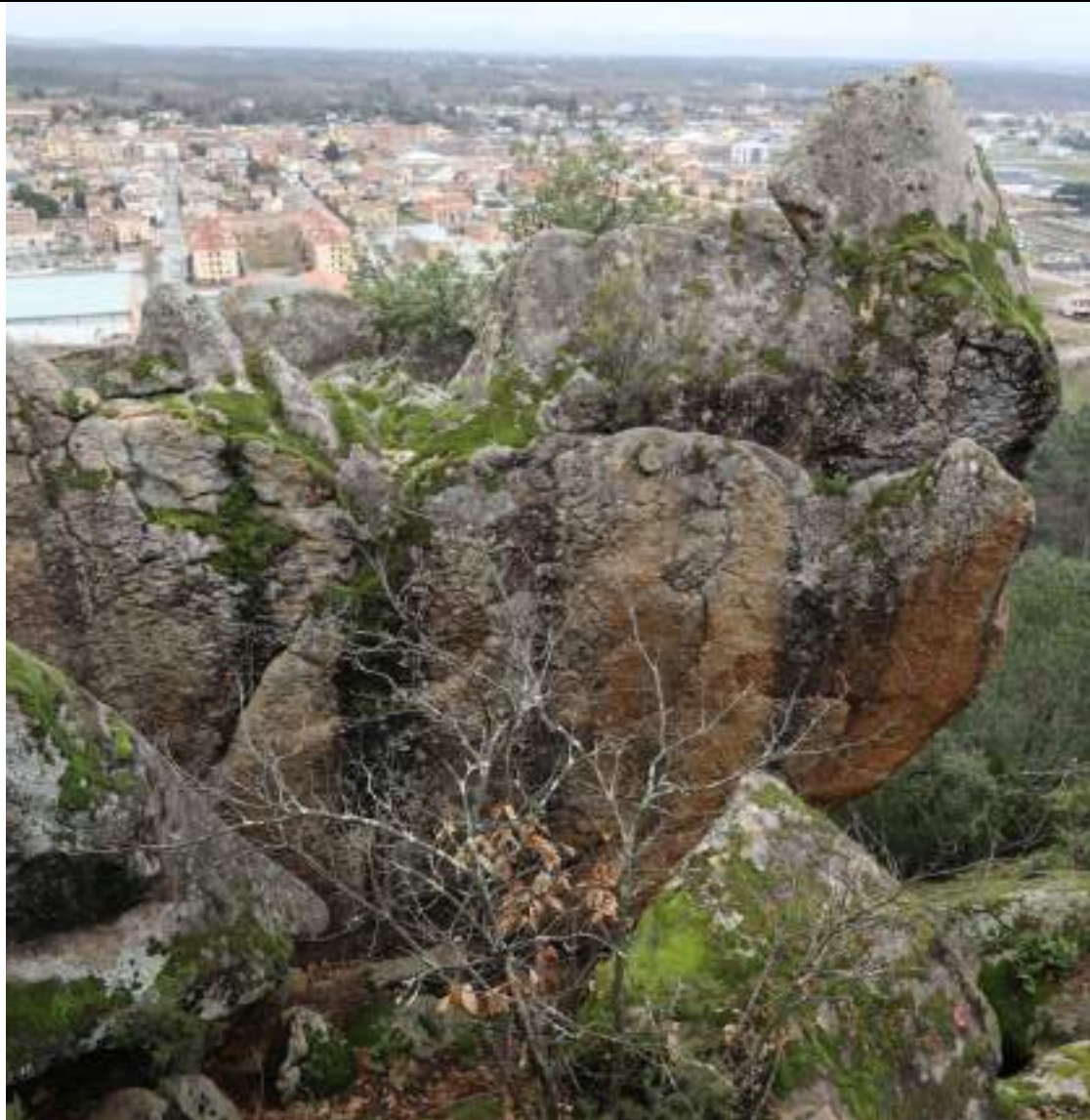
8.- QUALIFICACIÓ	
Raresa	3
Accessibilitat	4
Estat de conservació	4
Espectacularitat	3
Seguretat pels visitants	4
9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ	
Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ	
No cal fer cap actuació	
11.- ENTORN	
A uns 15 m a sud-oest es troben les roques de l'Avió (RSS-016)	
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES	

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RSS-018		LA SABATA	
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471810	Latitud: 4633646	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
194 m	17191A006000790000SF	Privada	
Descripció de l'accés	Des de la Font de San Salvador cal dirigir-se al sud-est per la carretera de les termes. A uns 160 m hi ha una senyalització que indica el camí a diferents roques, entre elles les de l'Avió, la Sabata i el Castell entre d'altres. Se segueix un corriol senyalitzat amb marques vermelles, que s'enfila cap el sud-oest. Aquestes roques es troben a uns 445 m des de la font i uns 65 m de desnivell.		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Conjunt		
Dimensions (x, y, z)	X:15 m;	Y: 6 m	Z: 7 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà		
Forma dominant	Torra rocallosa		

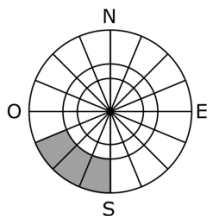
Microformes presents	Esquerdes poligonals, tafonis incipients, alvèols i làmines de descamació.
Descripció	Torre rocallosa formada per dos conjunts de roques alineades NW-SE i distribuïdes en dos nivells. La cara sud-oest dels de les roques és la més visible. Presenta superfícies planes, gairebé verticals, farcides de esquerdes poligonals i làmines de descamació. La roca més característica és el bloc superior de les roques del nord-est, ja que presenta una forma que recorda a una sabata. A la part superior dels blocs i ha restes de cassoles d'erosió degradades que deixen una morfologia irregular. A les parets, també hi ha tafonis incipients i alguna nervadura. Tafonis a la base d'algun bloc.

6.- FOTOGRAFIES

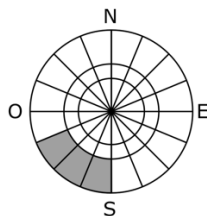

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	3
Accessibilitat	4 (a la base de la roca)
Estat de conservació	4
Espectacularitat	3
Seguretat pels visitants	4 (a la base de la roca)

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

No cal fer cap actuació.
La forma no està senyalitzada.

11.- ENTORN

Al voltant d'aquestes roques hi blocs angulars procedents desprendiments. A uns 47 m a sud-oest es troben les roques de l'Avió (RSS-016) i, a uns 32, la roca RSS-018

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RSS-019	EL ROCAR DE MIGJORN* * Nom provisional atribuït al sector on es troba un conjunt de formes disperses per no conèixer-se cap topònim que se li assigni	
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471915	Latitud: 4633351
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat
215 m / 245 m	17191A006000840000SO	privada
Descripció de l'accés	El sector descrit és un vessant força emboscats i de difícil accés. Malgrat això, s'hi pot arribar des de diverses procedències: 1) Avançant uns 500 metres cap a l'oest a través d'una pista forestal i uns camins que s'enfilen des del límit més septentrional de les instal·lacions de la Depuradora de Santa Coloma. 2) A través de senders que hi menen des de la Font de Sant Salvador. 3) Des de la pista anomenada "Carretera de ca l'Agustí", aprofitant alguns dels camins que creuen la vall del Barranc de les Gatoses, després de recórrer uns 450 metres. 4) Des de la part més alta de El Rocar de Sant Salvador, baixant uns per unes pistes i senders, a uns 450 metres en línia recta al sud-est de La Talaia.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		

5.- CARACTERITZACIÓ

Tipus d'element	Conjunt
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 100 m Y (eix menor) = 75 m Z (alçada) = diversa, entre 2 m i 7 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Zona de torres rocalloses
Microformes presents	Tafoni Cassoletes Nervacions Canaleres Estries Làmines de descamació
Descripció	S'han aplegat sota una descripció unificada un seguit de formes granítics disperses disposades en un vessant de pendent molt acusat. El sector abasta una superfície d'unes 75 hectàrees caracteritzades per un substrat granític inalterat sobre el qual sobresurten diversos conjunts de "tors" i blocs granítics in-situ connectats al massís rocós. Els blocs que constitueixen els relleus s'individualitzen a partir de diàclasis. Dominen les horitzontals, o corbades -sovint paral·leles a la superfície topogràfica característiques de la descompressió erosiva d'una massa de roques plutòniques (<i>sheet fractures</i>). Aquestes lloses de proporcions molt diverses, juntament amb un diaclasat vertical molt irregular defineixen la geometria dels blocs. Les torres presenten una alçada màxima d'uns 2 metres si s'observen des de la part superior del vessant, si bé, des del seu flanc sud o sud-est, poden assolir alçades de 6 a 7 metres. A les formes més prominents, els blocs s'amunteguen en diversos nivells i són més angulosos a la base i més arrodonits a la part alta de les torres. Alguns dels blocs que ocupen una posició més baixa arriben a conformar cavitats irregulars entre ells. Algunes superfícies de roca inalterada presenten solcs erosius a favor del pendent. Diversos blocs mostren tafoni a les parets basals i laterals. També són freqüents les cassoletes d'erosió a la part superior d'algunes roques, si bé no són massa grans ni ben desenvolupades. En algunes zones, els contrastos composicionals i texturals causats per alguns dics originen nervacions més resistents a l'erosió.

Entre les formes de la part més nord-est del vessant hi destaca una torre amb una pedra cavallera al damunt, amb una geometria irregular d'uns 3,5 metres de llarg, per 2,5 d'ampla i 2,5 d'alt. La base de la pedra cavallera es troba afectada per tafone i això determina que reposi només sobre els punts més resistents a l'erosió.

A la part més baixa del vessant, són evidents els processos d'inestabilitat gravitatòria que han mobilitzat a favor del pendent els materials de les formacions superficials i han arrossegat arbres en direcció al torrent.

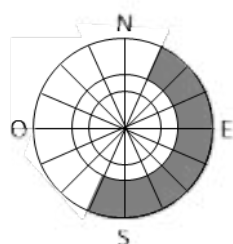
Les formes no estan indicades amb cap rètol.

6.- FOTOGRAFIES

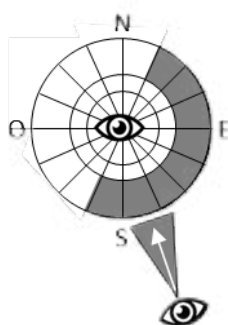

7.- VISIBILITAT

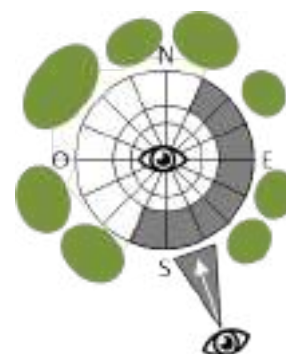
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	3
Accessibilitat	1
Estat de conservació	3
Espectacularitat	3
Seguretat pels visitants	2

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	3
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

En tot el vessant la vegetació arbòria i arbustiva dificulta el pas als vistants.

Les torres es poden veure sense dificultats des de la distància, especialment des de la "Carretera de ca l'Agustí", però si els visitants decideixen arribar-hi i pujar-hi, alguns indrets presenten un risc elevat de caiguda.

11.- ENTORN

A la zona s'observa la presència de nombrosos blocs i boles, ja sigui amuntegades o disperses. En direcció nord i nord-est, diversos senders permeten arribar a les formes més conegudes i visitades del Rocar de Sant Salvador.

A uns 300 metres cap a l'oest destaca enmig del bosc una altra torre granítica, sense més rellevància que el seu aspecte massiu i algunes cassoles d'erosió desmantellades a la part superior dels blocs.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

Sector 2 (El Rocar de Sant Pere Petit)

Localització de les 17 formes inventariades en del Sector 2: El Rocar de Sant Pere Petit en una panoràmica de Sud a Nord.

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RSP-001	LES TRES TORRES*	
* Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni		
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471263	Latitud: 4634170
Cota de la base (s.n.m.) 190 m / 184 m	Referència cadastral 17191A006000410000SY	Propietat privada
Descripció de l'accés	Es pot accedir al conjunt de formes granítiques des de la pista de Sant Salvador al Castell de Farners. Es localitzen en el vessant de fort pendent al costat d'una pista secundària que connecta el parc de Sant Salvador amb la pista principal. La confluència entre ambdues pistes es troba, pujant per la principal a uns 200 metres abans d'arribar a la capella de Sant Pere petit. Els relleus granítics de cota més elevada són visibles cap al sud després de recórrer uns 70 metres des de la confluència. Des de aquest punt, es pot recórrer un sender senyalitzat amb línies grogues que després d'uns 160 metres porta les Roques de l'aigua.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		
5.- CARACTERITZACIÓ		
Tipus d'element	Conjunt	

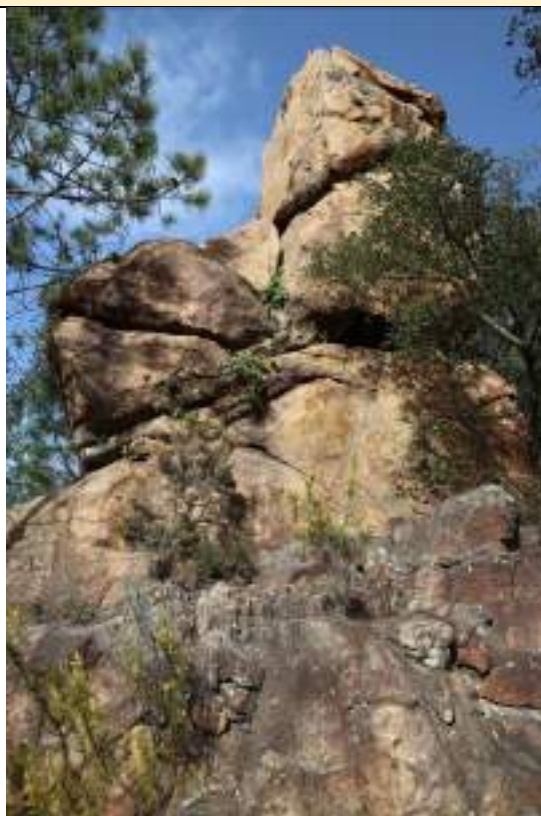
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 26 m Y (eix menor) = 20 m Z (alçada) = 5 m / 12 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Zona de torres rocalloses
Microformes presents	Tafoni Cassoletes Esquerdes poligonals
Descripció	S'integren en una descripció unificada un conjunt de "tors" rocallosos formats per blocs residuals de la massa granítica més resistents a l'erosió. Són blocs in-situ que sobresurten del terreny circumdant disposats en un vessant de cert pendent, connectats al massís rocós. En un vessant amb abundant presència de blocs i boles granítics, destaquen tres torres de major alçada, arrencades de Nord a Sud i separades entre elles una distància d'uns 25 metres entre cadascuna. Les torres es disposen damunt del granit inalterat que aflora en bona part del vessant. Els blocs que constitueixen les torres s'individualitzen a partir de diàclasis. Algunes d'elles són horitzontals, o corbades -sovint paral·leles a la superfície topogràfica- seguint el patró de les típiques fractures característiques de la descompressió erosiva d'una massa de roques plutòniques (sheet fractures). Aquestes lloses de proporcions molt diverses, juntament amb un diaclasiat vertical molt irregular defineixen la geometria dels blocs. Les torres presenten una alçada màxima d'uns 4 o 5 metres si s'observen des de la part superior del vessant, si bé, des del seu flanc sud o sud-est, poden assolir alçades de 8 a 10 metres. A diferència d'altres formes de El Rocar, aquí molts blocs són angulosos i irregulars. Probablement aquesta característica és una conseqüència de les diferències de composició mineral i/o de textures que atorguen un comportament heterogeni de les roques davant l'erosió. En alguns blocs s'hi observen enclavaments pegmatítics i petits dics de quars. Els blocs més esfèrics presenten freqüentment làmines de descamació en les seves superfícies. Aquesta forma d'alteració fa que es desprenguin ocasionalment escates primes de roca que donen a les parets o arestes l'aspecte de "peles de ceba". Alguns blocs tenen una tafonització incipient de les parets laterals i, més ocasionalment, d'altres tenen petites cassoletes d'erosió a la part superior. Aquestes microformes són més evidents en algunes boles i blocs aïllats que apareixen en el vessant. Molt localment es poden identificar algunes esquerdes poligonals. La torre que ocupa una posició topogràfica més alta es pot observar des de la cota 190 m. Té un aspecte d'amuntegament caòtic de blocs irregulars. Presenta una base molt ampla, superior als 10 metres. Els blocs més grans poden tenir un diàmetre màxim d'uns 5 metres. La torre està coronada per uns blocs més petits, d'uns mides entre 2 i 3 metres. La torre que es troba en una posició topogràfica intermèdia es pot veure des de

la cota 181 m. Té una base de 6 o 7 m i una alçada de 8 o 9 m. S'hi aprecien tres nivells principals de blocs separats clarament per fractures de descompressió paral·leles a la superfície topogràfica. Damunt d'un nivell inferior de roques que constitueixen la base de la torre, hi destaca un bloc superior de grans proporcions que recorda la forma d'un dit polze o ullal. Té les vores molt arrodonides i la seva base reposa damunt d'un pla inclinat que fa que tingui un aspecte inestable. El color clar de la torre i la seva verticalitat permet reconèixer-la des de certa distància. És clarament visible des d'altres indrets de El Rocar o turons propers.

La tercera de les torres es troba a una cota d'uns 175 metres a la part de dalt del vessant. Des d'aquest punt d'observació el conjunt té l'aparença molt simple de dos blocs principals de poc més de 1,5 – 2 m. d'altura en una disposició graonada. Tanmateix, des de la part baixa, el conjunt té una alçada de 6 o 7 metres i es veu que el bloc més gran reposa sobre un altre separat per una diàclasi encorbada amb un contacte còncav-convex. Des d'una perspectiva inferior la imatge del conjunt ens podria recordar la forma d'un moai. Els blocs són de grans proporcions i presenten la cara superior força plana.

Les formes no estan indicades amb cap rètol.

6.- FOTOGRAFIES

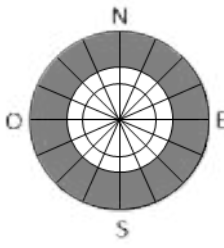
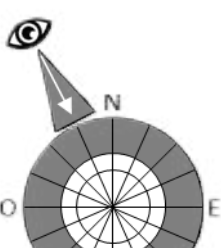
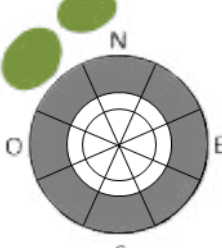

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa

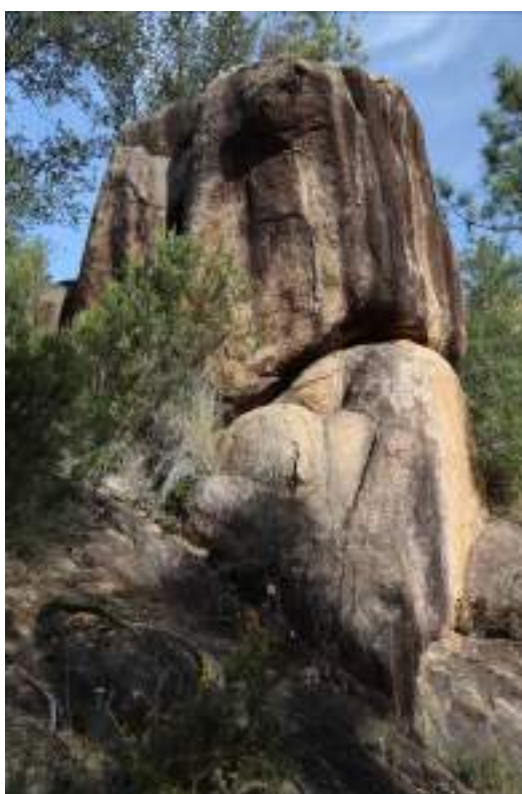
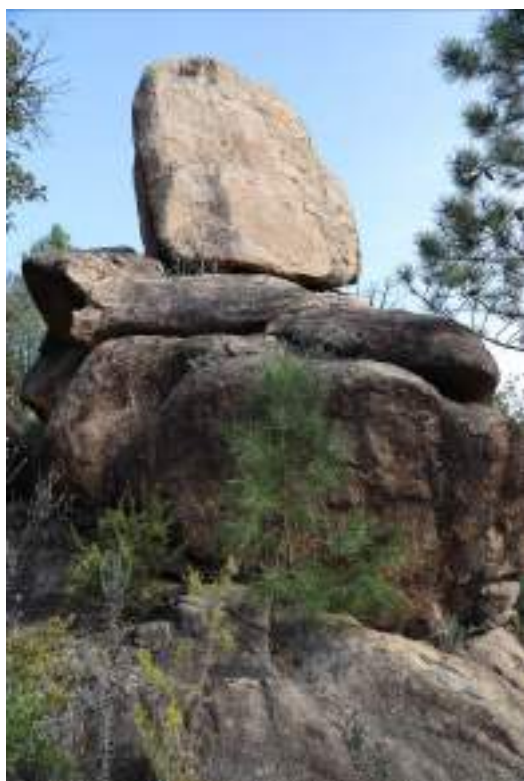
Perspectiva recomanada en
visió baixa

Condicions d'observació

		
8.- QUALIFICACIÓ		
Raresa	3	
Accessibilitat	3	
Estat de conservació	4	
Espectacularitat	3	
Seguretat pels visitants	4	
9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ		
Vulnerabilitat natural	3	
Vulnerabilitat antròpica	1	
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ		
El creixement d'arbres i arbusts prop de les torres pot dificultar la visió de conjunt. En el vessant hi ha alguns arbres morts i caiguts que dificulten el pas. Les torres es poden veure sense dificultats des del seu entorn, però si els visitants decideixen pujar-hi, alguns indrets presenten un risc elevat de caiguda.		
11.- ENTORN		
A la zona s'observa la presència de nombrosos blocs i boles, ja sigui amuntegades o disperses. Cap a l'oest es pot veure el turó de sant Pere petit i, cap al sud-oest, les Roques dels alls i la Miranda.		
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES		

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RSP-002	TURÓ DE SANT PERE PETIT* *Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni	
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471081	Latitud: 4634088
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat
221,5 m / 213,5 m	17191A006000490000SO	privada
Descripció de l'accés	La prominència rocosa es troba a uns 30 metres al sud de les restes de la capella de Sant Pere petit. Un sender permet ascendir a la part alta del turó.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		
5.- CARACTERITZACIÓ		
Tipus d'element	Conjunt	
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 19,5 m Y (eix menor) = 12 m Z (alçada) = 8 m (en el sector SE)	
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà	
Forma dominant	Prominència rocosa	
Microformes presents	Canaleres, Cassoletes Nervacions	
Descripció	Relleu residual prominent. El diaclasat individualitza alguns blocs en el vessant sud-est on es presenten unes caigudes verticals importants, a vegades superiors als 7 o 8 metres.	

Els blocs dels trams més alts mostres les arestes arrodonides. Alguns constitueixen petites boles granítiques de mida decimètrica. En una visió des de l'est (des del peu del turó) un d'aquest blocs té un aspecte cilíndric. En una perspectiva de conjunt, des de la part baixa del relleu, podria semblar una xemeneia o la torre de l'homenatge d'un castell. En realitat el cilindre és el nucli d'un bloc embolcallat per les capes més externes.

Des de la part més elevada del turó, en direcció cap a l'est, hi ha una bona panoràmica de Santa Coloma.

A uns 100 metres en línia recta cap al sud-est es pot veure la roca dels alls.

Les superfícies exposades es troben cobertes de líquens i molses.

L'element no havia estat inventariat anteriorment. El conjunt no està senyalitzat.

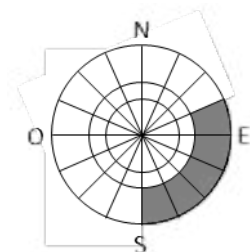
6.- FOTOGRAFIES

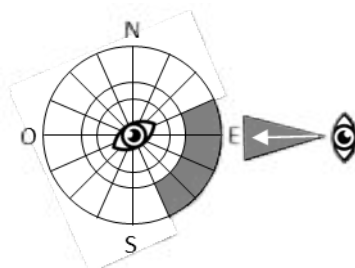

7.- VISIBILITAT

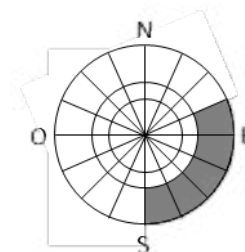
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	1
Accessibilitat	4
Estat de conservació	5
Espectacularitat	2
Seguretat pels visitants	4

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

El creixement d'alguns pins al sud-oest del turó pot dificultar en un futur la visió panoràmica sobre Santa Coloma.

11.- ENTORN

Pujant pel sender que surt de la capella de Sant Pere petit en direcció cap al sud-oest es pot

accedir a d'altres turons de característiques semblants. En el que es troba a uns 50 metres del turó descrit, s'hi pot observar un important desenvolupament de cassoletes a la part superior. Aquest relleu presenten uns pendents suaus des del nord però unes parets verticalitzades cap a l'est.

A la zona s'observa la presència de nombroses boles, ja sigui amuntegades o disperses.

Des de la capella de sant Pere petit, el sender que passa per la resta de turons permet arribar a la roca dels alls en uns 200 metres.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RSP-003	LES ROQUES DE L'AIGUA	
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471192	Latitud: 4634060
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat
209,5 / 197 m	17191A006000490000SO	privada
Descripció de l'accés	Es pot accedir a les Roques de l'aigua des del sender que, des del Parc de Sant Salvador passa per les Roques de la Mare de Déu. També s'hi arriba baixant per un camí senyalitzat amb línies grogues des de la de Sant Salvador al Castell de Farners, a través del vessant on es localitzen les tres torres. Una altre accés hi porta des de l'oest de les Roques dels alls. En qualsevol dels casos, el millor lloc des d'on observar les Roques de l'aigua és des de la seva part baixa, des de la mateixa llera del torrent que creua aquesta peculiar combinació de roques, aigua i vegetació.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		
5.- CARACTERITZACIÓ		
Tipus d'element	Conjunt	
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 15 m Y (eix menor) = 10 m Z (alçada) = 7 m	

Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Zona de boles
Microformes presents	Tafoni
Descripció	Conjunt format per un amuntegament de blocs damunt d'un torrent encaixat. L'acció erosiva de l'aigua ha excavat el granit aflorant. L'acumulació de boles granítics damunt d'un congost ha creat una cavitat natural molt peculiar. Des d'una visió frontal mirant cap el sud s'observa una mena de paret rocosa d'uns 12 metres d'amplada i una alçada d'uns 7 metres, al centre de la qual s'obre un mena de balma per l'interior de la qual circula el torrent. S'observa que l'encaixament fluvial ha produït una incisió en el basament rocós d'uns 4,5 metres d'amplada i una alçada d'uns 5,5 metres entre parets verticals de blocs granítics in-situ. Aquesta mena de congost té una secció en forma de "U". Damunt d'aquesta incisió s'ha acumulat un nivell de blocs que en un equilibri sorprenent es sostenen els uns amb els altres per construir una volta que cobreix la cavitat. A les parets laterals es veuen els blocs de granit força inalterats separats per algunes diàclasis planes lleugerament inclinades d'oest a est. Els blocs que fan de sostre a la cavitat són de grans proporcions i presenten arestes molt arrodonides, individualitzant boles, algunes de les quals tenen gairebé 4 o 5 metres de diàmetre. El contacte entre elles és molt puntual amb aparença inestable. Algunes d'aquests boles estan suportades per pilars de blocs granítics del basament inferior. La cavitat té unes mides interiors molt irregulars amb una base de roca inalterada i un fons el que també s'acumulen blocs arrodonits molt heteromètrics amb diàmetres màxims que oscil·len entre 1 i 4 metres. Des de l'interior de la cavitat els espais entre les boles que fan de sostre permeten veure l'exterior. El conjunt fa la impressió de ser un dipòsit residual procedent dels blocs que han estat desmantellats ja sigui del trams superiors in-situ o bé dels que han caigut en el fons de la vall des de les vessants o dels relleus propers (com La Miranda, Les Roques del alls, o "la presa"). Una observació de més detall de la litologia permet identificar alguns enclavaments de textura pegmatítica. Un petit cabal, gairebé permanent d'aigua circula a través dels blocs de l'interior de la cavitat i llisca formant un filet continu d'aigua que segueix un traçat gairebé rectilini a favor del pendent, probablement resseguint una fractura. El flux d'aigua ha erosionat el basament rocós fins a excavar una esquerda d'uns 40 o 50 cm de fondària que, en alguns llocs

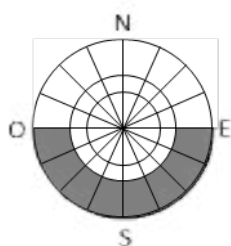
s'eixampla formant petits gorgs de formes irregulars.
En algunes parts baixes del torrent s'observen dipòsits d'acumulació de sorres.
La part superior del conjunt és força inaccessible.
Les "Roques de l'aigua" estan retolades en el punt d'accés descrit amb una placa verda indicadora damunt d'un pal rodó, corresponent a la senyalètica com a "Variant del Rocar, instal·lada per l'Ajuntament de Santa Coloma i El Centre Excursionista Farners.

6.- FOTOGRAFIES

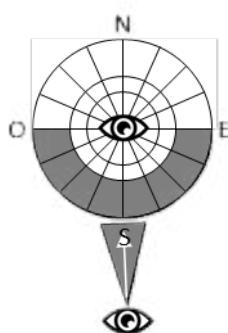

7.- VISIBILITAT

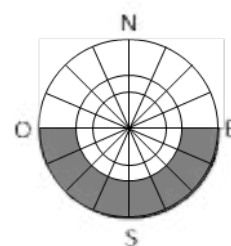
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	5
Accessibilitat	3
Estat de conservació	5
Espectacularitat	5
Seguretat pels visitants	3

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	5
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

La humitat de la fondalada, l'existència d'un flux d'aigua quasi permanent i la presència de líquens i molses recobrint les roques fan que sigui molt fàcil que els visitants puguin patir relliscades. Convindria advertir d'aquest perill.

Les Roques de l'aigua es poden visitar sense dificultats des d'una certa distància. Però si els visitants decideixen entrar a la cavitat o enfilarse a les boles granítiques el risc de caiguda pot ser elevat.

L'estabilitat dels blocs que fan de sostre de la cavitat no està en cap cas garantida. És molt fàcil que, en qualsevol moment (especialment després d'episodis plujosos) puguin caure.

No es recomana desbrossar l'accés al sostre de la volta de la cavitat. Els risc d'accidents en aquesta zona seria molt alt.

11.- ENTORN

A la zona propera s'observen tors i d'altres conjunts de blocs i boles granítiques.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

No s'ha trobat el topònim del torrent que discorre pel fons de la vall de les Roques de l'aigua, si bé alguns escrits¹ descriuen aquest curs fluvial com el "torrent tèrvol" o "torrent tèrbol". Aquest nom podria tenir el seu origen en la coloració blanquinosa que li lleva transparència a l'aigua en els petits gorgs.

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

¹ Torra, Josep Maria (1973). Les roques de Santa Coloma. Revista Ressò. Volum 8. Pàgina 2. Santa Coloma de Farners.

 Ajuntament de Santa Coloma de Farners	FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR	 GEOCAMB Centre de Geologia i Cartografia Ambiental	 Universitat de Girona
---	--	---	---

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RSP-004		LES ROQUES DELS ALLS	
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471158	Latitud: 4634015	
Cota de la base (s.n.m.) 210 m / 199 m	Referència cadastral 17191A006000490000SO	Propietat privada	
Descripció de l'accés	Es pot accedir a les Roques dels alls des de la pista de Sant Salvador al Castell de Farners. Des de la capella de Sant Pere petit un sender senyalitzat amb línies grogues permet arribar-hi després de caminar poc més d'uns 200 metres. També s'hi pot anar des de les Roques de l'Aigua en per un camí que s'enfila pel mig del bosc.		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Conjunt		
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 26 m Y (eix menor) = 20 m Z (alçada) = 5 m / 12 m		
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà		
Forma dominant	Castell rocallós		
Microformes presents	Tafoni		

	Alveols Estries Cassoletes d'erosió Esquerdes poligonals
Descripció	És un castell rocallós de grans proporcions. La part superior és accessible des del sud-oest. Els blocs que l'integren estan amuntegats in situ. S'hi pot identificar clarament un nivell basal de blocs d'un gruix que pot superar els 8 o 10 metres. Aquest basament està quartejat per diàclasis que individualitzen tres grans sectors separats per esquerdes que afecten de dalt a baix a tot l'edifici. Les dues fractures principals tenen unes direccions nord-oest – sud-est i arriben a constituir esquerdes d'amplades a l'entorn d'un metres tant a la part inferior del castell com a la part intermèdia per sota dels blocs i boles que el coronen. La separació entre aquestes grans esquerdes ha facilitat que alguns blocs més petits quedin encastats a diferents alçades en el seu interior. Els blocs basals tenen les arestes i les parets arrodonides. S'hi aprecien algunes diàclasis més horitzontals i inclinades que contribueixen a que, en alguns trams, quedin separats en diversos nivells. Algunes superfícies d'aquests blocs ciclopis mostren evidències d'una certa descamació en escates d'un gruix que pot oscil·lar entre els 5 i els 20 cm. Damunt dels grans blocs basals, a la part superior del castell s'amunteguen un conjunt de boles granítiques. N'hi ha més d'una dotzena amb mides compreses entre els 2 i els 5 o 6 metres. Algunes de les més grans tenen la forma de blocs paral·lelepípedics de vores arrodonides. D'altres (les més petites) tenen formes molt més esfèriques. Probablement és aquesta imatge la que suggereix la distribució dels grans o grills d'una capçada d'alls i ha servit per batejar la forma. En el sector situat més cap al nord-est, els blocs d'aquest nivell superior presenten parets més verticals que recorden a veritables torres. Tenen els costats afectats per una tafonització incipient i per estries. La torre més alta té una altura d'uns 4 o 5 metres i s'hi ha instal·lat en el seu flanc nord-oest tres barres rodones de ferro corrugat per facilitar l'accés a la part superior. També s'hi observen (en el flanc sud-est alguns cargols, xapes i cadenes per facilitar els elements d'ancoratge per la pràctica de l'escalada. El bloc més gran de la part superior cobreix una de les esquerdes principals i ha creat una galeria transitable. Des de dins d'aquesta cavitat es pot observar la part de sota de la roca granítica i apreciar una intensa tafonització dins de la qual hi destaquen alvèols de mides decimètriques.

Els tafoni també són visibles a les parets dels blocs irregulars que recobreixen algunes esquerdes del sector nord-oest del castell.

A la part superior d'alguns dels blocs del basament i també a la part alta d'algunes boles hi ha grans cassolotes d'erosió que poden trobar-se plenes d'aigua després d'episodis plujosos.

En alguns zones s'observen concentracions de minerals de mides més grans que la mitjana en algunes franges de textura pegmatítica. En sostre del blocs basals, s'aprecien petits filons o canvis composicionals o texturals que resisteixen millor a l'erosió i que delimiten petits bassals d'aigua de la pluja.

En una visió del nord-est des de la base del castell, es veu que alguns pilars dels blocs superiors mostren esquerdes poligonals que quartegen els seus costats amb fractures poc penetratives.

En diversos blocs de la part superior de l'edifici hi ha gravades lletres d'uns 20 cm d'alt amb el que semblen les inicials de persones: PSP, JFG, RML, A, M,...

Algunes de les parets verticals de boles partides properes al sender d'accés estan retolades amb pintura indicant el nom de "les Roques dels alls" o el nom i la direcció d'altres formes properes.

Es recomana grimpar amb precaució fins la part superior del bloc que presenta la cassoleta més gran per poder apreciar des de dalt les característiques del nivell superior de boles i blocs. També és des de la part alta del castell rocallós des d'on es poden tenir les millors vistes panoràmiques de Santa Coloma o d'algunes formes granítiques properes, com la Roca de la Miranda que es troba en una cota lleugerament més baixa a uns 30 metres en línia recta en direcció E-SO, a l'altra costat de la vall que els separa.

La magnitud del castell rocallós es pot percebre si es ressegueix a peu tot el seu perímetre per la seva base o si s'observa tot el conjunt des de la zona de La Miranda.

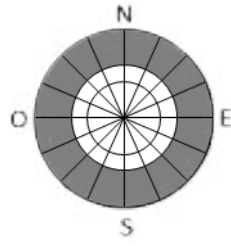
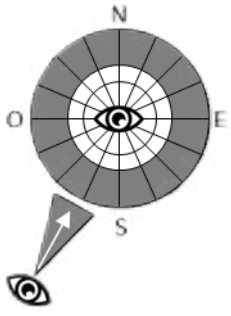
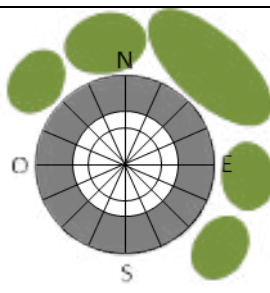
Les "Roques dels alls" estan retolades en el punt d'accés descrit amb una placa verda indicadora damunt d'un pal rodó, corresponent a la senyalètica com a "Variant del Rocar, instal·lada per l'Ajuntament de Santa Coloma i El Centre Excursionista Farners.

6.- FOTOGRAFIES

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa	Perspectiva recomanada en visió baixa	Condicions d'observació
-----------------------	---------------------------------------	-------------------------

		
8.- QUALIFICACIÓ		
Raresa		5
Accessibilitat		3
Estat de conservació		5
Espectacularitat		5
Seguretat pels visitants		2
9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ		
Vulnerabilitat natural		1
Vulnerabilitat antròpica		2
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ		
Alguns dels pilars són ser especialment vulnerables als processos erosius lligats a la dinàmica torrencial. La vegetació impedeix la visió d'alguns dels pilars. Es podria valorar la possibilitat de fer una tala selectiva.		
11.- ENTORN		
A la zona s'observa la presència de nombroses boles, i boles partides, ja sigui amuntegades o disperses. Al sud de la Roca dels alls es pot veure "la presa" (RSP-6) i cap a l'est, les roques de La Miranda (RSP-5).		
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES		

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RSP-005	LA ROCA DE LA MIRANDA	
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471201	Latitud: 4634012
Cota de la base (s.n.m.) 206/199 m	Referència cadastral 17191A006000490000SO	Propietat privada
Descripció de l'accés	Es pot arribar a la Roca de La Miranda des de tres vies diferents. Des de l'est, procedents de la zona de Sant Salvador; des del sud-oest, descendint des de la pista forestal secundària que connecta amb la del Castell de Farners i des de l'oest, venint de les Roques del alls. Tots tres senders recorren pel mig del bosc i estan senyalitzats amb línies grogues.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		
5.- CARACTERITZACIÓ		
Tipus d'element	Conjunt	
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 30 m Y (eix menor) = 6 m Z (alçada) = 7 m	
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà	
Forma dominant	Castell rocallós	
Microformes presents	Tafoni Cassoletes d'erosió Canaleres	

Descripció	És un castell rocallós al qual es sol accedir des del seu flanc sud-oest. Des d'aquest punt d'observació, té l'aspecte d'un conjunt de blocs i boles arrencats en direcció Nord-oest – Sud-est amb un front visible d'una llargada d'uns 30 metres. Des d'aquest accés, el promontori presenta una amplada d'uns 6 metres i, escassament sobresurt més d'1 o 2 metres de la visual horitzontal. Hi destaca un bloc central de majors proporcions que mostra una superfície plana, lleugerament inclinada cap al nord. Aquesta característica, li atorga la funció de mirador sobre Santa Coloma i la Depressió de la Selva. El terme "Miranda" sol designar un lloc elevat i ben situat des del qual és possible contemplar un paisatge extens. En el sector Nord-oest s'individualitzen algunes boles i blocs de formes arrodonides d'unes mides compreses entre els 3 i 5 o 6 metres de longitud màxima. Entre els blocs, l'eixamplament per erosió de les diàclasis ha deixat passos o esquerdes. El bloc de majors proporcions té l'aspecte de proa d'un vaixell. Aquest efecte està produït perquè la part elevada del bloc que s'orienta cap a la vall, sobresurt més que la seva base. Aquesta geometria està causada per que tant en aquest bloc com en d'altres del conjunt, les parets laterals estan afectades per processos erosius més intensos que les seves parts superiors. Aquestes concavitats erosives permeten veure-hi tafoni. La part superior del bloc presenta també morfologies erosives d'aspecte irregular que podrien ser canaleres o cassolletes molt desmantellades. Molts dels blocs i boles estan coberts per líquens a les parts superiors i per molses aquells que presenten superfícies més planes. Els blocs més cap a l'Est mostren algunes diàclasis horitzontals o lleugerament inclinades que s'aprecien a les seves parets. També s'hi veu una marcada tafonització. Enmig d'una esquerra que separa dos conjunts rocavosos hi destaca un bloc acabat en punxa que recorda l'aspecte d'un menhir. En alguns dels blocs del sector nord-oest s'hi poden veure ancoratges d'escalada esportiva amb presència puntual de cargols i algunes xapes. A la paret frontal del bloc central que fa funcions de mirador, està escrit "La Miranda" amb lletres de color fúcia. La Miranda està retolada en el punt d'accés descrit amb una placa verda indicadora damunt d'un pal rodó, corresponent a la senyalèctica de la Ruta del Rocar, instal·lada per l'Ajuntament de Santa Coloma i El Centre Excursionista Farners.
------------	---

6.- FOTOGRAFIES

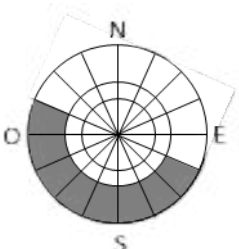
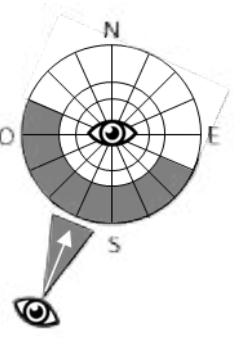
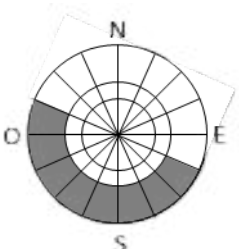

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en

Condicions d'observació

	visió baixa 	
8.- QUALIFICACIÓ		
Raresa		2
Accessibilitat		3
Estat de conservació		4
Espectacularitat		2
Seguretat pels visitants		2
9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ		
Vulnerabilitat natural		1
Vulnerabilitat antròpica		2
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ		
El creixement d'arbres als sectors nord pot dificultar la funció de mirador del conjunt. Cal valorar el risc de degradació o pèrdua de naturalitat que representa la instal·lació d'ancoratges per la pràctica de l'escalada o vies ferrades. Caldria valorar la possibilitat d'eliminar el nom de "La Miranda" pintat directament damunt les roques.		
11.- ENTORN		
A la zona s'observa la presència de nombroses boles, i boles partides, ja sigui amuntegades o disperses. Des de la part superior dels blocs de La Miranda es pot veure cap a l'oest el castell rocallós de les Roques dels alls.		
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES		

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

 Ajuntament de Santa Coloma de Farners	FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR	 Centre de Geologia i Cartografia Ambiental GEOCAMB	 Universitat de Girona
--	--	--	--

1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RSP-006	La presa* *Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni	
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471152	Latitud: 4633971
Cota de la base (s.n.m.) 210 m	Referència cadastral 17191A006000490000SO	Propietat privada
Descripció de l'accés	El conjunt es localitza en el fons de la vall que separa Les Roques dels alls i les Roques de La Miranda. Es troba en una zona de fort pendent de la llera del torrent, a molt pocs metres del camí. Atès que la fondalada és una zona força humida i de difícil accés, per aquelles persones que només vulguin obtenir una visió panoràmica, es recomana de veure les formes a distància des de la carena pròxima a les Roques de la Miranda. També es poden observar des del vessant al sud de Les Roques dels alls.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		
5.- CARACTERITZACIÓ		
Tipus d'element	Conjunt	
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 6 m Y (eix menor) = 4 m	

	Z (alçada) = 7 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Pilars rocallosos
Microformes presents	Tafoni
Descripció	Curiosa disposició d'un conjunt de pilars rocallosos que s'arregleren perpendicularment al curs del torrent. Aquesta alineació en un indret on el substrat granític inalterat aflora en un tram on el pendent és força acusat, recorda un mur o una paret que barrés el pas de l'aigua i que avui es trobés parcialment caigut. Per aquest motiu, la visió enmig del bosc dels pilars rocosos suggereix les runes d'una antiga presa. El substrat impermeable del basament rocós afavoreix que hi llisqui una petita làmina d'aigua de forma més o menys permanent. En moments de fortes pluges, l'aigua es precipita per un saltant d'uns 10 metres de desnivell. Es poden veure diversos segments d'aquests "murs". Cada pilar està integrat per blocs paral·lelepèdics separats per diàclasis, tant verticals com horitzontals o lleugerament inclinades. S'hi observa, un amuntegament de blocs en tres nivells principals. Els més gruixuts solen ser els de la base. Alguns d'ells presenten de 4 o 5 metres d'amplada. L'alçada total dels pilars és d'uns 7 o 8 metres. En els conjunts topogràficament més elevats, els blocs que coronen els pilars són més petits i a la seva base i a les parts baixes de les parets s'hi aprecien tafoni. Alguns dels pilars de la zona més baixa tenen la forma d'una agulla, amb una base dividida en dos conjunts de blocs inclinats que creen una esquerda central. Molts blocs han estat desmantellats per l'acció erosiva del torrent i s'acumulen de forma caòtica en el fons de la vall. Alguns són angulosos i d'altres arrodonits i, en la seva major part, es troben coberts de molses en un clar contrast amb les sorres dipositades per curs fluvial i la vegetació abundant de la fondalada.
6.- FOTOGRAFIES	

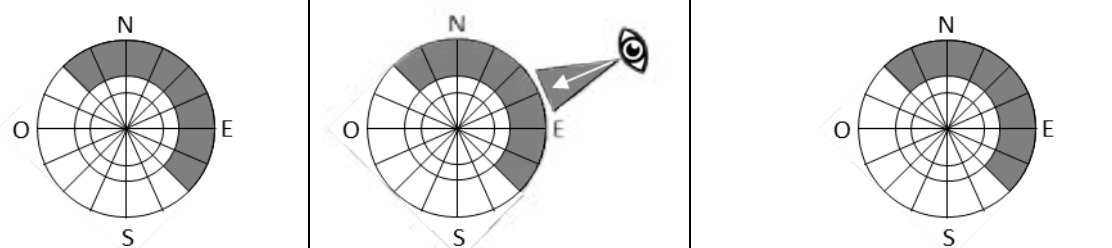

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa

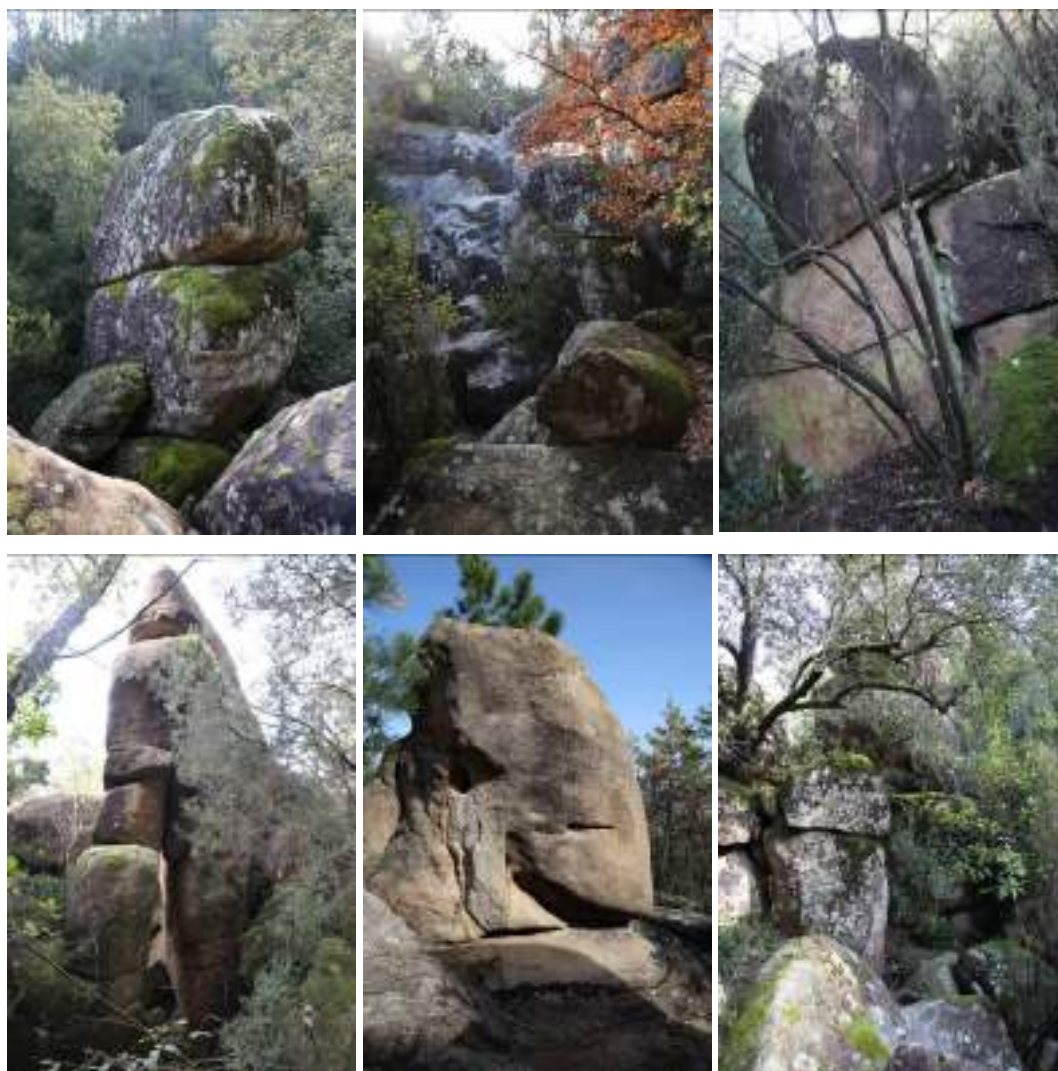
Perspectiva recomanada
en visió baixa

Condicions d'observació

	
8.- QUALIFICACIÓ	
Raresa	3
Accessibilitat	1
Estat de conservació	4
Espectacularitat	3
Seguretat pels visitants	4
9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ	
Vulnerabilitat natural	4
Vulnerabilitat antròpica	1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ	
Alguns dels pilars són ser especialment vulnerables als processos erosius lligats a la dinàmica torrencial. La vegetació impedeix la visió d'alguns dels pilars. Es podria valorar la possibilitat de fer una tala selectiva.	
11.- ENTORN	
A la zona s'observa la presència de nombroses boles, ja sigui amuntegades o disperses.	
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES	
L'element no havia estat inventariat anteriorment. No s'ha trobat el topònim del torrent que discorre pel fons de la vall, si bé alguns escrits² descriuen aquest curs fluvial com el "torrent tèvol" o "torrent tèbol".	

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

² Torra, Josep Maria (1973). Les roques de Santa Coloma. Revista Ressò. Volum 8. Pàgina 2. Santa Coloma de Farners.

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

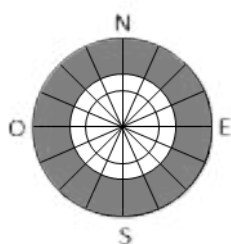
1.- CODI	2.- NOM POPULAR
RSP-007	EL CASTELL ESQUERDAT* * Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni
3.- LOCALITZACIÓ	
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471285 Latitud: 4633995
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral Propietat
209,5 / 197 m	17191A006000490000SO privada
Descripció de l'accés	El conjunt és una prominència rocosa situada enmig del bosc, a uns 80 metres a l'est de la Miranda. Des de les Roques de la Mare de Déu es trobaria a uns 150 metres cap a l'oest. En ambdós cassos es pot accedir al turó granític des del sender que connecta ambdues formes. Es troba en un vessant d'un cert pendent, especialment si s'hi accedeix des de la part baixa.
4.- EMPLAÇAMENT	
	
5.- CARACTERITZACIÓ	
Tipus d'element	Conjunt
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 16 m Y (eix menor) = 12 m Z (alçada) = 5 m / 12 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Castell rocallós

Microformes presents	Tafoni
Descripció	Es tracta d'una prominència de roca inalterada que sobresurt del terreny circumdant en un vessant d'un cert pendent. Les roques es podrien interpretar com uns "tors" rocallosos formats per blocs residuals de la massa granítica més resistents a l'erosió. El conjunt té una imatge en planta d'un rectangle orientat de nord-est a sud-oest, amb una llargada d'uns 16 metres i una amplada d'uns 12 metres. Constitueixen un "castell rocallós" integrat per més d'una dotzena de blocs i boles granítics individualitzats a partir del diaclasat de descamació del massís granític, més o menys paral·lel a la superfície topogràfica i una fracturació vertical. Els blocs que ocupen una posició més alta són més angulosos. En canvi, els que conformen el basament són més arrodonits. Accedint pel seu flanc sud, des de la part alta del vessant, s'aprecien tres grans blocs prismàtics, separats per fractures verticals orientades de nord-oest a sud-est. Des d'aquest sector, l'edifici té uns 4,5 metres d'altura. Hi destaca una esquerra principal, d'uns 60 cm. d'amplada en la qual han quedat encaixats blocs més petits de diverses mides. Grimpant pels blocs de l'interior de l'esquerra es pot accedir a la part més elevada del turó. Algunes de les esquerdes també són visibles des del sudoest. El flanc nord del turó constitueix el front d'alteració de la prominència rocosa. En aquest sector, el relleu pot arribar a tenir uns 8 o 10 metres d'altura. No s'hi observen microformes destacables, més enllà d'una incipient tafonització de les parets laterals dels blocs més baixos o la presència de làmines de descamació superficial de les boles. Aquesta forma d'alteració fa que es desprenguin ocasionalment escates primes de roca. El castell rocallós no estan indicat amb cap rètol.
6.- FOTOGRAFIES	

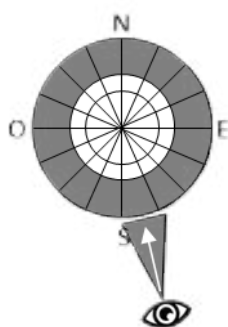

7.- VISIBILITAT

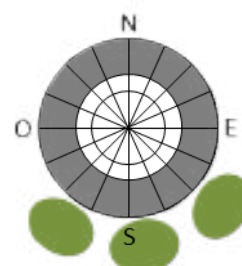
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	1
Accessibilitat	2
Estat de conservació	3
Espectacularitat	1
Seguretat pels visitants	3

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	2
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

En el vessant hi ha molts arbres morts i caiguts que dificulten el pas.

El relleu es pot veure sense dificultats des del seu entorn, però si els visitants decideixen pujar-hi, alguns indrets presenten un risc elevat de caiguda.

En els blocs inferiors hi ha pintades algunes ratlles i lletres (W.C.).

11.- ENTORN

En el vessant s'observa la presència de nombrosos blocs i boles, ja sigui amuntegades o disperses.

Cap al sud-oest, a una cota lleugerament més elevada, a uns 80 metres de distància es pot trobar la forma que s'ha anomenat "el tascó" (RSP-12). També uns 80 cap al sud-sud-oest, a una cota uns 15 metres més elevada es pot veure la forma que s'ha descrit com "la torre dels merlets" (RSP-11).

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

 Ajuntament de Santa Coloma de Farners	FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR	 GEOCAMB Centre de Geologia i Cartografia Ambiental	 Universitat de Girona
--	--	---	--

1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RSP-008	EL DORS DE LA BALENA*	
* Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni		
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471406	Latitud: 4634042
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat
180 m	17191A006000440000SP	Ajuntament de SCF
Descripció de l'accés	Es pot accedir a aquest element des de la pista del Parc de Sant Salvador al Castell de Farners. Un sender, senyalitzat porta a l'element més conegut de la zona: les roques de la Mare de Déu. "El dors de la balena" es troba escassament a uns 40 metres al Nord-oest. És fàcil localitzar la forma atès que constitueix una clariana de roca creuada per camins que connecten aquesta zona amb les morfologies granítiques de La Miranda i que s'utilitzen sovint per la pràctica del bici-cros.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		
5.- CARACTERITZACIÓ		
Tipus d'element	Conjunt	
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 30 m Y (eix menor) = 10 m Z (alçada) = planer	
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà	

Forma dominant	Prominència rocallosa arrodonida
Microformes presents	No s'observen
Descripció	No es tracta d'una forma constituïda per blocs com sol ser comú en la major part de morfologies de El Rocar. En aquest cas, s'observa, simplement, la part superior d'una prominència rocallosa inalterada que aflora de manera massiva i compacta a l'entorn de la corba de nivell de 180 metres. Presenta una superfície plana que coincideix amb la part més alta d'un turó que fa de divisòria d'aigües entre les dues valls contigües. En alguns punts més baixos, adopta la topografia d'una collada. Aquesta zona mostra la geometria plana del sostre d'un dom on es veu la roca nua en superfície que s'estendria al llarg d'un eix d'uns 30 metres de llargada (fins i tot 50 metres si la imaginem contínua per tot el turó) i una amplada d'uns 10-12 metres, a partir dels quals s'inclina en direcció a les valls. Aquesta superfície coincideix amb el sostre d'una massa de roca plutònica que per descamació i meteorització ha adoptat aquesta disposició característica. En geomorfologia, aquest tipus de relleus s'anomenen, per similitud amb l'anatomia d'aquests mamífers marins, "roques en dors de balena". Aquesta és la raó que fonamenta la proposta de nom. De la superfície en dors de balena, sobresurten alguns sectors del basament més prominents. També s'observen blocs i boles de roca inalterada de dimensions mètriques més o menys arrodonides que es troben isolades o formants conjunts. El conjunt no està identificat amb cap rètol.

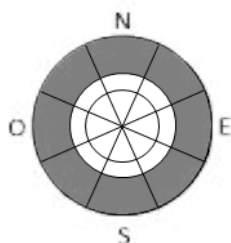
6.- FOTOGRAFIES

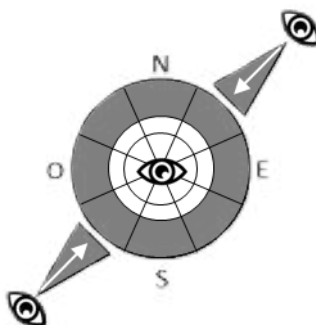

7.- VISIBILITAT

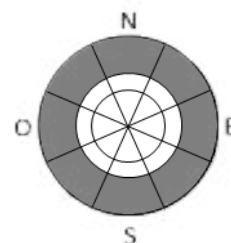
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	2
Accessibilitat	5
Estat de conservació	5
Espectacularitat	3
Seguretat pels visitants	1

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

La superfície granítica del vessant que connecta aquesta forma amb el camí d'accés des del Parc de Sant Salvador a les roques de la Mare de Déu és una rampa de fort pendent que s'utilitza sovint per la pràctica del motocròs o bicicròs.

11.- ENTORN

En el vessant s'observa la presència de nombrosos blocs i boles, ja sigui amuntegades o disperses.

La forma es troba a molts pocs metres de les roques de la Mare de Déu.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

Alguns escrits³ situen prop d'aquest indret l'antic emplaçament de Castell de Bellver - probablement un casalot fortificat- les pedres del qual (juntament amb les del "castell del Sant Esperit" haurien servit per construir una part de l'església parroquial de Santa Coloma⁴.

La tradició atribueix al senyors d'aquell "castell" o a un bou del Mas Malladó la troballa d'una verge amagada en una cova sota les pedres granítiques. Aquesta verge –que dona nom a l'indret- fou portada i venerada a l'antic convent de frares del barri del raval de Santa Coloma, del qual va esdevenir patrona i que va merèixer la composició d'uns "goigs" que encara es conserven.

³ Torra, Josep Maria (1973). Les roques de Santa Coloma. Revista Ressò. Volum 8. Pàgina 2. Santa Coloma de Farners.

⁴ Llorens, Josep M.; Font, Gemma i Pujadas, Sara (1994). Santa Coloma de Farners a l'Alta Edat Mitjana: la Vila, l'Ermida i el Castell. Annals de l'Institut d'Estudis Gironins. Vol. XXXIII. Pàgs.. 355-377

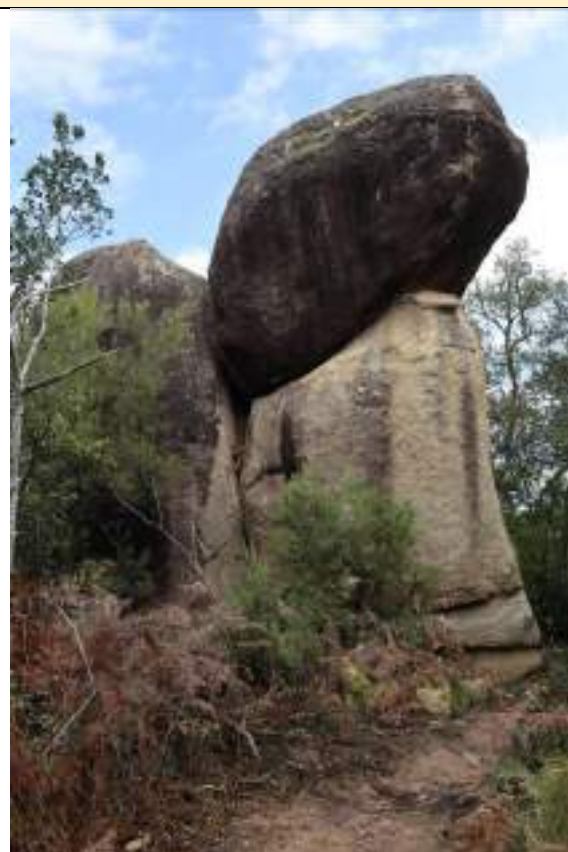
FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RSP-009	PEDRA CAVALLERA DE LES ROQUES DE LA MARE DE DÉU*,** * Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni específicament ** Hem trobat algunes referències que atribueixen el nom de "El cep" a aquesta forma	
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471428	Latitud: 4634013
Cota de la base (s.n.m.) 170,5 m	Referència cadastral 17191A006000490000SO	Propietat privada
Descripció de l'accés	Es pot accedir a aquest element des de la pista del Parc de Sant Salvador al Castell de Farners. Al cap d'uns 250 metres després de creuar el pont sobre la Riera de Santa Coloma, a ma esquerra un sender, senyalitzat d'uns 250 metres porta l'element més emblemàtic i aïllat de les roques de la Mare de Déu. Una pedra cavallera de grans proporcions culmina una torre granítica assentada sobre un petit replà en el fons de la vall.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		
5.- CARACTERITZACIÓ		
Tipus d'element	Conjunt	
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 12 m	

	Y (eix menor) = 5 m Z (alçada) = 5,20 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Pedra cavallera
Microformes presents	Tafoni Esquerdes poligonals Làmines de descamació
Descripció	La forma més coneguda i destacada del conjunt de les Roques de la Mare de Déu és un tor de grans proporcions. El conjunt té uns 10 o 12 metres de llargada i uns 4,5 metres d'amplada i una alçada màxima d'uns 5,5 metres per damunt del replà en el que es troba. Es disposa en el fons de la vall. Està integrat per dos grans torres granítiques adossades amb una orientació preferent de sud-est a nord-oest i d'altres blocs menors al flanc nord-est i nord-oest. El pilar més cap al sud té un bloc inferior d'aspecte prismàtic d'uns 3,5 metres d'altura, amb la base lleugerament més ampla que la part superior que conforma un pla relativament inclinat. A la seva part més baixa s'observen algunes esquerdes més o menys paral·leles a la superfície topogràfica, compatibles amb processos de descamació del massís granític. A seu damunt reposa una gran bola rocosa d'una llargada de gairebé 3 metres, una alçada màxima de 1,35 metres i una amplada mitjana d'uns 1,40 metres, disposada amb una certa inclinació. Aquest el·lipsoide esfèric té un volum aproximat de 2,8 m³ i sobresurt lleugerament en el seu sector sud-est del pilar que li fa de base. Aquesta bola es pot classificar com una "pedra cavallera" per constituir un bloc de formes arrodonides en una posició culminant damunt d'altres formes. De fet, la pedra cavallera sembla haver adquirit la seva peculiar estabilitat per trobar-se sustentada en el seu flanc nord-oest pel segon pilar del conjunt, que és un xic més alt que el que li fa de base. Precisament, aquest segon bloc té uns 4 metres d'altura i una amplada d'uns 3,5 metres i una geometria molt arrodonida. S'individualitza del primer pilar per una diàclasi d'orientació oest-sud-oest – Est-nord-est. En el sector nord-est del conjunt s'hi troba un altre bloc partit amb una cara molt plana, partida per unes esquerdes que sembla haver basculat a favor del pendent. L'espai entre les torres i aquest bloc sembla haver estat ocupat per algun tipus de construcció, de la qual són visibles alguns encaixos de les bigues en els pilars. No s'observen microformes massa destacables, més enllà d'alguna tafonització incipient, esquerdes poligonals a la part alta de la cara sud del primer pilar descrit o de les típiques làmines de descamació de les superfícies. Alguns trams del camí d'accés estan coberts per fragments angulosos de granit, entre els quals destaquen encara alguns blocs prismàtics de mida decimètrica. Tots ells són testimonis de l'extracció de pedra que fins la dècada dels anys 70 del segle XX havia estat una activitat que va arribar a destruir nombrosos blocs de la zona.

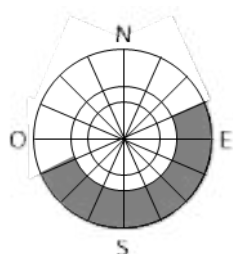
El conjunt està identificat amb un rètol en el punt d'accés descrit amb una placa verda indicadora damunt d'un pal rodó, corresponent a la senyalètica de la Ruta del Rocar, instal·lada per l'Ajuntament de Santa Coloma i El Centre Excursionista Farners. La placa està una mica malmesa i ubicada en un punt on la pedra cavallera no es veu massa bé.

6.- FOTOGRAFIES

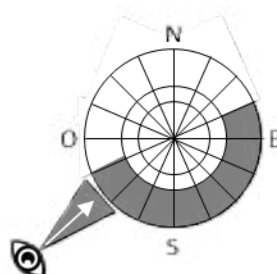

7.- VISIBILITAT

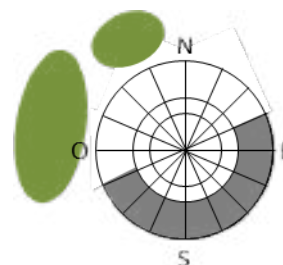
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	4
Accessibilitat	4
Estat de conservació	4

Espectacularitat	5
Seguretat pels visitants	5
9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ	
Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ	
Caldria decidir si la singularitat d'aquesta forma mereix diferenciar-la de l'acumulació de roques del vessant cap al sud-est i que, clàssicament es coneix en el seu conjunt com les Roques de la Mare de Déu. Alguns arbres i arbusts dificulten poder veure la pedra cavallera des de la zona nord-oest. A l'entorn de la torre granítica és habitual que hi hagin deixalles i objectes abandonats al mig del bosc.	
11.- ENTORN	
A l'entorn més immediat s'observa la presència de nombrosos blocs i boles, ja sigui amuntegades o disperses. La forma part del conjunt de les roques de la Mare de Déu que s'estenen des d'aquest punt fins la part més alta de la carena en direcció sud-est.	
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES	
Alguns escrits⁵ situen prop d'aquest indret l'antic emplaçament de Castell de Bellver - probablement un casalot fortificat- les pedres del qual (juntament amb les del "castell del Sant Esperit" haurien servit per construir una part de l'església parroquial de Santa Coloma⁶. La tradició atribueix al senyors d'aquell "castell" o a un bou del Mas Malladó la troballa d'una verge amagada en una cova sota les pedres granítiques. Aquesta verge –que dona nom a l'indret- fou portada i venerada a l'antic convent de frares del barri del raval de santa Coloma, del qual va esdevenir patrona i que va merèixer la composició d'uns "goigs" que encara es conserven.	

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

⁵ Torra, Josep Maria (1973). Les roques de Santa Coloma. Revista Ressò. Volum 8. Pàgina 2. Santa Coloma de Farners.

⁶ Llorens, Josep M.; Font, Gemma i Pujadas, Sara (1994). Santa Coloma de Farners a l'Alta Edat Mitjana: la Vila, l'Ermida i el Castell. Annals de l'Institut d'Estudis Gironins. Vol. XXXIII. Pàgs.. 355-377

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RSP-010	ROQUES DE LA MARE DE DÉU	
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471447	Latitud: 4633976
Cota de la base (s.n.m.) 175 / 210 m	Referència cadastral 17191A006000490000SO	Propietat privada
Descripció de l'accés	Es pot accedir a aquest conjunt des de la pista del Parc de Sant Salvador al Castell de Farners. Un sender, senyalitzat d'uns 250 metres porta fins unes torres granítiques coronades per un pedra cavallera. És des d'aquest punt que les Roques de la Mare de Déu s'estenen per tot el vessant cap al sud-est fins arribar dalt la carena. També es pot arribar a aquest indret des d'un camí que baixa de sud-oest a nord-est des de la cota 170 de la pista transitable per a tot terrenys que va a parar fins al peu de la carena de La Talaia, al Rocar de Sant Salvador.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		
5.- CARACTERITZACIÓ		
Tipus d'element	Conjunt	
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 100 m Y (eix menor) = 25 m Z (alçada) = entre les cotes 175 i 210	

Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Zona de boles granítiques
Microformes presents	Tafoni Alveols Cassoletes d'erosió Esquerdes poligonals Làmines de descamació
Descripció	Es tracta d'un vessant cobert en diferents trams per una acumulació de blocs i boles granítiques de grans proporcions. La zona de major presència de blocs s'estén entre la cota 175 i la 210. En realitat, es podria estendre fins i tot més enllà de la carena, en el vessant contrari de la vall veïna o apareixen blocs caiguts, un dels quals té una forma en planta de mitja lluna i una mida d'uns 10 metres de llarg per uns 4 o 5 d'ample. Les roques de la Mare de Déu ocupen una superfície en planta d'uns 100 metres de longitud per una amplada d'uns 25 metres. Si s'accedeix al conjunt pel camí que voreja les acumulacions rocoses pel seu costat sud-est s'observa que reposen damunt del substrat granític inalterat. Alguns dels blocs arriben a tenir un cert desenvolupament vertical, amuntgant-se in-situ en el front d'alteració com a petits tors connectats amb el massís rocallós. Tot i això, especialment si s'observen des del seu flanc sud-oest o des de la part de dalt del vessant, la major part de les roques són boles individualitzades de geometries molt arrodonides o sub-arrodonides. Formen conjunts molt heteromètrics disposats a diversos nivells, amb esferes que van des dels 4 o 5 metres de diàmetre fins a d'altres, de proporcions més petites de mides mètriques o decimètriques. Aquestes acumulacions de blocs poden arribar a crear desnivells importants, superiors en alguns llocs als 6 o 7 metres. Les acumulacions dels blocs arrodonits estableixen entre ells contactes puntuals. Per aquest motiu, i a causa del seu arrodoniment, l'empaquetament irregular entre els blocs deixa entre ells espais buits que poden arribar a superar un 25% del volum total. Aquesta característica determina, especialment a la part inferior de les acumulacions de boles, que es creïn petites cavitats. A la part més alta de la carena, els blocs són més angulosos. Molts blocs (especialment els més angulosos) presenten tafoni ben desenvolupats en els seus costats laterals més propers a la base. En alguns s'aprecia una certa alveolinització. A la part superior d'algunes roques també s'observen cassoletes d'erosió. Algunes són circulars i d'altres obertes o trencades per algun dels seus costats. A l'interior d'algunes d'aquestes cassoletes s'acumula aigua després d'episodis plujosos i també si observa molsa o granets de sorra procedents de l'alteració del granit. A la part alta d'alguns blocs es veuen estries i canaletes que formen solcs erosius respectivament a les cares laterals o superiors de la roca. També són molt comunes les làmines de descamació de les superfícies,

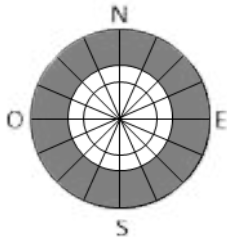
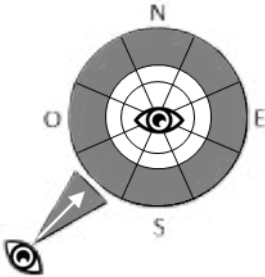
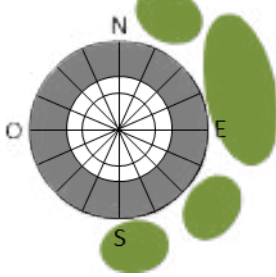
especialment en les roques més esfèriques.
En algunes superfícies rocoses es poden veure esquerdes poligonals poc penetratives.
Nombrosos blocs mostren evidències de l'activitat extractiva que durant molts anys va utilitzar aquesta zona com a pedrera. S'hi veuen superfícies planes o angulosos en els llocs on s'havien arrencat pedres i osques l'extracció damunt d'algunes roques.
Des del damunt d'algunes acumulacions de blocs es disposa d'una bona visió panoràmica dels barris del sector nord-oest de Santa Coloma i dels vessants cap al nord-oest on es troben d'altres formes granítiques de El Rocar.
El conjunt està identificat amb un rètol corresponent a la senyalètica de la Ruta del Rocar, instal·lada per l'Ajuntament de Santa Coloma i El Centre Excursionista Farners. Tanmateix es troba a la part baixa de la vall, al costat de la pedra cavallera.

6.- FOTOGRAFIES

7.- VISIBILITAT

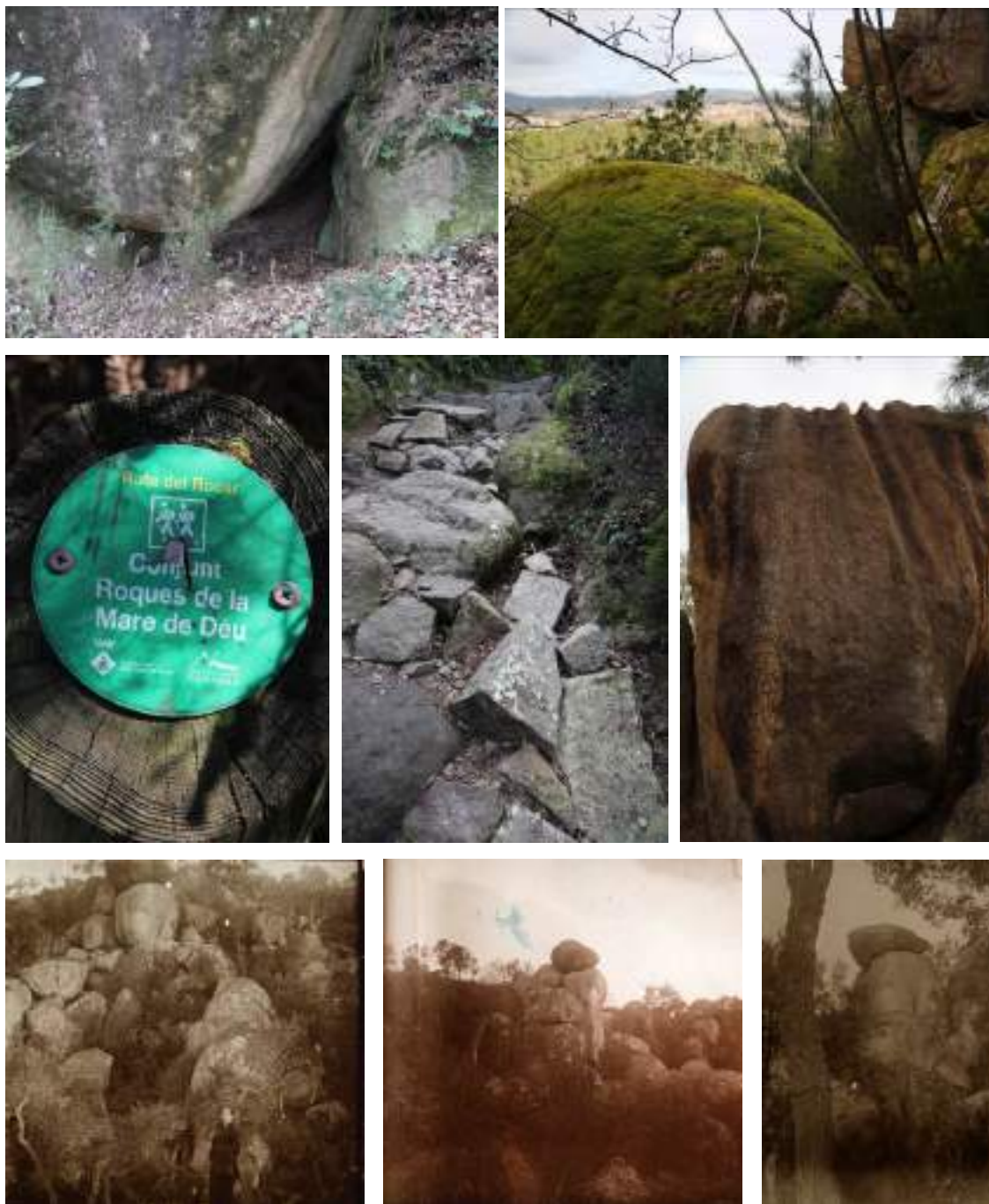
Cercle de visió baixa	Perspectiva recomanada en visió baixa	Condicions d'observació
-----------------------	---------------------------------------	-------------------------

		
8.- QUALIFICACIÓ		
Raresa		5
Accessibilitat		3
Estat de conservació		4
Espectacularitat		5
Seguretat pels visitants		2
9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ		
Vulnerabilitat natural		1
Vulnerabilitat antròpica		1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ		
La superfície granítica aflorant del camí que voreja les roques de la Mare de Déu és una rampa de fort pendent que s'utilitza sovint per la pràctica del motocròs o bicicròs i en la que es veuen sovint les marques de cautxú o els solc erosius de les rodes. Nombrosos arbres i arbust dificulten l'accés i la visió a les acumulacions de boles, especialment en el seu sector del nord-est. Grimpar damunt de les acumulacions de blocs representa en alguns punts un risc important de caiguda, especialment a causa de que moltes pedres estan cobertes de líquens i molses.		
11.- ENTORN		
En tot el vessant s'observa la presència de nombrosos blocs i boles, de mides més petites, ja sigui amuntegades o disperses.		
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES		
Alguns escrits⁷ situen prop d'aquest indret l'antic emplaçament de Castell de Bellver - probablement un casalot fortificat- les pedres del qual (juntament amb les del "castell del Sant Esperit" haurien servit per construir una part de l'església parroquial de Santa Coloma⁸. La tradició atribueix al senyors d'aquell "castell" o a un bou del Mas Malladó la troballa d'una verge amagada en una cova sota les pedres granítiques. Aquesta verge –que dona nom a l'indret- fou portada i venerada a l'antic convent de frares del barri del raval de santa Coloma, del qual va esdevenir patrona i que va merèixer la composició d'uns "goigs" que encara es conserven.		

⁷ Torra, Josep Maria (1973). Les roques de Santa Coloma. Revista Ressò. Volum 8. Pàgina 2. Santa Coloma de Farners.

⁸ Llorens, Josep M.; Font, Gemma i Pujadas, Sara (1994). Santa Coloma de Farners a l'Alta Edat Mitjana: la Vila, l'Ermida i el Castell. Annals de l'Institut d'Estudis Gironins. Vol. XXXIII. Pàgs.. 355-377

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

Roques de la Mare de Déu (1924)

Fons Joan Masó Valentí, Retrat de Josefina Aragó, esposa de Joan Masó, davant les roques de la Mare de Déu situades al camí que porta a l'ermita i al castell de Farners. (Ajuntament de Girona. Fons del Centre de Recerca i Difusió de la Imatge)

Ajuntament de Santa Coloma de Farners	FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR	GEOCAMB Centre de Geologia i Cartografia Ambiental Universitat de Girona
--	--	---

1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RSP-011	LA TORRE DELS MERLETS*	
*Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni		
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471317	Latitud: 4633924
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat
225 m	17191A006000490000SO	privada
Descripció de l'accés	El conjunt és una torre rocosa a uns 80 metres al sud-sud-est del “castell esquerdat” (RSP7). S’hi pot accedir per un sender des de les Roques de la Miranda, després de recórrer uns 150m metres. També s’hi pot arribar des de les Roques de la Mare de Déu. Es troba en un vessant d’un cert pendent, especialment si s’hi accedeix des de la part baixa.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		
5.- CARACTERITZACIÓ		
Tipus d’element	Conjunt	
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 6-7 m Y (eix menor) = 3 m Z (alçada) = 3,5 m / 5,5 m	
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà	
Forma dominant	Torre rocallosa	

Microformes presents	Tafoni Estries
Descripció	Un conjunt de tres o quatre blocs rocallosos in-situ reposen damunt d'una superfície nua de granit inalterat. Les roques constitueixen un "tor" format per blocs residuals de la massa granítica més resistents a l'erosió. El bloc més prominent que queda més cap a l'est és un prisma quadrangular gairebé regular d'uns 3,5 metres d'altura i una amplada de 2,5 x 2 metres. Aquesta geometria i la cara superior relativament plana li confereix la forma de torre. A la seva part alta s'observen unes estries molt pronunciades que defineixen tres o quatre solcs d'uns 10 o 15 cm de fondària pels que deu discorre l'aigua de pluja. Per aquest motiu, uns líquens negrosos remarquen aquesta zona de major humitat a la cara exposada de la torre. L'aspecte d'espais massissos prominents de roca que alternen amb espais buits més baixos suggereix la imatge dels "merlets" que coronen l'acabament d'alguns murs o torres fortificades. El bloc que constitueix aquesta torre, reposa damunt d'una elevació del granit inalterat, que en el seu flanc nord arriba a assolir uns dos metres, accentuant la verticalitat de la forma. Al sector nord-oest del conjunt s'individualitza un segon bloc que, a diferència de l'anterior, té la part superior clarament arrodonida, gairebé esfèrica. Si s'observa des del sud-oest, pot semblar gairebé un dom o una cúpula. Presenta un aspecte circular d'un diàmetre proper als 3 metres. Si es baixa pel pendent i es recorre el perímetre del conjunt, en d'una visió des del nord-oest apareix un tercer relleu prominent i arrodonit del basament granític que hom se n'adona que, en realitat, connecta amb el bloc anterior sense cap esquadra que els separi. Des d'aquest flanc el segon bloc ofereix una cara plana i el "tor" té l'aparença de tres blocs en disposició esgraonada. En el sector sud-est, a tocar la torre principal, es pot veure un bloc més arrodonit que forma part del basament granític. En ell s'aprecia una esquadra lleugerament inclinada coincidint amb les parets d'un dic de textura aplítica d'un gruix entre 10 i 20 cm. Sembla ser que les zones de contacte amb la massa granítica encaixant s'han erosionat més que el mateix dic, originant una petita cavitat. Aquest dic sembla tenir una continuïtat lateral important, de manera que es pot reconèixer també com un petit sortint a la part dreta del bloc que conforma la torre principal observada des de l'est. El mateix dic també condiona la forma peculiar del segon bloc abans descrit, definint una superfície

inclinada per damunt de la qual el bloc adopta la forma de cúpula. A la part de dalt del bloc prismàtic de la torre principal vista des del sud-oest també sembla aparèixer un petit dic més resistent a l'erosió d'uns 5 cm. de gruix que defineix una petita cornisa lleugerament ondulada, per damunt de la qual s'aprecien les canaleres i estries de la cara superior que no progressen a les cares laterals.

No s'observen microformes destacables, més enllà d'una molt lleugera tafonització de les parets laterals dels blocs més baixos.

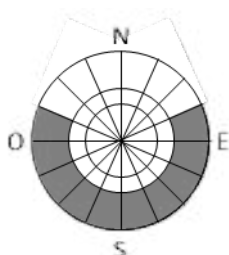
La torre rocallosa no estan indicada amb cap rètol.

6.- FOTOGRAFIES

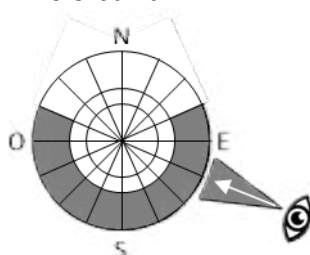

7.- VISIBILITAT

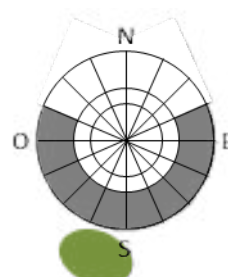
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada
en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	4
Accessibilitat	3
Estat de conservació	5
Espectacularitat	4
Seguretat pels visitants	5

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

A la zona sud-sud-oest de la torre principal hi ha un pi que en dificulta la visió.
Amb el terra humit després de la pluja, la superfície del granit aflorant pot ser relliscosa.

11.- ENTORN

En el vessant s'observa la presència de nombrosos blocs i boles, ja sigui amuntegades o disperses.

Cap al nord-nord-oest, a una cota 15 metres més baixa, a uns 80 metres de distància es pot trobar la forma que s'ha anomenat "el castell esquerdat". També uns 40 metres cap a l'est, a una cota lleugerament més baixa es pot veure la forma que s'ha descrit com "el tascó" (RSP-12).

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RSP-012	EL TASCÓ*	
* Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni		
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471351	Latitud: 4633937
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat
205 / 199 m	17191A006000490000SO	privada
Descripció de l'accés	Es pot accedir a aquest element per un sender que s'enfila des de la zona les Roques de la Mare de Déu de les quals es troba a poc més de 100 metres en línia recta cap al sud-oest. El relleu granític es localitza a uns 35 metres escassos de "la torre dels merlets" (RSP-11) en direcció est.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		
5.- CARACTERITZACIÓ		
Tipus d'element	Conjunt	
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 6-7 m Y (eix menor) = 3 m Z (alçada) = 3,5 m / 7-8 m	
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà	
Forma dominant	Torres rocalloses	
Microformes presents	Tafoni Estries	

Descripció	Es tracta d'un conjunt de blocs situats damunt d'un petit sortint rocallós, en un vessant d'un cert pendent. Són uns blocs in-situ més resistents a l'erosió que sobresurten del substrat granític aflorant. S'agrupen en uns "tors" d'escala mètrica que, com en altres formes properes, presenten una alçada menor (uns 3 metres, en aquest cas) a la part alta del vessant, però que mesurada des de la part baixa del vessant pot assolir 7 o 8 metres en el flanc de major pendent del front erosiu. Observant el conjunt des del sud-oest, a la part alta, es diferencien tres elements. 1) A la dreta, ocupant una posició més baixa hi ha un bloc d'uns 2 metres d'alt i poc més de 1.20 m d'ample, des d'aquesta perspectiva. Té un perfil angulós i una coloració més marronosa en les superfícies d'on s'intueix que s'han després alguns fragments rocosos. S'hi aprecia una diàclasi vertical i, a la part esquerra, una segona més horitzontal. 2) En una cota lleugerament superior, a una distància de poc més de 50 cm del bloc anterior, s'aixeca una torre d'uns 2 metres d'amplada i uns 3 metres d'alçada. Un bloc d'arestes arrodonides reposa damunt d'un pedestal elevat del granit inalterat del basament. Entre el bloc anteriorment descrit i aquesta segona torre, un bloc més petit ha quedat encaixat en l'esquerra que els separa en una posició sorprenent. És una roca de secció triangular d'uns 60 cm d'altura i una amplada d'uns 40 cm acabada en un angle agut a la part inferior. La seva forma ens recorda un tascó o falca. Per sota del bloc es pot veure el poble de Santa Coloma. Aquesta roca és la que atorga la major singularitat al conjunt i s'aprecia a certa distància quan es veu el conjunt des del sector de les roques de la Mare de Deu. 3) Una zona d'acumulació de blocs de roca arrodonits ocupa la part més alta, a l'esquerra de les dues torres anteriors. El conjunt té una llargada d'uns 6 o 7 metres i una amplada d'uns 2,5 o 3. Des del seu flanc nord-est el granit inalterat es mostra com una massa homogènia coberta de líquens i molses amb un fort pendent. Damunt seu, les esquerdes verticals i les diàclasis horitzontals individualitzen les torres, que, des d'aquesta perspectiva tenen un aspecte més arrodonit. A la zona sud-est de les torres, a la part baixa, enmig del bosc d'alzines sureres, s'hi veu una bola granítica molt compacte de més de 4 m. de llargada i més de 3 d'amplada i uns 2 m.
-------------------	--

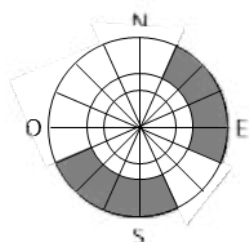
d'alçada de vores molt arrodonides i la superfície completament coberta de líquens i molses.
No s'observen microformes destacables, més enllà d'una molt lleugera tafonització de les parets laterals dels blocs més baixos i algunes estries a la part més alta dels blocs que conformen les torres.
El conjunt no està identificat amb cap rètol.

6.- FOTOGRAFIES

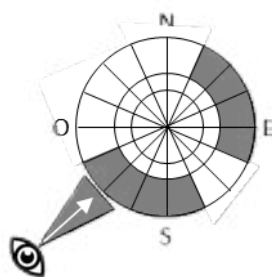

7.- VISIBILITAT

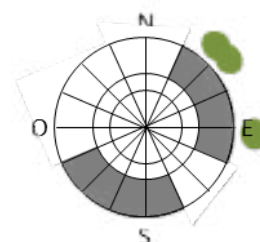
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa

4

Accessibilitat

3

Estat de conservació	4
Espectacularitat	5
Seguretat pels visitants	3
9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ	
Vulnerabilitat natural	4
Vulnerabilitat antròpica	1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ	
A la zona nord hi ha un parell de pins que en dificulten la visió de la part oest del conjunt. Algunes branques de les alzines sureres comencen a tapar el tascó si s'observa la forma des de la zona de les roques de la Mare de Déu	
11.- ENTORN	
En el vessant s'observa la presència de nombrosos blocs i boles, ja sigui amuntegades o disperses.	
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES	

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RSP-013		LA CARENA*	
* Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni.			
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud:	Latitud:	
	471181	4633874	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
273 / 245 m	17191A006000490000SO	privada	
Descripció de l'accés	Es pot accedir a aquest element després de recórrer uns 2 kilòmetres i 100 metres de la pista del Parc de Sant Salvador al Castell de Farners, comptats des del pont que creua la Riera de Santa Coloma. Des d'aquest punt, una pista secundària puja cap el sud-sud-est. Al cap d'uns 450 metres una altra pista transitable més planera cap a l'esquerra es dirigeix –sense sortida- cap als peus dels relleus de La Talaia. Després de recórrer uns 350 metres d'aquesta pista i iniciar un petit descens, en el primer revolt cal agafar un sender pel mig del bosc cap al nord-oest i caminar uns 100 metres. La carena constitueix un sortint rocallós només accessible pel seu costat sud. En la pràctica, qualsevol altre aproximació és impracticable a causa del fort pendent i la densitat de la cobertura vegetal.		
4.- EMPLAÇAMENT			
			

5.- CARACTERITZACIÓ

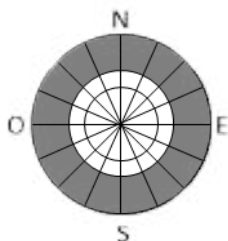
Tipus d'element	Conjunt
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 35 m Y (eix menor) = 10 m Z (alçada) = 25-30 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Prominència rocallosa
Microformes presents	No s'observen
Descripció	Es tracta d'una prominència rocosa resistent a l'erosió. Constitueix un turó de roca aflorant que adopta la geometria en planta d'un fus d'uns 35 metres de llargada i una amplada d'uns 10 metres. Excepte la seva connexió amb el vessant pel sud, la resta de flancs tenen un fort pendent. En el seu sector nord-nord-oest la seva alçada assoleix uns 25 o 30 metres. Podria ser classificat com un dom fortament influït per un diaclasat vertical de sud-sud-est a nord-nord-oest que es tradueix en esquerdes i que fa que s'arrenglerin blocs en aquesta direcció. En algunes d'aquestes esquerdes han arrelat arbres i arbusts. La superfície de la prominència rocosa és irregular i, més enllà de les esquerdes esmentades, no s'hi observa cap microforma erosiva especialment destacable. En algunes roques s'aprecien filons de quars. S'ha inclòs en l'inventari perquè des de la seva posició topogràfica es disposa d'una visió panoràmica excepcional que permet veure els relleus de la Serralada Transversal, les Guàrdies, les Gavarres i la Depressió de la Selva. En una visió més propera, constitueix un mirador prou elevat per identificar des d'una posició elevada diverses formes del sector nord-est de El Rocar. El conjunt no està identificat amb cap rètol ni s'han trobat senyals que n'indiquin l'accés.

6.- FOTOGRAFIES

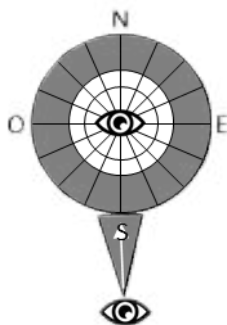

7.- VISIBILITAT

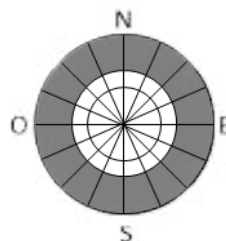
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	1
Accessibilitat	1
Estat de conservació	5
Espectacularitat	4
Seguretat pels visitants	1

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

Tant els accessos com la superfície a la prominència rocosa poden representar un perill de caiguda pels visitants.

Atesa la inexistència de blocs o microformes destacables, però, per la seva posició privilegiada, podria ser un bon lloc per construir un mirador o una taula panoràmica si s'habiliten els accessos i es posen unes baranes.

11.- ENTORN

Tal com s'ha indicat, aquest relleu prominent permet una visió panoràmica de diverses unitats de relleu i de formes granítics del sector nord-est de El Rocar.

Un camí que baixa pel sortint que fa de divisòria d'aigües entre les conques dels dos torrents, permet accedir en uns 200 metres a "la torre dels merlets" i formes properes.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR
RSP-014	LA CABANA* *Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni
3.- LOCALITZACIÓ	
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 471083 Latitud: 4633822
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral Propietat
258 m	17191A006000490000SO privada
Descripció de l'accés	El conjunt es troba al costat del sender que porta fins La Miranda i que discorre pel mig del bosc. L'indret es troba a uns 150 metres de la pista forestal secundària que mena a la pista principal de Sant Salvador al Castell de Farners.
4.- EMPLAÇAMENT	
	
5.- CARACTERITZACIÓ	
Tipus d'element	Conjunt
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 15 m Y (eix menor) = 15 m Z (alçada) = 2,5 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Zona de boles
Microformes presents	Canaleres
Descripció	Conjunt d'una desena de boles granítiques damunt d'un petit

ressalt o promontori. Algunes de les boles tenen un diàmetre màxim proper als 4 metres i un volum superior als 20 m³. Les boles són clarament arrodonides i algunes d'elles es troben amuntegades les unes al costat de les altres, reposant damunt d'un substrat granític força inalterat.

La característica més destacada d'aquest conjunt és l'aprofitament antròpic que s'havia fet del resguard creat per la proximitat dels blocs. L'espai entre les boles havia estat aprofitat per construir una petita cabana d'uns 5 metres de llarg per 3 metres d'amplada de la qual avui encara són observables fragments de murs de pedra d'uns 50 cm d'amplada. Per regularitzar l'espai interior també s'havia picat una de les boles per aconseguir crear una paret llisa.

Les superfícies exposades superiors es troben cobertes de líquens i molses.

No s'observen microformes destacables. Només las parts superiors i laterals d'alguns blocs presenten canelers erosives.

Damunt d'una de les boles hi ha gravada una lletra P sota una mena de símbol de fletxa o coberta. Probablement es tracti d'una fita de propietat.

La visió del conjunt s'obté des de perspectives diverses. Fins i tot enfilant-se damunt dels blocs.

El conjunt no està senyalitzat.

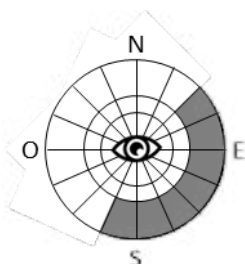
6.- FOTOGRAFIES

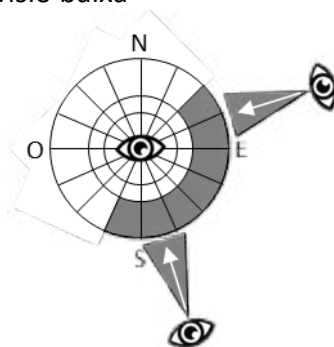

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	1
Accessibilitat	4
Estat de conservació	4
Espectacularitat	1
Seguretat pels visitants	5

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	2

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

El creixement d'alguns arbusts i arbres a l'entorn dels blocs en pot dificultar la visió de conjunt.

11.- ENTORN

A la zona s'observa la presència de nombroses boles, ja sigui amuntegades o disperses. Seguint pel sender uns 250 m en direcció nord-est s'arriba a les roques de La Miranda.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RSP-015	LA RESCLOSA* *Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni específicament	
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 470925	Latitud: 4633731
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat
270 m	17191A006000490000SO	privada
Descripció de l'accés	Es pot accedir a aquest element després de recórrer uns 2 kilòmetres i 100 metres de la pista del Parc de Sant Salvador al Castell de Farners, comptats des del pont que creua la Riera de Santa Coloma. Des d'aquest punt, una pista secundària puja cap el sud-sud-est. Un cop recorreguts uns 250 metres des de la intersecció el camí creua per damunt d'una petita fondalada per la que discorre un torrent. Pujant uns 40 metres per un sender cap al sud-oest s'arriba a una zona de roques amuntegades damunt de a llera del torrent.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		
5.- CARACTERITZACIÓ		
Tipus d'element	Conjunt	
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 10 m Y (eix menor) = 5 m	

	Z (alçada) = 3,5 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Zona de boles
Microformes presents	Tafoni Cassoletes Canaleres Alvèols
Descripció	Conjunt format per un amuntegament de blocs damunt del basament granític inalterat. L'acumulació de blocs i boles granítics que s'ha inventariat es disposa perpendicularment al curs del torrent originant un petit "mur" en un indret on el substrat granític presenta un desnivell d'uns 4 metres. Els blocs inferiors tenen una geometria més angulara i els superiors més arrodonida. Els més grans tenen unes mides màximes de 3 o 4 metres. Tot i que visualment les roques semblen barrar el pas de l'aigua (construint una "resclosa"), en realitat el seu flux circula per sota dels blocs formant una fina làmina que flueix per damunt la pedra nua i cau per un saltant. A la part més baixa d'aquest desnivell s'acumulen blocs irregulars de granit. Aigües amunt del barratge rocallós, a la llera del torrent aflora el granit inalterat en un tram d'uns 60 metres sense cap coberta edàfica. S'hi aprecien nombrosos petits gorgs que semblen arrencats esgraonadament seguint una esquadra que, probablement, coincideix amb el traçat d'una fractura. Just per darrera dels blocs que formen el barratge i també dins dels gorgs més grans s'observen dipòsits de còdols i sorres. Es destacable la dissimetria del fons de la vall. Així, mentre el marge esquerra del torrent presenta una vessant d'unes desenes de metres de roca inalterada, el marge dret té un pendent més abrupte. Aquesta disposició sembla estar influïda per la geometria de les làmines de descamació del granit. Tot i que la presència de zones boles es pot constatar als dos marges del torrent, és molt més comuna al vessant orientat cap al sud-est. Alguns dels blocs es troben in-situ (especialment a la part alta del vessant) i d'altres són boles que han caigut pendent avall. En aquests blocs dispersos es poden identificar diversos tipus de microformes. Són habituals les cassoletes d'erosió i canaleres a la part superior de les boles. També es pot veure una tafonització incipient en els flancs laterals d'alguns blocs. Alguns d'aquests tafoni presenten una alveolinització sobreimposada dins la concavitat. El conjunt no està identificat amb cap rètol.
6.- FOTOGRAFIES	

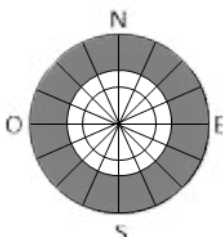
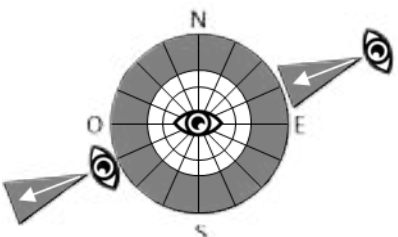
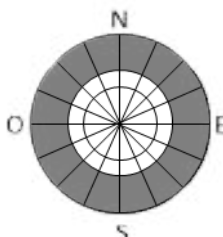

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió

Condicions d'observació

	baixa 	
8.- QUALIFICACIÓ		
Raresa		3
Accessibilitat		5
Estat de conservació		5
Espectacularitat		3
Seguretat pels visitants		4
9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ		
Vulnerabilitat natural		2
Vulnerabilitat antròpica		1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ		
A les zones properes són comunes les boles aïllades i les zones de boles. En el bosc de la part alta alguns d'aquest blocs dispersos mostren tafoni i esquerdes poligonals. Cal tenir cura de no afectar les roques en cas d'obres d'ampliació de la pista forestal.		
11.- ENTORN		
A les zones properes són comunes les boles aïllades i les zones de boles. En el bosc de la part alta alguns d'aquest blocs dispersos mostren tafoni i esquerdes poligonals.		
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES		
No s'ha trobat el topònim del torrent que discorre pel fons de la vall. En tot cas, és el mateix que passa per les formes descrites amb el codi RSP-3 i RSP-6 que en alguns escrits ⁹ rep el nom de "torrent tèvol" o "torrent tèbol". Aquest nom podria tenir el seu origen en la coloració blanquinosa que li lleva transparència a l'aigua en els petits gorgs.		

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

⁹ Torra, Josep Maria (1973). Les roques de Santa Coloma. Revista Ressò. Volum 8. Pàgina 2. Santa Coloma de Farners.

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR
RSC-016	LA ROCA DE L'AVI També es coneix com: EL SOLDAT L'ESCURÇÓ ("la bíbora" o "la víbora") o LA SERP
3.- LOCALITZACIÓ	
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 470703 Latitud: 4633868
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral Propietat
271,5 m	17191A006000540000SR privada
Descripció de l'accés	La forma es situa a uns 7 metres en direcció Nord-oest de la pista de Santa Coloma al Castell de Farners, a l'alçada del kilòmetre 2.36, comptat des del pont que creua la riera en el Parc de Sant Salvador. A l'altra costat de la pista, pendent amunt, es pot veure "El dofi".
4.- EMPLAÇAMENT	
	
5.- CARACTERITZACIÓ	
Tipus d'element	Monòlit aïllat
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 3,77 m Y (eix menor) = 1,8 m Z (alçada) = 5,5 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà

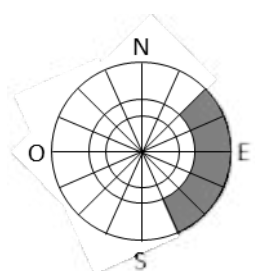
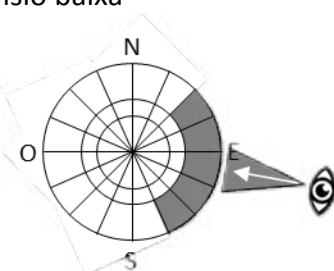
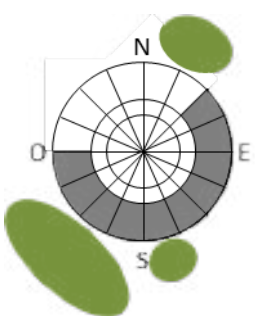
Forma dominant	Tor / Pilar
Microformes presents	No se n'observen
Descripció	Format per blocs d'arestes arrodonides de dimensions decimètriques a mètriques amuntegats verticalment per conformar un tor o pilar. Hi ha tres nivells principals. Els blocs del nivell inferior no són visibles des de la pista. Des del nivell d'observació de la pista forestal mirant cap a l'oest es veuen dos blocs que reposen sobre la part superior del que els serveix de base. El bloc superior està separat del que queda a l'altura de la vista per una fractura encorbada que sembla resseguir la forma arrodonida del bloc intermedi. Precisament en aquest nivell, a la banda sud-oest del pilar en aquest bloc s'individualitza una roca d'aspecte molt més esfèric que sembla sustentar-se per la geometria i pel pes del bloc superior. És difícil identificar alguna forma que ens recordi un "avi". En canvi, la visió des del sud-oest (avui impossible per la vegetació) permetria observar molt millor la forma de pilar i la seva semblança amb una serp (una cobra) en posició erecta. Veure apartat 12.

6.- FOTOGRAFIES

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa	Perspectiva recomanada en	Condicions d'observació
-----------------------	---------------------------	-------------------------

	visió baixa 	
8.- QUALIFICACIÓ		
Raresa		4
Accessibilitat		5
Estat de conservació		4
Espectacularitat		3
Seguretat pels visitants		5
9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ		
Vulnerabilitat natural		2
Vulnerabilitat antròpica		3
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ		
Caldria desbrossar de vegetació el sector sud i sud-oest. Aquesta actuació permetria una millor visió del pilar i una perspectiva adient per trobar la semblança amb una serp. En aquest cas, es modificaria la perspectiva recomanada en visió baixa. Cal estar atent a hipotètiques obres de condicionament o millora de la pista que poguessin afectar a la integritat del pilar granític. També cal controlar el drenatge d'aigües pluvials de la pista per evitar que l'escorriment superficial en episodis de precipitació intensa puguin inestabilitzar l'element. La visió des de la pista no representa cap risc. És recomanable visitar la part alta del turó per copsar la magnitud de l'acumulació de boles. Enfilar-se a algunes boles pot comportar un risc elevat d'accidents o caigudes. Caldria vetllar per garantir la integritat de totes els blocs que conformen el turó davant l'extracció furtiva de boles.		
11.- ENTORN		
Tant arran de la pista forestal com a la vessant en la que es troba la roca de "l'avi" es poden observar zones de boles. Alguna d'elles presenta cassolletes d'erosió.		
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES		
L'element està identificat amb un cartell de la "Ruta del romànic" en el que s'indica el nom de la forma i una explicació general de El Rocar. La forma apareix a la fotografia núm. 1732 del fons editorial d'Àngel Toldrà Viazó (A.T.V.)		

A.T.V. - 1732 - Sta. COLOMA DE FARNES. Rocar de la Bisorra.

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RSP-017		EL DOFÍ	
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric		Longitud: 470724	Latitud: 4633855
Cota de la base (s.n.m.) 280,7 m		Referència cadastral 17191A006001630000SH	Propietat privada
Descripció de l'accés		La forma es situa a uns 12 metres en direcció sud-est de la pista de Santa Coloma al Castell de Farners, a l'alçada del kilòmetre 2.35, comptat des del pont que creua la riera en el Parc de Sant Salvador. A l'altra costat de la pista, pendent avall, es pot veure la forma inventariada com a RSP-16 ("l'avi", també conegut com "la serp").	
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element		Conjunt	
Dimensions (x, y, z)		X (eix major) = 17 m Y (eix menor) = 11 m Z (alçada) = 8,5 m	
Litologia dominant		Leucogranit de gra mitjà	
Forma dominant		Turó de boles i blocs	

Microformes presents	Tafonis Alveols Cassoletes Canaleres
Descripció	Format per una dotzena de boles de dimensions mètriques, organitzades en tres nivells superposats. Entre elles queden petites cavitats, alguna de dimensions decimètrica a mètrica. Nombroses boles del nivell superior són clarament arrodonides i algunes tenen un diàmetre superior als dos metres. La roca que dona nom al conjunt, és el bloc que ocupa la posició més alta (si es observat des del nivell de la pista forestal). Una esquadra horitzontal divideix parcialment la roca i la morfologia resultant recorda el musell d'un dofí. Unes canaleres a la part superior del bloc contribueixen a crear aquest perfil. La superfície de moltes de les boles presenta una pàtina fosca deguda a líquens negrosos. També s'hi observen molses. Les parts inferiors i laterals d'alguns blocs del nivell intermedi es mostren desproveïdes de la pàtina negra i evidencien alguns signes de disgregació i tafonis. L'origen d'aquesta alteració, probablement es pot relacionar amb el fet que aquesta part de les boles havia estat fins fa poc per sota de la rasant topogràfica. Algunes cassoletes són presents a la part superior dels blocs. En el sector sud, s'observen algunes perforacions damunt les superfícies i acumulacions de fragments angulosos de roques com a indicis de feines de picapedrers.

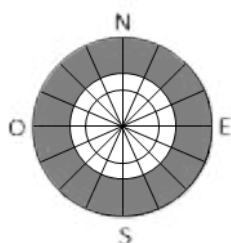
6.- FOTOGRAFIES

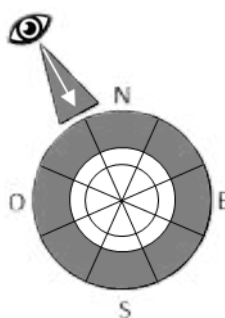

7.- VISIBILITAT

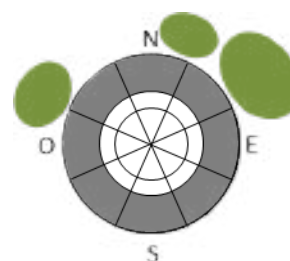
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	4
Accessibilitat	5
Estat de conservació	4
Espectacularitat	4
Seguretat pels visitants	5 / 3 (des de dalt de la forma)

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	2
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

La forma està senyalitzada amb un cartell clavat damunt d'un pi, prop de la pista.

Caldria desbrossar de vegetació arbustiva, especialment la més propera a les boles en el sector nord-est.

La visió des de la pista no representa cap risc.

És recomanable visitar la part alta del turó per copsar la magnitud de l'acumulació de boles.

Enfilar-se a algunes boles pot comportar un risc elevat d'accidents o caigudes.

Caldria vetllar per garantir la integritat de totes els blocs que conformen el turó davant l'extracció furtiva de boles.

11.- ENTORN

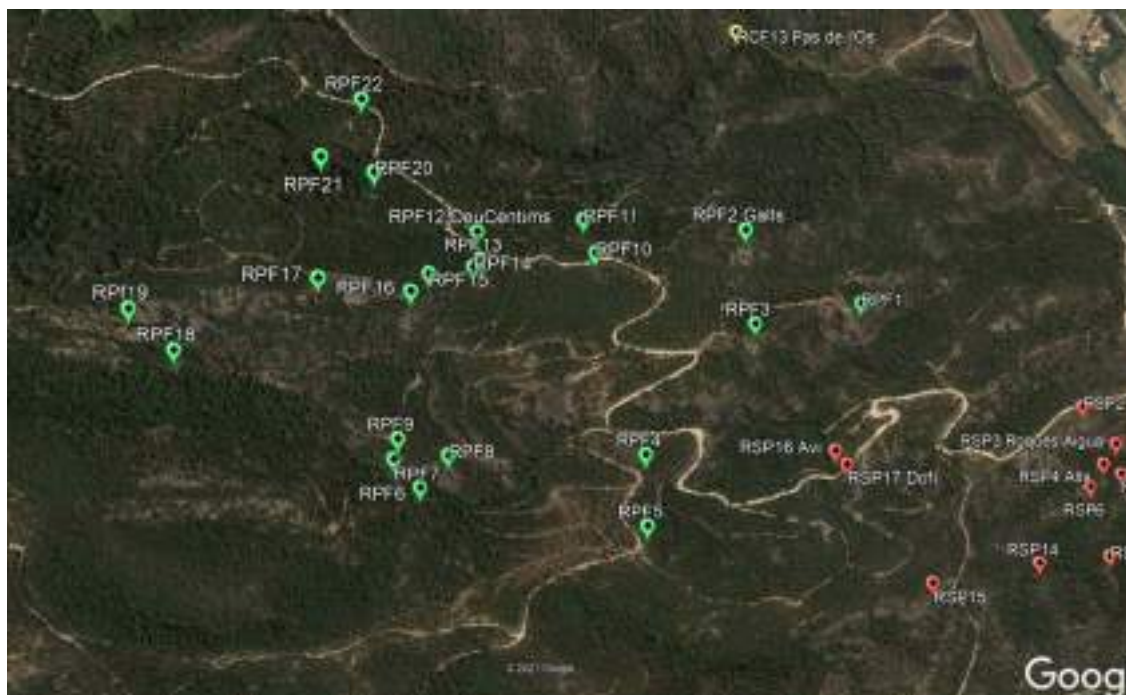
El turó de boles es disposa en el vessant d'un basament granític in-situ aflorant mancat d'un mantell d'alteració destacable. En les zones properes són comunes les boles aïllades i les zones de boles.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

Sector 3 (El Rocar de La Pista de Farners)

Localització (amb símbols verds) de les 22 formes inventariades en del Sector 3: El Rocar de la Pista de Farners en una panoràmica de Sud a Nord.

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR
RPF-1	EL ROST DE LES BOLES* *Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni
3.- LOCALITZACIÓ	
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 470668 Latitud: 4634106
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral Propietat
252 m	17191A006000540000SR privada
Descripció de l'accés	Es pot accedir a l'indret des de la pista de Santa Coloma al Castell de Farners, a l'alçada aproximada del kilòmetre 2,85 comptat des del pont que creua la riera en el Parc de Sant Salvador. En meitat d'una corba pronunciada, una pista secundària en força malt estat i molt pendent es dirigeix cap al nord - nord-est. Després baixar un desnivell d'uns 65 metres s'arriba a una zona de roca força nua. També es pot accedir al paratge a través de pistes i senders que pugen des de la plana de les ribes de la Riera de Santa Coloma o des de La Creu.
4.- EMPLAÇAMENT	
	
5.- CARACTERITZACIÓ	
Tipus d'element	Conjunt
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 120 m Y (eix menor) = 60 m Z (alçada) = 20 m

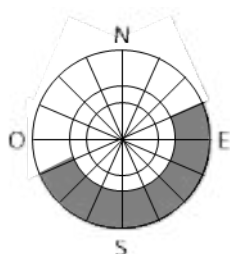
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Turó de boles
Microformes presents	Cassoletes Tafonis Canaleres
Descripció	En aquest indret aflora la superfície inalterada de granit formant un vessant en forma de semicercle d'un radi d'uns 60 metres. Aquesta zona de roca nua és relativament plana a la part superior, si bé guanya pendent en direcció a la vall que es troba cap al sud-est. En aquest vessant presenta una inclinació d'un 30% en una rampa (rost) que salva un desnivell d'uns 15 o 20 metres. Damunt la superfície rocosa es troben bols aïllades i acumulacions in-situ de blocs granítics de formes majoritàriament arrodonides. A la part més alta hi ha un conjunt de blocs que constitueixen petits <i>tors</i> on s'amunteguen blocs amb una alçada de poc més de 3 metres. Una d'aquestes boles es disposa com a pedra cavallera damunt dels blocs inferiors. Diversos blocs presenten una certa tafonització de les cares laterals i basals. A les cares superiors d'algunes de les boles hi ha cassoletes d'erosió i canaleres de geometria irregular. La roca granítica deixa veure en alguns llocs petits filons de quars i dics de textura pegmatítica.

6.- FOTOGRAFIES

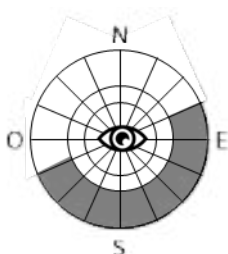

7.- VISIBILITAT

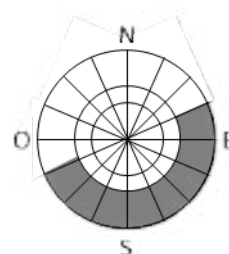
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada
en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	2
Accessibilitat	3
Estat de conservació	5
Espectacularitat	3
Seguretat pels visitants	4

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

La superfície nua de la roca presenta un cert pendent. Quan és molla o quan té trams on s'hagi acumulat sorra pot representar un risc de caiguda.
La zona no està retolada amb cap cartell.

11.- ENTORN

Des d'aquesta zona a uns 250 metres en direcció sud i en una posició uns 25 metres més elevada es pot veure entre els arbres del vessant oposat la Roca del dofí. En direcció oest, a uns 225 metres es troba el turó dels galls. A l'entorn del l'indret descrit s'hi troben nombrosos exemples de blocs i boles dispersos.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCA

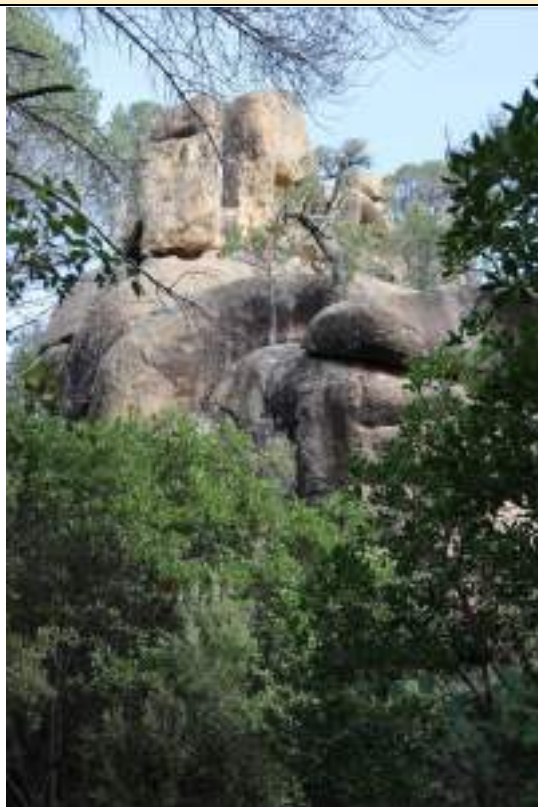
1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RPF-2		EL TURÓ DELS GALLS	
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric		Longitud: 470429	Latitud: 4634119
Cota de la base (s.n.m.) 323 m		Referència cadastral 17191A006000540000SR	Propietat privada
Descripció de l'accés	La forma constitueix una elevació en el vessant inferior la pista de Santa Coloma al Castell de Farners, a l'alçada aproximada del kilòmetre 3,1 comptat des del pont que creua la riera en el Parc de Sant Salvador. A ma dreta de la pista, pujant, hi ha un cartell indicador. Seguint per un camí planer enmig del bosc, a uns 125 metres de la pista s'arriba al replà des del qual contemplar el turó o pujar a la seva part més elevada. També s'hi pot accedir des de la zona propera a la Riera de Santa Coloma, en el seu marge dret. Un sender de pujada d'uns 800 metres remunta un desnivell d'uns 185 metres. El Turó dels galls és visible des de diversos punts de la pista que puja al Castell de Farners i des de nombrosos llocs elevats de la zona. L'accés a la canal entre els blocs que permet enfilar-se a la part més alta del castell rocallós està marcat amb uns punts vermells. En aquesta via, algú ha fet unes petites osques a la roca per facilitar l'escalada. Antigament hi havia una corda (avui desapareguda).		
4.- EMPLAÇAMENT			
			

5.- CARACTERITZACIÓ

Tipus d'element	Conjunt
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 75 m Y (eix menor) = 50 m Z (alçada) = 18 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Castell rocallós
Microformes presents	Tafoni Cassoletes Canaleres Alveols
Descripció	El turó és un relleu prominent que destaca en el paisatge. Constitueix un castell rocallós de grans proporcions alineat de sud-oest a nord-est que comparteix les direccions estructurals del sortint rocós de Can Planes. Amb una llargada d'uns 70-75 metres i una amplada mitjana d'uns 50 metres té una alçada considerable (uns 18 metres si hom hi accedeix des de la pista del castell de Farners) i més de 25 metres en els seus flancs nord, est i sud. Un doble reixat de fractures individualitza un conjunt de grans blocs in-situ. Per una banda, de manera generalitzada s'aprecien diàclasis de descamació corbades pròpies de la descompressió de les roques plutòniques, que defineixen diversos nivells de blocs superposats. De l'altra, unes fractures verticals de direccions preferents nord-nord-oest sud-sud-est separen la massa granítica en nombroses "torres". En general, els blocs que ocupen les parts més baixes de l'edifici principal són massius, de grans proporcions i de parets verticalitzades. Alguns tenen una alçada que pot arribar als 8 metres. Un segon nivell de blocs amb arestes molt més arrodonides es disposa damunt d'aquest basament, fins al punt que a la part superior d'algunes torres s'observen algunes "boles" en disposició de "pedres cavalleres". La part superior del castell, a la qual hom pot accedir pujant per una canal, es troba a uns 341,3 metres. En aquest punt els sostres dels blocs principals conformen una superfície relativament plana d'uns 20 o 25 m² que esdevé un mirador excepcional de Santa Coloma i del Castell de Farners. Damunt d'aquesta superfície s'aprecien cassoletes d'erosió. Dues d'elles tenen unes mides que superen el metre de llargada i queden obertes en un dels seus costats. En el seu fons s'hi acumula sorra procedent de l'alteració del granit. Des d'aquest punt, a uns 30 metres en direcció nord-est, s'observa un segon promontori que també presenta la part superior amb nombroses cassoletes erosives. També des d'aquí s'aprecia una pedra cavallera d'uns 2 metres de diàmetre que reposa damunt d'una cornisa en una posició aparentment inestable. Aquesta pedra té una cassoleta erosiva a la seva part superior. Tant al castell rocallós com en els nombrosos blocs que es troben en el seu perímetre són habituals els tafoni a les cares laterals i basals dels blocs i

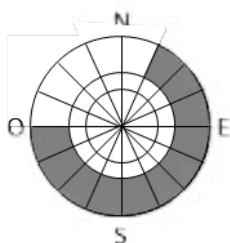
cassoletes i canaleres a les seves cares superiors. Alguns d'aquests tafoni han desenvolupat en el seu interior alvèols erosius.

6.- FOTOGRAFIES

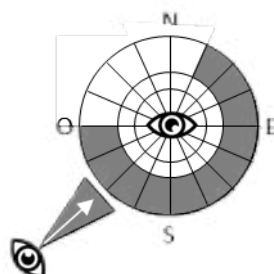

7.- VISIBILITAT

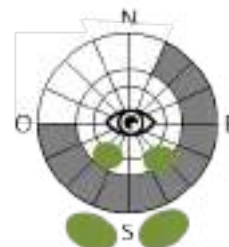
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	4
Accessibilitat	5 / 1 (a la part superior)
Estat de conservació	5
Espectacularitat	5
Seguretat pels visitants	5 / 1 (a la part superior)

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	2
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

L'accés a la part superior del turó és difícil i perillós. Caldria valorar la possibilitat de condicionar-hi algun element de seguretat (una cadena, per exemple) a la zona de la canal entre els blocs. Tanmateix això pot fer perdre naturalitat a la forma.

També comporta un perill de caigudes la presència de persones a la part superior.

Alguns arbres i arbusts dificulten tenir una visió més completa del turó.

Alguna de les pedres cavalleres es troba en una posició molt inestable i pot arribar a caure tant per factors naturals com per alguna bretolada.

11.- ENTORN

En direcció nord-est, a una distància d'uns 100 metres de la part central del turó dels galls hi ha una altre castell rocós a una cota més baixa, que té la part superior a una cota de 311,6 metres. Des del seu flanc sud-oest sobresurt escassament 4 o 5 metres de la rasant topogràfica del vessant, però en el seu costat nord-oest presenta una caiguda de gairebé 25 metres.

A uns 25 metres a l'oest del turó dels galls hi ha una torre rocallosa d'uns 20 metres de llargada, uns 8 metres d'amplada i una alçada d'uns 5 metres. Hi destaquen dues pedres cavalleres que es disposen al seu damunt.

A uns 50 metres cap al sud-oest hi ha una zona d'acumulació de boles.

A uns 15 metres al sud del turó dels galls s'hi troba una forma que potser mereixeria ser descrita separatament. Es tracta d'un conjunt de blocs in-situ disposats damunt el vessant inclinat que constitueixen també una torre rocallosa. La singularitat de la forma és que la disposició dels blocs ha originat una cavitat de geometria molt angulosa. Té una llargada d'uns

5 metres, una amplada d'uns 4 metres i una alçada d'uns 2 metres que permet a una persona romandre-hi dreta en alguns punts. El bloc superior que cobreix la cavitat té una llargada d'uns 7 metres, una amplada d'uns 6,5 i una alçada d'uns 3,5 metres. Les seves cares nord i est presenten unes formes més arrodonides, però la seves cares oest i sud són angulosos. La base d'aquest bloc mostra un tafone que constitueix el sostre de la cavitat abans descrita. El conjunt ha estat utilitzat per la pràctica de l'escalada esportiva i es veuen senyals verds i blancs en diversos llocs. També són abundants les restes de magnesi. Algú ha gravat en un dels blocs el nom: "The garden".

En tots els vessants que envolten el turó dels galls són molt abundants els blocs i boles granítics.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

Es desconeix l'origen del topònim "turó dels galls". Una hipòtesi interpretativa podria relacionar aquest nom amb la seva posició elevada que permet escoltar el cant dels galls de les cases de pagès del fons de la vall.

El turó dels galls apareix en una postal antiga de Lucien Roisin, un fotògraf i editor de postals francès, establert a Barcelona que va comercialitzar-les durant la primera meitat del segle XX.

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RPF-3		SORTINT DEL TRENCACAMES* * Nom provisional procedent d'un topònim amb que s'esmenta amb aquest nom un lloc proper a la Font del Ferro a la pàgina 4 de la revista Ressò (núm. 1, 1989)	
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric		Longitud: 470500	Latitud: 4634000
Cota de la base (s.n.m.)		Referència cadastral	Propietat
315 m		17191A006000540000SR	privada
Descripció de l'accés	La forma constitueix un sortint rocallós en el vessant inferior la pista de Santa Coloma al Castell de Farners, a l'alçada aproximada del kilòmetre 2,85 comptat des del pont que creua la riera en el Parc de Sant Salvador. Pujant, a ma dreta de la pista, en meitat d'una corba pronunciada, a una trentena de metres abans d'arribar a la construcció de la "font del ferro" (sense aigua), una pista secundaria es dirigeix cap al nord - nord-est. Després de pocs metres, abans el camí no baixa amb un major pendent, cal seguir un sender cap a la dreta en direcció nord-est. Al cap d'uns 50 metres arribarem a la part alta d'una prominència rocosa que, en tot el seu flanc sud-est presenta un estimball de gran alçada.		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			

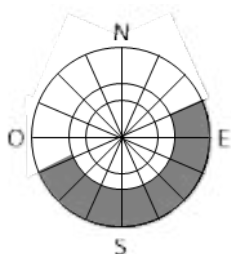
Tipus d'element	Conjunt
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 70 m Y (eix menor) = 12 m Z (alçada) = 15 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Prominència rocosa
Microformes presents	Cassoletes Estries
Descripció	La prominència rocosa és un relleu residual més resistent que té una geometria influïda per l'alineació d'un conjunt de fractures en direcció sud-oest – nord-est. No presenta la típica diferenciació en blocs esfèrics, però la desaparició del nivell d'alteració del granit ha deixat al descobert la roca nua en el front d'alteració. La part alta del turó és força plana i permet observar un estimball d'uns 70 metres de longitud i una rampa de roca de fort pendent orientada cap el sud-est que crea un desnivell de més de 15 metres d'alçada en alguns punts. El tret més distintiu és que la superfície de roca nua es troba afectada en alguns trams per unes profundes estries en la mateixa direcció del pendent. Aquests solcs mostren un cert contrast cromàtic a causa de les coloracions negres degudes als líquens que colonitzen les parts més baixes per les que deu circular l'aigua de la pluja. Des de la part alta del relleu es pot veure cap al nord-est part del poble de Santa Coloma i, cap el nord-oest, el turó dels galls. En alguns llocs de la part alta, la superfície de les roques presenta algunes cassoletes d'erosió força desmantellades.

6.- FOTOGRAFIES

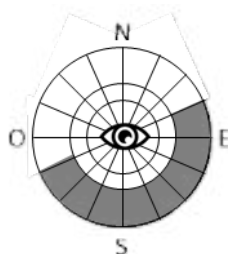

7.- VISIBILITAT

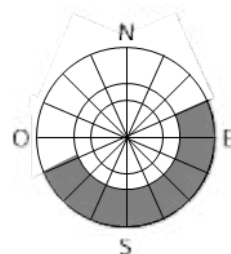
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	1
Accessibilitat	4
Estat de conservació	4
Espectacularitat	1
Seguretat pels visitants	5 / 1 (a la part superior)

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

L'accés a la part superior del turó no és molt complicat però l'estimball representa un risc elevat de caigudes.

El sortint rocallós no està retolat amb cap cartell.

11.- ENTORN

En alguns dels vessants que envolten el turó es poden veure blocs i boles granítics.

La petita collada que connecta el sortint rocallós amb la pista constitueix un replà originat per dipòsits de granit alterat (sauló).

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

Prop del sortint, just en el marge dret de la pista de Santa Coloma al Castell de Farners es troba la font del Ferro. Aquesta construcció, data de l'any 1902, segons indica en el frontal de pedra nummulítica. Pel gravat de la roca, s'atribueix la seva execució a "Fco. Pi, del Cr. Del Carme, 67 de Girona". Unes lletres, també gravades a sota del cap esculpit en el que hi ha el broc, semblen recollir una misteriosa dedicatòria: "PER L'A".

La font està eixuta i consten diversos intents infructuosos de recuperar-la. Probablement el seu origen es pot relacionar amb algun petit reixort que recollia el flux d'aigua infiltrada a través del sauló que es disposa recobrint el granit inalterat que aflora pocs metres més cap al nord-est en el sortint rocallós descrit.

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RPF-4			
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud:	Latitud:	
	470417		4633756
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
322 m	17191A006000690000SB	Privada	
Descripció de l'accés	S'hi accedeix des de la pista de Santa Coloma de Farners a Arbúcies, seguint el camí que mena al mas Albereda. Les roques són al costat del camí, en un revolt tancat		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Conjunt		
Dimensions (x, y, z)	x: 20 m; y: 20 m; z: 3 m		
Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana		
Forma dominant	Boles		

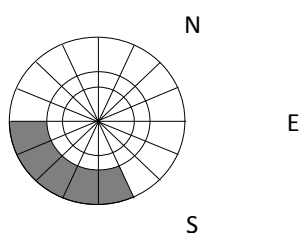
Microformes presents	Tafoni incipients, cassoletes d'erosió degradades, canaleres i estries
Descripció	Es tracta d'un conjunt format per una dotzena de boles de 2 m a 3 m de diàmetre. Hi destaca un bloc arrodonit de geometria irregular, que amida 3 m de llargada i altura, per 2.5 m d'amplada, amb una fisonomia que podria assemblar-se a un animal (elefant marí?). Són destacables les cassoletes inactives que hi ha damunt dels blocs, algunes amb les vores força elevades, i que tendeixen a formes anulars de tipus <i>rock doughnut</i>. Al costat del camí hi ha algunes boles tallades per picapedrers

6.- FOTOGRAFIES

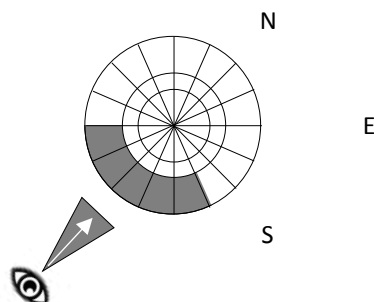

7.- VISIBILITAT

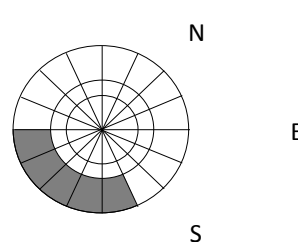
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	2
Accessibilitat	5
Estat de conservació	4
Espectacularitat	2
Seguretat pels visitants	5

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	3

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

El conjunt no requereix cap actuació en concret, a banda d'eliminar periòdicament la vegetació arbòria que pot dificultar l'observació des del camí. El fet de trobar-se al costat mateix de la pista suposa una amenaça per alguns dels blocs davant les tasques de manteniment o eixamplament del camí

11.- ENTORN

Al voltant hi ha altres agrupacions de boles de 2 a 3 m de diàmetre; a 100 m cap al sud es localitza el conjunt RPF-5

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

Una de les boles del costat del camí té pintat el text "Cantera Rafael Pozuelo"

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

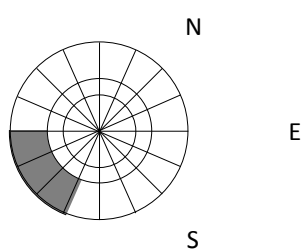
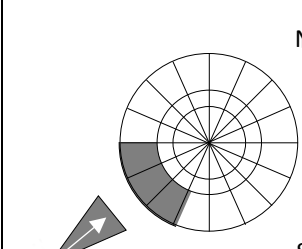
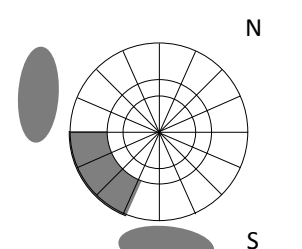
1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RPF-5			
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud:	Latitud:	
	470455	4633660	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
336 m	17191A006001630000SH	Privada	
Descripció de l'accés	S'hi accedeix des de la pista de Santa Coloma de Farners a Arbúcies, seguint el camí que mena al mas Albereda. Les roques són al costat del camí, en un revolt tancat, a uns 100 al sud de les roques RPF-4		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Conjunt		
Dimensions (x, y, z)	x: 13 m; y: 13 m; z: 3 m		
Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana		

Forma dominant	Boles
Microformes presents	Tafoni de base de bloc, cassoles d'erosió actives i degradades, canaleres i estries
Descripció	Es tracta d'un conjunt format per mitja dotzena de boles de 2 m a 3 m de diàmetre. Hi destaca un bloc arrodonit amb cassoles d'erosió al cim, que amida 2.8 m de llarg i alt per 2.5 m d'ample. També és interessant un bloc de 1.5 m de llarg per 0.5 m d'alt i ample, que a la base presenta un tafone, i que està recolzat sobre un <i>rock pedestal</i>

6.- FOTOGRAFIES

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa	Perspectiva recomanada	Condicions d'observació
		

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	2
Accessibilitat	5
Estat de conservació	4
Espectacularitat	2
Seguretat pels visitants	5

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	3

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

El conjunt no requereix cap actuació en concret, a banda d'eliminar la vegetació que dificulta la seva observació des del camí. El fet de trobar-se al costat mateix de la pista suposa una amenaça per alguns dels blocs davant les tasques de manteniment o eixamplament del camí

11.- ENTORN

Al voltant hi ha altres agrupacions de boles de 2 a 3 m de diàmetre; a 100 m cap al nord es localitza el conjunt RPF-4

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RPF-6			
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud:	Latitud:	
	470121	4633589	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
335 m	17191A006000690000SB	Privada	
Descripció de l'accés	S'hi accedeix des de la pista de Santa Coloma de Farners a Arbúcies. Al trencant del camí que mena al mas Albereda, cal seguir un camí en desús que remunta la llera del torrent que baixa de la Torre de can Planes durant uns 250 m. La roca es troba a la riba dreta del torrent, força emboscada però visible. El lloc d'observació preferent és el mateix camí (470109 E, 4633595 N, a 12 m de l'element)		
4.- EMPLAÇAMENT			
			

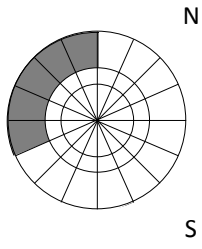
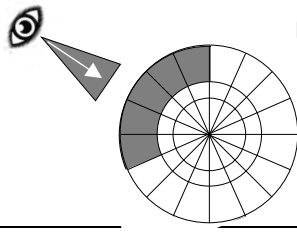
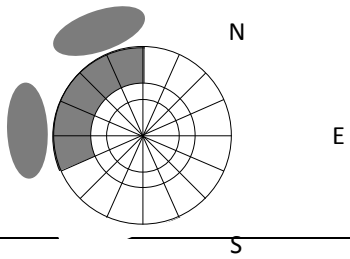
5.- CARACTERITZACIÓ

Tipus d'element	Element aïllat
Dimensions (x, y, z)	x: 5 m; y: 5 m; z: 9.5 m
Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana
Forma dominant	Torre rocallosa
Microformes presents	Tafoni incipients en la base dels blocs
Descripció	Es tracta d'una torre rocallosa formada per 5 nivell de blocs in situ, limitats per fractures horitzontals espaiades entre 2 i 2.5 m. Cada nivell consta d'1 o 2 blocs, essent força contant l'amplada de la torre en la vista des del camí. En conjunt, la torre assoleix una altura de 9.5 m per sobre de la llera del torrent. La vegetació espessa que envolta l'element impedeix un reconeixement més detallat de la forma

6.- FOTOGRAFIES

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa	Perspectiva recomanada	Condicions d'observació
		

8.- QUALIFICACIÓ	
Raresa	2
Accessibilitat	1
Estat de conservació	5
Espectacularitat	3
Seguretat pels visitants	5
9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ	
Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ	
Per poder observar l'element caldria fer una neteja a fons de la vegetació que l'envolta. En el moment d'omplir aquesta fitxa, no es pot accedir a ella	
11.- ENTORN	
Vessant amunt hi ha altres torres rocalloses i diverses agrupacions de boles, si bé la vegetació en dificulta l'accés i estudi. En el vessant esquerra del torrent es localitzen altres formes inventariades (RPF-7, RPF-8 i RPF-9)	
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES	

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RPF-7			
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud:	Latitud:	
	470071		4633616
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
340 m	17191A006000690000SB	Privada	
Descripció de l'accés	S'hi accedeix des de la pista de Santa Coloma de Farners a Arbúcies. Al trencant del camí que mena al mas Albereda, cal seguir la llera del torrent que baixa de la Torre de can Planes, aigües amunt, durant uns 325 m. La roca es troba a la riba esquerra del torrent. També s'hi pot accedir des de les pistes obertes per treballs forestals, actualment en desús i mig colgades de vegetació, que hi ha entre la llera del torrent i la cresta de la Torre de can Planes		
4.- EMPLAÇAMENT			
			

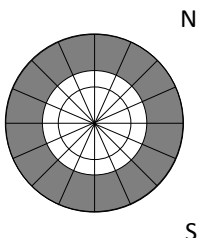
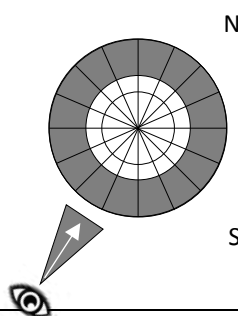
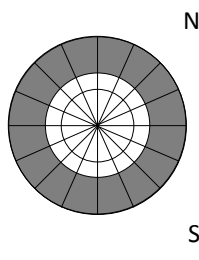
5.- CARACTERITZACIÓ

Tipus d'element	Element aïllat
Dimensions (x, y, z)	x: 2.5 m; y: 1.5 m; z: 3.6 m
Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana
Forma dominant	Pedra cavallera
Microformes presents	Tafoni en la base dels blocs, espeleotemes
Descripció	Es tracta d'una pedra cavallera, de 2.1 m d'alt i 2 m d'ample i llarg, que es recolza sobre dos blocs de geometria paral·lelepèdica. Els blocs inferiors fan 1.6 m d'alt i amiden 1.5 m x 1.5 m i 1.5 m x 0.5 m. Entre ells estan separats 35 cm. La pedra cavallera presenta un tafone de base en la zona de contacte amb el bloc inferior més petit. Aquest bloc també presenta un tafone de base en la zona de contacte amb la roca subjacent, en la que a més s'ha desenvolupat un pedestal. Tot el conjunt se situa sobre una prominència rocallosa de tendència arrodonida

6.- FOTOGRAFIES

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa 	Perspectiva recomanada 	Condicions d'observació
--	---	--

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	3
Accessibilitat	3
Estat de conservació	5
Espectacularitat	4
Seguretat pels visitants	4

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

L'element no requereix de mesures de geoconservació específiques, si bé caldria condicionar i assenyalar l'accés fins a ell ja que la vegetació de l'entorn dificulta localitzar-lo

11.- ENTORN

Vessant amunt hi ha altres torres rocalloses i diverses agrupacions de boles (RPF-9)

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

--

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

Imatge de l'any 1994

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

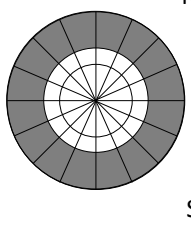
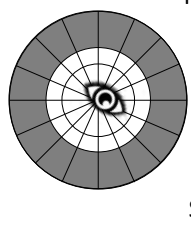
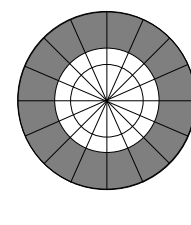
1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RPF-8			
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud:	Latitud:	
	470143		4633650
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
336 m	17191A006000690000SB	Privada	
Descripció de l'accés	S'hi accedeix des de la pista de Santa Coloma de Farners a Arbúcies. Al trencant del camí que mena al mas Albereda, cal seguir la llera del torrent que baixa de la Torre de can Planes, aigües amunt, durant uns 200 m. L'element es troba a la riba esquerra del torrent. També s'hi pot accedir des de les pistes obertes per treballs forestals, actualment en desús i mig colgades de vegetació, que hi ha entre la llera del torrent i la cresta de la Torre de can Planes		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Conjunt		
Dimensions (x, y, z)	x: 40 m; y: 40 m; z: 10 m		
Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana		

Forma dominant	Boles sobre prominència rociosa arrodonida
Microformes presents	Cassoletes d'erosió, canaleres, <i>kluftkarren</i>
Descripció	Es tracta d'una prominència rociosa arrodonida desenvolupada a favor de fractures de descamació poc manifestes, que aflora pràcticament nua de recobriment de sauló i lliure de vegetació. Sobre la superfície de roca es poden observar canaleres derivades de l'escolament d'aigua, així com solcs ortogonals eixamplats per la meteorització que segueixen la xarxa de diàclasis verticals (<i>kluftkarren</i>). Els elements més destacables del conjunt són dues boles situades en el vessant inferior de la prominència (470159 E, 4633638 N), que amiden 1.5 m de diàmetre, i una bola situada a 15 m a l'oest d'aquestes, amb la part superior atapeïda de cassoletes d'erosió inactives (<i>meringe surface</i>) (470142 E, 4633639 N)

6.- FOTOGRAFIES

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa N E S	Perspectiva recomanada N E S	Condicions d'observació N E S
---	--	---

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	2
Accessibilitat	4
Estat de conservació	5
Espectacularitat	3
Seguretat pels visitants	5

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
------------------------	---

Vulnerabilitat antròpica	1
--------------------------	---

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

L'element en conjunt no requereix de mesures de geoconservació específiques

11.- ENTORN

En el mateix vessant hi ha agrupacions de boles i torres rocalloses (RPF-7, RFP-9)

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

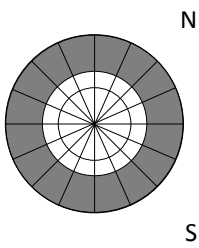
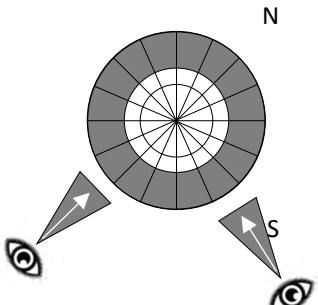
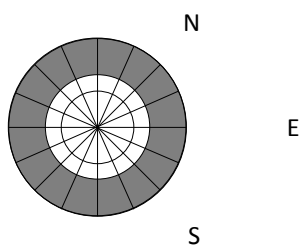
1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RPF-9			
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud:	Latitud:	
	470068	4633648	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
360 m	17191A006000690000SB	Privada	
Descripció de l'accés	Des de la pista de Santa Coloma de Farners a Arbúcies, cal prendre una pista oberta per treballs forestals, actualment en desús, que ressegueix el vessant est de la cresta de la Torre de can Planes. A uns 430 m de l'inici de la pista es localitza una zona de boles granítiques entre les que destaca l'element inventariat		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Element aïllat		
Dimensions (x, y, z)	x: 2.5 m; y: 2 m; z: 3 m		

Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana
Forma dominant	Pedra cavallera
Microformes presents	Cassoletes d'erosió, estries, tafoni, coves entre blocs
Descripció	Es tracta d'una pedra cavallera situada en la part culminant d'un conjunt de boles granítiques, que a grans trets conformen un relleu residual de tipus turó de boles d'uns 25 m de diàmetre i 10 m de desnivell entre la base i el punt més alt. Aquest relleu enllaça vessant avall amb una prominència rocosa arrodonida sobre la que es localitza la pedra cavallera RPF-7. La pedra cavallera consta de dos blocs sobreposats. L'inferior amida 2.5 m de llarg per 2 m d'ample i 1.9 m d'alt; el superior fa 2 m de llarg i ample i 0.9 m d'alt. Sobresurt 1 m del bloc sobre el que es recolza, i en la part inferior d'aquesta visera s'ha format un tafone. El costat oposat a la visera presenta estries.

6.- FOTOGRAFIES

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa	Perspectiva recomanada	Condicions d'observació
		

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	2
Accessibilitat	4
Estat de conservació	5
Espectacularitat	3
Seguretat pels visitants	4

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ	
Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ	
L'element en conjunt no requereix de mesures de geoconservació específiques	
11.- ENTORN	
En el mateix vessant hi ha agrupacions de boles i torres rocalloses (RPF-7, RPF-8)	
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES	

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RPF-10	L'ILLA* * Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni	
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 470235	Latitud: 4634004
Cota de la base (s.n.m.) 338 m	Referència cadastral 17191A006000640000SZ	Propietat privada
Descripció de l'accés	La forma es troba en el marge superior la pista de Santa Coloma al Castell de Farners, a l'alçada aproximada del kilòmetre 3,4 comptat des del pont que creua la riera en el Parc de Sant Salvador. Es tracta d'una petita elevació rocosa just arran de la pista.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		
5.- CARACTERITZACIÓ		
Tipus d'element	Conjunt	
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 20 m Y (eix menor) = 8 m Z (alçada) = 4,5 m	
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà	
Forma dominant	Prominència rocosa	
Microformes presents	Cassoletes	

	Esquerdes poligonals Canaleres
Descripció	La forma és una prominència rocosa formada per blocs granítics amuntegats in-situ. Es tracta d'una petita elevació d'us 20 metres de llargada en la direcció est-oest i uns 8 metres d'amplada en la direcció nord-sud. Sobresurt uns 4,5 metres del terreny circumdant, que és un turó de granit aflorant. Un camí perimetral damunt la roca nua voreja l'elevació enmig d'un bosc esclarissat de pins i algunes alzines sureres. Des del flanc sud-oest és fàcil enfilar-se a la part alta dels blocs més grans. Probablement és des de dalt del turó que hom té la sensació d'estar damunt d'una "illa". Els blocs són majoritàriament arrodonits. La part superior dels més grans presenta nombroses cassoletes d'erosió i algunes canaleres. A les parets laterals d'algunes boles s'observen esquerdes poligonals. El conjunt no està identificat amb cap rètol.

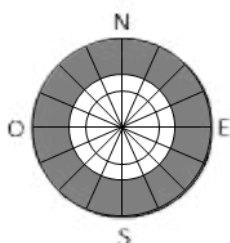
6.- FOTOGRAFIES

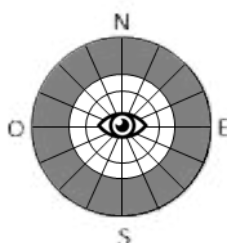

7.- VISIBILITAT

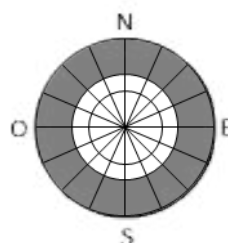
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	1
Accessibilitat	5
Estat de conservació	5
Espectacularitat	1
Seguretat pels visitants	5

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

11.- ENTORN

A l'entorn de la forma descrita hi ha nombrosos blocs i boles.

A l'altra costat de la pista forestal, enmig del bosc s'hi troben diverses agrupacions de blocs i boles i, a uns 50 metres en direcció nord-oest, també la forma descrita com "la balena".

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

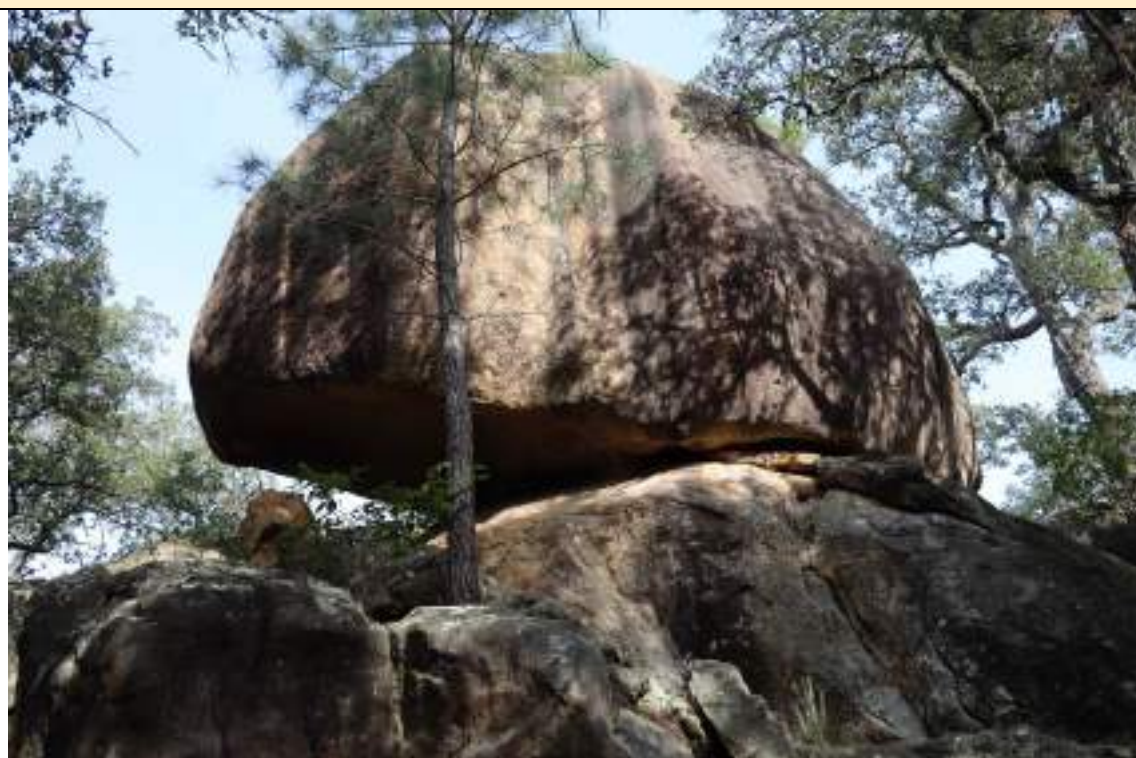

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR
RPF-11	LA BALENA* o (EL CATXALOT)* * Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni
3.- LOCALITZACIÓ	
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 470200 Latitud: 4634047
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral Propietat
327 m	17191A006000650000SU privada
Descripció de l'accés	La forma es troba en el vessant inferior la pista de Santa Coloma al Castell de Farners, a l'alçada aproximada del kilòmetre 3,4 comptat des del pont que creua la riera en el Parc de Sant Salvador. Es troba a uns 35 metres de la pista.
4.- EMPLAÇAMENT	
	
5.- CARACTERITZACIÓ	
Tipus d'element	Conjunt
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 8 m Y (eix menor) = 4,5 m Z (alçada) = 5 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Turó de boles
Microformes presents	Tafoni

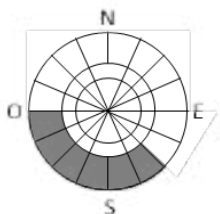
	Cassoletes Canaleres
Descripció	La forma és un turó de boles amuntegades in-situ. En sentit ampli, també podria ser considerat un castell rocallós, atès que el conjunt del seus blocs s'estén amb una amplada de quasi 25 metres, una llargada equivalent i un desenvolupament vertical preferent. El predomini de fractures verticals faciliten que els blocs del flanc nord-oest es disposin esgraonadament vers el vessant del front d'alteració i creïn un desnivell de entre 12 i 15 metres. En el conjunt de roques amuntegades d'arestes arrodonides hi destaca un gran bloc orientat de nord-oest a sud-est disposat horitzontalment sobre el basament granític. Sobresurt de la rasant topogràfica com una mola observable des del sud a uns 30/35 metres de la pista forestal. Situat damunt d'un pedestal rocós de més de 2,5 metres d'altura, té uns 8 metres de llargada, uns 4 metres d'amplada i una alçada de gairebé 5 metres. Si assumim que el granit té una densitat aproximada d'uns 2,7 g/cm³, amb aquest volum, el bloc massís tindria un pes aproximat d'unes 225 tones. La característica més destacada d'aquesta bola gegant és que al seu costat nord-oest presenta un gran tafone a la base. L'alteració i disgregació del granit ha creat una cavitat d'uns 3,5 metres de llargada i una amplada d'uns 2,5 metres. Enfilant-se damunt del bloc basal per una esquadra hom pot accedir a l'interior de la cavitat que té una altura d'uns 2 metres i que permet en alguns punts estar-hi dret. A l'interior del tafone les vores externes del granit han originat una petita "lleixa" més resistent. La roca granítica mostra en alguns punts dics de textures pegmatítics. En d'altres indrets, el domini dels feldspats i la oxidació d'alguns minerals fèrrics confereix un color rosat o marronós a algunes zones. Les parts superiors d'alguns blocs del conjunt es troben cobertes de líquens i algunes molses i presenten cassoletes d'erosió i canaleres. A les parets laterals d'algunes boles s'observen estries on la circulació de l'aigua accentua la presència de líquens negrosos. El conjunt no està identificat amb cap rètol.

6.- FOTOGRAFIES

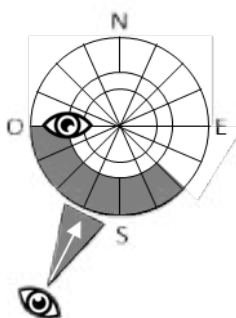

7.- VISIBILITAT

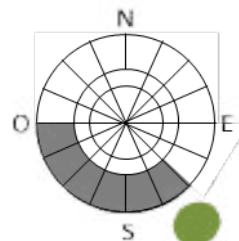
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	4
Accessibilitat	5
Estat de conservació	5
Espectacularitat	5
Seguretat pels visitants	5

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

Algunes branques poden arribar dificultar la visió de conjunt de la forma.

11.- ENTORN

A l'entorn de la forma descrita hi ha nombrosos blocs i boles que presenten tafoni a les seves parets laterals.

A l'altra costat de la pista forestal, a uns 15 metres en direcció sud-est, es localitza la forma descrita com "l'illa".

A uns 250 metres, en direcció est - sud-est es troba el "turó dels galls".

Seguint la pista cap a l'oest, a uns 170 metres hi ha la "Roca dels deu cèntims".

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

L'aspecte d'aquest bloc amb l'obertura a la base suggereix la imatge d'una balena o un catxalot amb la boca oberta.

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RPF-12		ROCA DELS DEU CÈNTIMS o ROCA DEL DURO* * Les dues denominacions tenen a veure amb la història que explica que si la mainada dona cops a la pedra amb els ulls tancats, cauen monedes. Probablement un nom com "La Roca dels cèntims" seria més genèric.	
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric		Longitud:	Latitud:
		470062	4633970
Cota de la base (s.n.m.)		Referència cadastral	Propietat
338,5 m		17191A006000640000SZ	privada
Descripció de l'accés	La forma es troba en el marge superior la pista de Santa Coloma al Castell de Farners, a l'alçada aproximada del kilòmetre 3,7 comptat des del pont que creua la riera en el Parc de Sant Salvador. Es tracta d'un penyal rocós just arran de la pista. Es pot observar des del mateix nivell de la pista o també accedint a la seva part superior per uns senders que la voregen tant per la dreta com (un xic més avall) per l'esquerra.		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Conjunt		
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 8 m Y (eix menor) = 5 m Z (alçada) = 6,3 m		

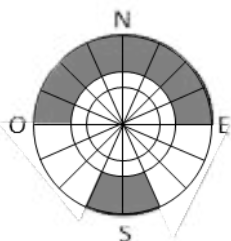
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Prominència rocosa / Torre rocosa
Microformes presents	Tafoni Cassoletes Estries
Descripció	El penyal forma part d'un ressalt topogràfic (anomenat per algunes persones "Els blocs d'en Planes") que s'orienta des del sud-oest al nord-est des de la Torre d'en Planes fins a tallar la pista que porta al castell de Farners. Si bé tot el sortint podria ser considerat una prominència, observat en detall permet descobrir que es tracta d'una torre rocosa integrada per tres nivells de blocs in-situ. A la part baixa destaca un bloc basal molt compacte d'uns 5 metres d'alçada i poc més de 4 d'amplada encastat en el vessant i que presenta unes cares planes, fortament inclinades. Al seu damunt reposa un segon nivell de blocs de poc més d'un metre de gruix, separat per un contacte còncav-convexa a través d'una diàclasi subhoritzontal. En un dels laterals s'aprecia que aquest nivell està separat en dos o més blocs i que la zona de contacte amb el bloc inferior forma una petita balma que es troba lleugerament erosionada a causa de l'arrodoniment de les arestes. Un tercer nivell de blocs corona la torre amb un gruix que no arriba a un metre i un sostre molt més arrodonit. A la part més alta del bloc massiu inferior la superfície plana es veu tallada per tres estries que segueixen la direcció del pendent. A la part superior de la torre rocosa, ha arrelat un pi i els blocs estan coberts de molses i líquens. També s'hi veuen algunes cassoletes molt desdibuixades. La Roca dels deu cèntims està identificada a peu de pista amb un cartell explicatiu del Rocar de la "Ruta del Romànic".

6.- FOTOGRAFIES

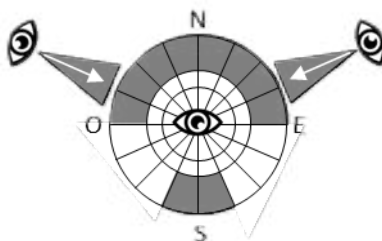

7.- VISIBILITAT

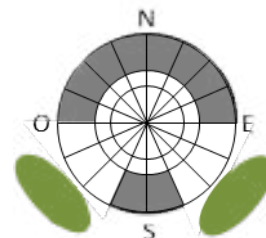
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	2
Accessibilitat	5
Estat de conservació	4
Espectacularitat	1
Seguretat pels visitants	5

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	2

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

En el bosc de la part alta alguns d'aquest blocs dispersos mostren tafoni i esquerdes poligonals. Cal tenir cura de no afectar les roques en cas d'obres d'ampliació de la pista forestal.

11.- ENTORN

A les zones properes són comunes les boles aïllades i les zones de boles. En el bosc de la part alta alguns d'aquest blocs dispersos mostren tafoni i esquerdes poligonals.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

La llegenda o relat dels 10 cèntims o "del duro" s'associa i dona nom a aquesta forma. Les parets inclinades properes a la pista s'utilitzen per a la pràctica de l'escalada esportiva.
<https://escaladatradicional.com/santa-coloma-de-farners-ressenyes/>

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

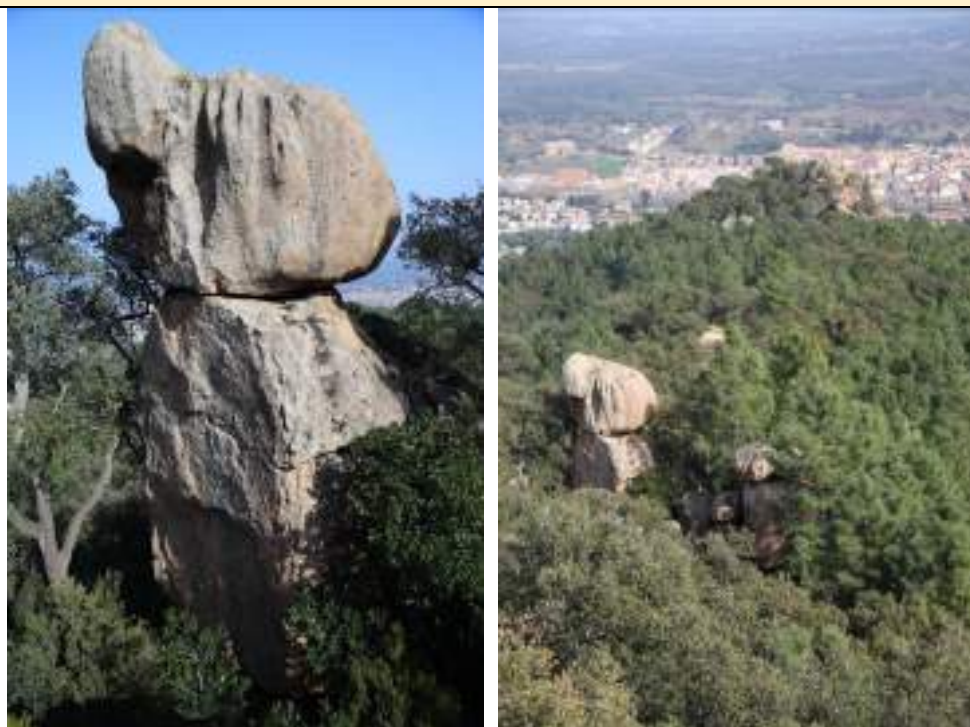

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RPF-13	EL CONILL*	
* Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni		
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 470085	Latitud: 4633930
Cota de la base (s.n.m.) 366 m	Referència cadastral 17191A006000640000SZ	Propietat privada
Descripció de l'accés	Es pot accedir a la forma des de la pista de Santa Coloma al Castell de Farners. Situats davant la Roca dels deu cèntims dos senders la voregen i s'enfilen pel mig del bosc tant per la dreta com per l'esquerra (un xic més avall). Salvant el desnivell, i remuntant pel camí, a uns 60 metres de la pista s'arriba a un replà en el que destaca "el sureny" al davant i "el conill" al fons.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		
5.- CARACTERITZACIÓ		
Tipus d'element	Conjunt	
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 15 m Y (eix menor) = 13 m Z (alçada) = 9 m	
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà	
Forma dominant	Torre rocosa /castell rocós	

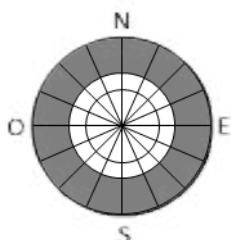
Microformes presents	Cassoletes Estries Esquerdes poligonals
Descripció	El “conill” forma part d’un castell rocós dividit en diversos blocs granítics amuntegats in-situ. Tots ells s’agrupen en un conjunt que s’integra en el sortint rocallós que discorre de sud-oest a nord-est entre can Planes i el Turó dels galls. En general, la disposició del granit està influïda per esquerdes de descamació sub-horitzontals quartejades per diàclasis verticals que individualitzen els blocs. Els nivells inferiors són més massius, grans i angulosos i els superiors més petits i arrodonits. La roca descrita com “el conill” és una torre rocosa que assoleix una cota de 373,4 metres i que es troba coronada per una pedra cavallera. La seva peculiar fesomia i emplaçament la fa fàcilment visible des de molts punts de la zona. Damunt del mateix replà topogràfic o es localitza “el sureny”, en una visió des de l’oest o sud-oest “el conill” ens recorda el perfil d’aquest animal. En aquest sector, la base del castell rocós té unes mides en planta de 15 x 13 metres i s’hi veu el granit aflorant. La torre de “el conill” té una alçada de poc més de 9 metres. Vista des del sud-oest la seva base és un gran bloc de 6,5 metres d’altura i una amplada de 5,5 metres. Aquest bloc presenta una cara plana orientada al nord-oest de més de 4 metres d’amplada. Entre el bloc inferior i el substrat granític inalterat, a la cara nord de la torre, es veu un nivell de blocs angulosos d’uns 30 o 40 cm. de gruix que sembla ser una franja de descamació de la roca. La pedra cavallera que corona la torre té una llargada d’uns 3,5 m., una amplada d’uns 3 m. i una alçada d’uns 2,5 m, més elevada en la zona nord. Té formes clarament arrodonides i reposa sobre el bloc inferior amb un contacte pla i la seva base està lleugerament erosionada per una tafonització incipient. La pedra sobresurt lleugerament de la base en el seu flanc est accentuant la seva esfericitat. Les superfícies exposades dels blocs superiors presenten canaleres i cassoletes força desdibuixades i estries i esquerdes poligonals en els flancs laterals de major pendent. En alguns punts de la roca es veuen enclavaments o filons de textura pegmatítica. El conjunt no està identificat amb cap rètol.

6.- FOTOGRAFIES

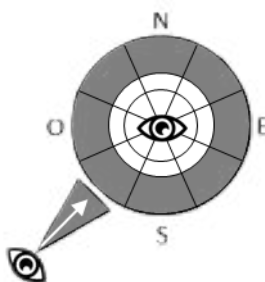

7.- VISIBILITAT

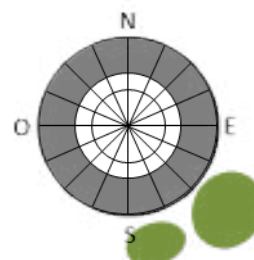
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	4
Accessibilitat	4
Estat de conservació	5
Espectacularitat	5
Seguretat pels visitants	5

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

El fort pendent i la vegetació dificulten en alguns punts l'accés a les diverses perspectives de la

torre. Un cirerer d'arboç en el sector sud pot tapar parcialment la visió recomanada. Una branca d'una alzina surera dificulta la visió de la pedra cavallera des del sud-est.

11.- ENTORN

Al nord-est de la torre de "el conill", damunt d'una prominència del basament granític, hi ha un bloc de geometria irregular i arestes arrodonides que també es disposa com una pedra cavallera.

La torre de "el conill" es troba al costat de "el sureny" i d'altres acumulacions de blocs i boles.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

La torre de "el conill" està ressenyada en catàlegs d'escalada esportiva.
<https://escaladatradicional.com/santa-coloma-de-farners-ressenyes/>
D'aquesta forma es coneixen algunes fotografies antigues, entre les quals destaca una de Valentí Fagnoli.

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

Autor: Martí Massafont, 1968
Fons de l'Ajuntament de Girona

Autor: Valentí Fagnoli (1924)

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR
RPF-14	EL SURENY (o EL SIURENY, o EL CEP)* * Nom provisional atribuït a la forma, però dubtós per que diverses formes de El Rocar tenen un aspecte semblant
3.- LOCALITZACIÓ	
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 470080 Latitud: 4633917
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral Propietat
366 m	17191A006000640000SZ privada
Descripció de l'accés	Es pot accedir a la forma des de la pista de Santa Coloma al Castell de Farners. Situats davant la Roca dels deu cèntims dos senders la voregen i s'enfilen pel mig del bosc tant per la dreta com per l'esquerra (un xic més avall). Salvant el desnivell, i remuntant pel camí, a uns 70 metres de la pista s'arriba a un replà en el que destaca "el sureny" al davant i "el conill" al fons.
4.- EMPLAÇAMENT	
	
5.- CARACTERITZACIÓ	
Tipus d'element	Conjunt
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 5,5 m Y (eix menor) = 4,4 m Z (alçada) = 4,5 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà

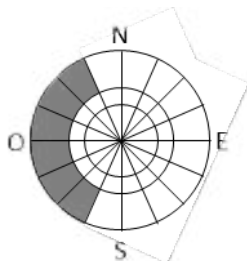
Forma dominant	Torre rocosa
Microformes presents	Cassoletes Estries
Descripció	El “sureny” és una torre rocosa situada damunt d’un petit replà topogràfic. Si s’observa des de l’oest o sud-oest té l’aspecte d’un bolet o “tap de cava” de més de 4,5 metres d’alçada. Damunt d’una petita elevació basal s’amunteguen dos blocs de dimensions contrastades. El bloc inferior té uns 3,5 metres d’alçada i una amplada (des d’aquesta perspectiva) d’un 2,4 metres en el seu tram més ampla. Presenta les arestes arrodonides i s’aprima cap a la part més alta. El bloc superior té un gruix d’uns 80 cm i una amplada d’uns 2 metres i es disposa com un “barret” damunt del bloc inferior. La seva forma és arrodonida i sobresurt lleugerament de la part més alta del bloc inferior. Les seves parts superior i lateral està afectades per estries i canaletes i això li atorga una imatge lleugerament ondulada. En realitat, si s’observa la cara oest de la torre, es pot constatar que el bloc inferior constitueix una massa compacta molt més gran. Té uns 5,5 metres de longitud i arestes arrodonides. Al seu damunt, en el sector nord, també s’hi troba un segon bloc superior d’uns 30 o 40 cm. de gruix. Si hom s’enfila a la part alta de la torre es pot veure que la superfície dels blocs superiors presenta cassoletes d’erosió, solcs i canaletes de formes irregulars. En el costat est de la torre s’aprecia que el basament granític està separat en blocs i que un d’ells ha quedat encastat en una esquerda. També s’aprecien dues cassoletes d’erosió en les que ha arrelat vegetació. El conjunt no està identificat amb cap rètol.

6.- FOTOGRAFIES

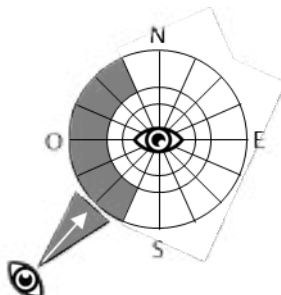

7.- VISIBILITAT

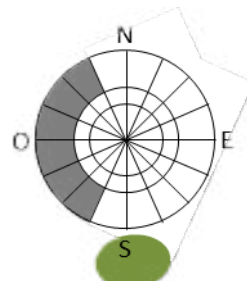
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	4
Accessibilitat	4
Estat de conservació	5
Espectacularitat	5
Seguretat pels visitants	5

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

El sender que va de Can Planes fins la pista és un camí de persones que practiquen bici-cros. Algun arbre proper dificulta parcialment la visió des del sud de la forma.

11.- ENTORN

La forma es troba al costat d'una altra torre rocallosa i d'una zona d'acumulació de boles. En els seu conjunt, gairebé es podria considerar un "castell rocallós".

Aquest sector s'integra en un seguit de morfologies que s'arreglaren en el sortint rocallós que discorre de sud-oest a nord-est entre can Planes i el Turó dels galls.

A pocs metres del "sureny" es troba la forma inventariada com RPF-13 ("el conill"). La torre de "el conill" es troba al costat de "el sureny" i d'altres acumulacions de blocs i boles.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

La torre rocallosa s'utilitza per la pràctica de l'escalada esportiva.
<https://escaladatradicional.com/santa-coloma-de-farners-ressenyes/>

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RPF-15			
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 470029	Latitud: 4633883	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
383 m	17191A006000640000SZ	Privada	
Descripció de l'accés	Des de la Torre de can Planes cal seguir la carena en direcció est fins arribar a aquesta roca, que es troba a uns 690 m de la casa en la divisòria. També s'hi pot arribar des de la pista de Santa Coloma a l'ermita de Farners, seguint un corriol que ressegueix la cresta.		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Element aïllat		

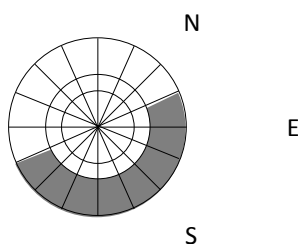
Dimensions (x, y, z)	x: 7.5 m; y: 7 m; z: 8.5 m
Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana
Forma dominant	Torre rocallosa
Microformes presents	Tafoni de base de bloc amb espeleotemes
Descripció	És una torre rocallosa formada per dos amuntegaments de blocs de disposició i geometria irregular, separats per una fractura oberta, inclinada uns 70º cap al sud-est. Els blocs amiden de 3.5 a 4.5 m de diàmetre major. Al cim de la torre, just sobre aquesta fractura, es localitza un bloc de geometria triangular amb tafoni incipients a la base i amb nombroses cavitats centimètriques a la cara oest, que corresponen a petites cavitats miarolítiques del granit.

6.- FOTOGRAFIES

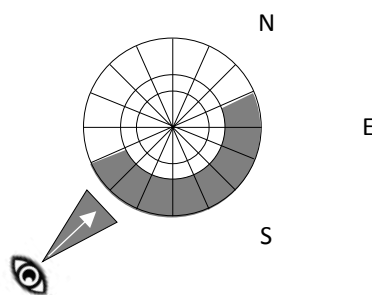

7.- VISIBILITAT

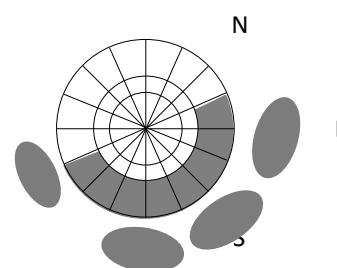
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	3
Accessibilitat	4
Estat de conservació	5
Espectacularitat	3
Seguretat pels visitants	4

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ	
L'element en conjunt no requereix de mesures de geoconservació específiques, a banda d'una neteja de la vegetació arbòria que l'envolta i que dificulta la seva observació	
11.- ENTORN	
Al seu voltant hi ha boles disperses i afloraments de roca nua sense morfologies destacables, que s'estenen al llarg de la cresta de la muntanya fins a la Torre de can Planes. Cap a l'est i oest hi ha altres torres rocalloses destacables (RPF-16, RPF-13, RPF14)	
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES	

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

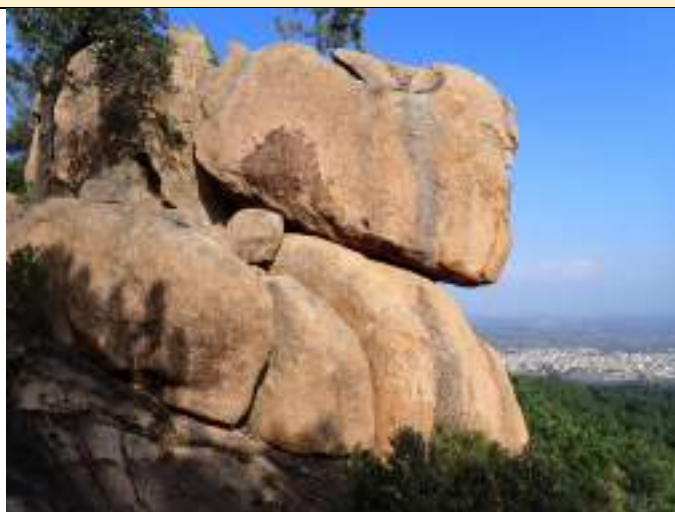

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RPF-16			
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 470014	Latitud: 4633851	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
392 m	17191A006000690000SB	Privada	
Descripció de l'accés	Des de la Torre de can Planes cal seguir la carena en direcció est fins arribar a aquesta roca, que es troba a uns 620 m de la casa, en el vessant sud. També s'hi pot arribar des de la pista de Santa Coloma a l'ermita de Farners, seguint un corriol que ressegueix la cresta		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element		Element aïllat	

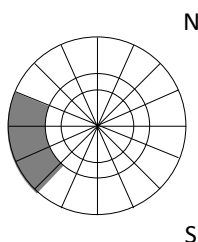
Dimensions (x, y, z)	x: 5 m; y: 2 m; z: 4 m
Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana
Forma dominant	Torre rocallosa
Microformes presents	Tafoni de base de bloc amb espeleotemes, cassoletes d'erosió degradades
Descripció	És una torre rocallosa formada per dos nivells de blocs que queden delimitats per fractures de descamació lleugerament inclinades cap al sud-est, espaiades 2 m. El bloc superior situat a la banda sud amida 3 m de llarg per 2 m d'ample i alt, sobresurt 0.5 m respecte del bloc inferior, de manera que es pot catalogar com una pedra cavallera. A la base presenta tafoni poc desenvolupats

6.- FOTOGRAFIES

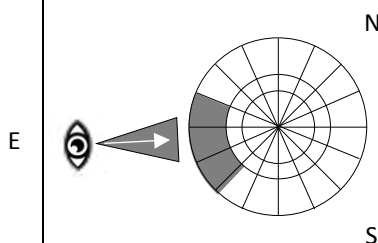

7.- VISIBILITAT

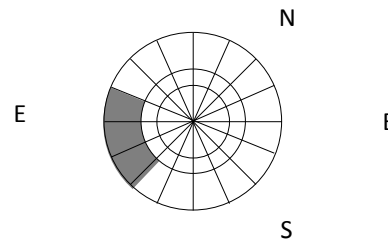
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	3
Accessibilitat	4
Estat de conservació	5
Espectacularitat	3
Seguretat pels visitants	4

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ	
Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ	
L'element en conjunt no requereix de mesures de geoconservació específiques	
11.- ENTORN	
Al seu voltant hi ha boles disperses i afloraments de roca nua sense morfologies destacables, que s'estenen al llarg de la cresta de la muntanya. Cap a l'est hi ha altres torres rocalloses destacables (RPF-15, RPF-13)	
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES	

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

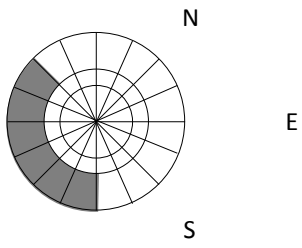
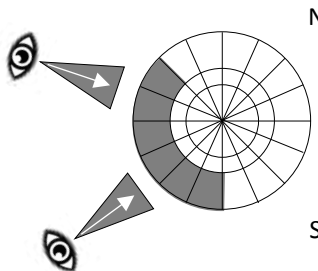
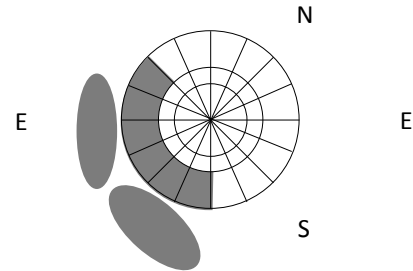
1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RPF-17			
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 469895	Latitud: 4633821	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
414 m	17191A006000690000SB	Privada	
Descripció de l'accés	Des de la Torre de can Planes cal seguir la carena en direcció est fins arribar a aquesta roca, que es troba a uns 500 m de la casa, en el vessant sud. També s'hi pot arribar des de la pista de Santa Coloma a l'ermita de Farners, seguint un corriol que ressegueix la cresta.		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element		Element aïllat	

Dimensions (x, y, z)	x: 5 m; y: 3 m; z: 9 m
Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana
Forma dominant	Torre rocallosa
Microformes presents	Tafoni de base de bloc, cassoletes degradades
Descripció	És una torre rocallosa formada per 5 nivells d'1 a 3 blocs que queden delimitats per fractures horitzontals espaiades entre 2 i 2.5 m. Els blocs superiors (al cim dels quals es pot accedir amb molta prudència) amiden 2.5 m de diàmetre. La perspectiva més adequada és des de la base de la torre en el costat sud-oest (469895 E, 4633821 N), ja que permet veure tots els nivells de blocs, si bé la vegetació arbòria en dificulta força l'observació. Una bona perspectiva llunyana (40 m) de la torre es localitza a l'est (469929 E, 4633842 N)

6.- FOTOGRAFIES

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa 	Perspectiva recomanada 	Condicions d'observació
--	---	--

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	3
Accessibilitat	3
Estat de conservació	5
Espectacularitat	3
Seguretat pels visitants	3

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ	
Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ	
L'element en conjunt no requereix de mesures de geoconservació específiques, a banda de millorar la visibilitat des de la base eliminant la vegetació	
11.- ENTORN	
Al seu voltant hi ha boles disperses i afloraments de roca nua sense morfologies destacables, que s'estenen al llarg de la cresta de la muntanya. Cap a l'est hi ha altres torres rocalloses destacables (RPF-15, RPF-16, RPF-13)	
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES	

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

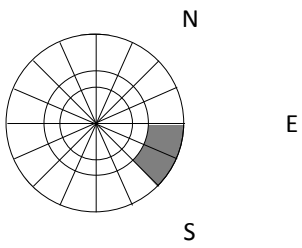
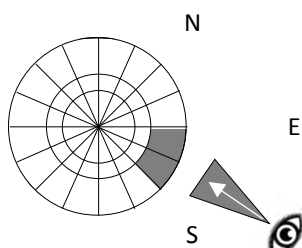
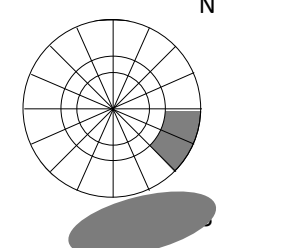
1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RPF-18			
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud:	Latitud:	
	469740	4633655	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
390 m	17191A006000690000SB	Privada	
Descripció de l'accés	Des de la pista de Santa Coloma de Farners a Arbúcies, cal prendre una pista oberta per treballs forestals, actualment en desús, que ressegueix el vessant est de la cresta de la Torre de can Planes. A uns 750 m de l'inici de la pista es localitza aquest element		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element		Element aïllat	

Dimensions (x, y, z)	x: 1 m; y: 2 m; z: 1.5 m
Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana
Forma dominant	Roca de forma peculiar
Microformes presents	
Descripció	És un bloc de roca de forma irregular que evoca el cap d'un animal (rèptil?). L'observació preferent és des de la pista forestal, a uns 11 m de distància (469750 E, 4633663 N)

6.- FOTOGRAFIES

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa	Perspectiva recomanada	Condicions d'observació
		

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	2
Accessibilitat	4
Estat de conservació	5
Espectacularitat	2
Seguretat pels visitants	4

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

L'element en conjunt no requereix de mesures de geoconservació específiques excepte una neteja de la vegetació que dificulta la seva observació des de la pista forestal

11.- ENTORN

Al seu voltant hi ha boles disperses i afloraments de roca nua sense morfologies destacables. Vessant amunt hi ha blocs i boles caigudes de la carena, que progressivament enllacen amb els relleus residuals in situ que conformen la cresta de la serra

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RPF-19			
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud:	Latitud:	
	469676	4633689	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
420 m	17191A006000690000SB	Privada	
Descripció de l'accés	Des de la Torre de can Planes cal seguir la carena en direcció est fins arribar a aquesta roca, que es troba a uns 250 m de la casa, en el vessant sud		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Element aïllat		
Dimensions (x, y, z)	x: 5.1 m; y: 3 m; z: 6.5 m		
Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana		

Forma dominant	Torre rocallosa
Microformes presents	Tafoni de base de bloc, cassoletes d'erosió actives, esquerdes poligonals
Descripció	L'element dominant és una torre rocallosa coronada per un bloc de 5.1 m de llarg, 3 m d'ample i 3.4 m d'alt. Es recolza sobre dos blocs que en conjunt assoleixen unes dimensions semblants a les del bloc superior. La torre descansa sobre una prominència rocallosa de geometria irregular, que s'estén uns 20 m vessant avall amb un pendent força pronunciat, fet que contribueix a fer visible aquest element des de força distància. El bloc superior presenta descamació activa en la banda nord, i un tafone que ocupa tota la seva base. Sota aquest tafone, en el bloc inferior, hi ha una cassoleta d'erosió activa. Al costat nord de la torre rocallosa, a 1.5 m de distància, hi ha una pedra cavallera oscil·lant d'1 m de llarg i ample i 0.75 m d'alt, situada sobre un bloc de 1.5 m de diàmetre. L'observació més adequada de tots aquests elements és des de l'oest, a uns 10 m de distància (469667 E, 4633695 N), si bé es pot observar des d'altres posicions i fins i tot accedir a dins del tafone de la base del bloc, si bé resulta perillós Al costat est, hi ha un bloc amb una peculiar fisonomia antropomòrfica

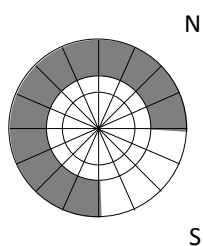
6.- FOTOGRAFIES

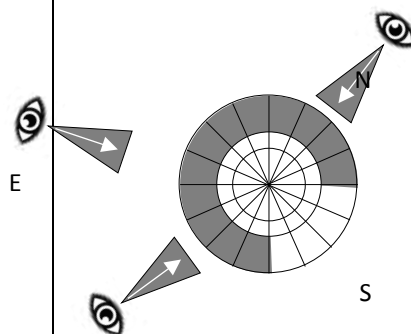

7.- VISIBILITAT

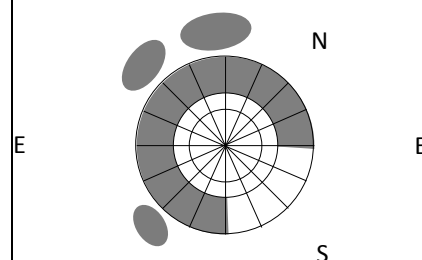
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	4
Accessibilitat	3
Estat de conservació	5
Espectacularitat	4
Seguretat pels visitants	3

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

L'element en conjunt no requereix de mesures de geoconservació específiques

11.- ENTORN

Al seu voltant hi ha boles disperses i afloraments de roca nua sense morfologies destacables, que s'estenen al llarg de la cresta de la muntanya. Cap a l'est hi ha altres torres rocalloses destacables (RPF-13, RPF-14, RPF-15, RPF-16, RPF-17)

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

En el terreny circumdant es reconeixen antigues feixes de pedra en sec

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RPF-20	LA CASTANYERA* * No es coneix cap topònim assignat a aquesta forma. El nom suggerit parteix de la referència emprada per una via d'escalada esportiva en aquestes roques. Té el seu origen en la presència de castanyers a la cara nord del relleu.	
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 469904	Latitud: 4633987
Cota de la base (s.n.m.) 383 m	Referència cadastral 17191A006000640000SZ	Propietat privada
Descripció de l'accés	La forma es troba enmig del bosc en el marge superior la pista de Santa Coloma al Castell de Farners, a l'alçada aproximada d'uns 4 kilòmetres comptats des del pont que creua la riera en el Parc de Sant Salvador cal deixar la pista principal. En realitat es localitza a uns 50 metres en línia recta des del kilòmetre 3,9 de la pista principal, però s'hi pot accedir amb més facilitat pujant per unes pistes secundàries en desús (força colonitzades per vegetació) que arrenquen des del kilòmetre 4,1 de la pista principal. Cal remuntar un desnivell d'uns 20 metres. Primer cal recórrer uns 100 metres i girar a l'esquerra. Agafant la pista de la dreta, després d'uns 160 metres s'arriba a la forma inventariada com a RPF-20. Seguint per la pista uns 80 metres més cap a l'est s'arriba a la RPF-21. En aquest punt es pot veure la forma des de la seva cara sud.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		

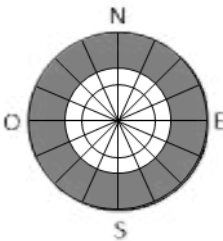
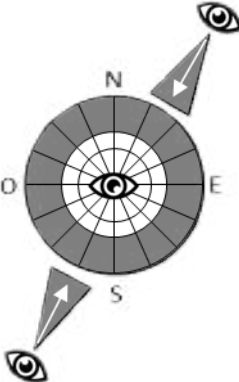
5.- CARACTERITZACIÓ

Tipus d'element	Conjunt
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 30 m Y (eix menor) = 18 m Z (alçada) = 8 m/ 15 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Castell rocallós
Microformes presents	Tafoni Cassoletes Estries
Descripció	Aquest promontori es pot interpretar com un castell rocallós constituït per diverses torres granítics. El conjunt té una llargada en planta d'uns 30 metres en la direcció oest-nord-est - sud-sud-est. La seva amplada és d'uns 18 metres en la direcció sud-oest - nord-est. Des d'un punt d'observació situat a la pista que es troba a la part alta del vessant, la prominència rocosa principal té una llargada d'uns 15 metres i una alçada d'uns 8 metres. Si hom accedeix al relleu directament des de la pista a través del bosc, l'altura de les roques és d'uns 15 metres. El conjunt està integrat per l'amuntegament de blocs in situ separats per diàclasis en direccions molt irregulars. Els blocs que es troben a l'oest son clarament arrodonits i els que conformen la part est del promontori són més angulosos. En una visió des del sud-oest hi destaca un bloc paral·lelepípedic que esdevé la part més elevada de l'edifici. Té geometria molt irregular d'uns 4,5 metres d'amplada i una alçada d'un 3,5 metres. Una esquadra en direcció nord-sud separa aquest bloc de la part esquerra del promontori. Un bloc arrodonit ha quedat encastat a la part alta d'aquesta canal. Aquesta és la via més fàcil per accedir a la part més superior del castell. La cara nord del castell presenta una alçada considerable, és molt massiva i presenta un fort pendent amb la superfície de la roca coberta de líquens negrosos. S'hi aprecien algunes esquerdes, probablement atribuïbles a diàclasis de descamació. No sense dificultats a causa de la vegetació es pot recórrer tot el perímetre del promontori. En el seu flanc sud-oest es pot veure una torre rocosa formada per 4 nivells de blocs d'arestes arrodonides que es troben superposats in-situ. Els blocs que formen les torres son progressivament més rodons de baix a dalt. En molts blocs s'aprecien làmines de descamació en forma de pells ceba que permeten intuir el procés evolutiu que transforma un bloc angulós en un d'esfèric. Sovint, aquestes làmines primes de descamació es troben afectades per trencaments que conformen esquerdes poligonals. A les parts superiors dels blocs més arrodonits es poden veure algunes canaleres i cassoletes d'erosió. També són habituals les estries a les parets verticals dels blocs. Aquests solcs concentren el drenatge de l'aigua de pluja i, per aquest motiu, solen mostrar-se en colors negrosos degut a la presència de líquens.

6.- FOTOGRAFIES

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa 	Perspectiva recomanada en visió baixa 	Condicions d'observació
8.- QUALIFICACIÓ		
Raresa		3
Accessibilitat		4
Estat de conservació		4
Espectacularitat		3
Seguretat pels visitants		5 / 1 (a la part alta dels blocs)
9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ		
Vulnerabilitat natural		1
Vulnerabilitat antròpica		1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ		
El conjunt és utilitzat per a escalada tant a la cara sud com a la nord. A la part alta de la cara sud del bloc més alt hi ha un ancoratge i una corda. L'accés a la part superior dels blocs està pot comportar un risc elevat de caigudes i accidents. Diversos arbres i arbusts dificulten la visió de la forma des d'alguns punts. El bosc és molt dens en el seus flancs nord i oest i impedeix un recorregut perimetral. El conjunt no està identificat amb cap rètol.		
11.- ENTORN		
A uns 80 metres cap a l'oest es troba la forma catalogada com a RPF-21. A uns 175 metres en línia recta cap al sud-est es troben les formes inventariades com a RPF-12, RPF-14 i RPF-13.		
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES		
Aquesta forma és utilitzada per a la pràctica de l'escalada esportiva. https://escaladatradicional.com/santa-coloma-de-farners-ressenyes/		

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR
RPF-21	EL MONSTRE DE LES GALETES* * Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni.
3.- LOCALITZACIÓ	
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 469830 Latitud: 4633978
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral Propietat
390 m	17191A006000640000SZ privada
Descripció de l'accés	La forma es troba enmig del bosc en el marge superior la pista de Santa Coloma al Castell de Farners. Es localitza a uns 75 metres en línia recta des del kilòmetre 3,9 de la pista principal, comptats des del pont que creua la riera en el Parc de Sant Salvador. S'hi pot accedir amb més facilitat pujant per una pista secundària en desús que arrenca des del kilòmetre 4,1 de la pista principal. Cal remuntar un desnivell d'uns 35 metres. Primer cal recórrer uns 100 metres i girar a l'esquerra. Tot seguit, agafant la pista de la dreta, després d'uns 160 metres s'arriba a la forma inventariada
4.- EMPLAÇAMENT	
	
5.- CARACTERITZACIÓ	
Tipus d'element	Conjunt
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 13 m Y (eix menor) = 10 m

	Z (alçada) = 6 m/ 10 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Pedra cavallera
Microformes presents	Tafoni Làmines de descamació
Descripció	Es tracta d'un promontori rocós de blocs in-situ d'una llargada en planta d'uns 13 metres en direcció est-oest i una amplada d'uns 10 metres en direcció nord-sud. Observant el relleu des del sud, a nivell de la pista que es troba a la part alta del vessant, hi destaca una gran bola granítica de formes arrodonides de poc més de 3 metres de diàmetre que reposa damunt d'una elevació rocosa. Es tracta d'una pedra cavallera que ocupa una posició culminant i que, des d'aquest angle de visió, atorga al conjunt de l'edifici una alçada aparent d'uns 6 metres. En el seu flanc nord, des de la part baixa del vessant, el promontori té una aparença molt més massiva amb blocs de superfície arrodonida, separats per una gran esquerra horitzontal i una vertical. Des d'aquest flanc, el conjunt té una altura d'uns 10 metres. El gran bloc que assumeix el protagonisme del conjunt té un perfil força esfèric si s'observa des del sud-sud-oest, però té un aspecte més irregular des d'altres perspectives. En funció del seu volum i de la densitat mitjana del granit, es pot estimar que pot arribar a pesar més de 45 tones. Té la peculiaritat de presentar una petita osca a la cara orientada al nord-oest. Vista des del sud-est, el fragment després de la pedra a favor d'una petita diàclasi sub-horitzontal fa que l'esfera ens recordi una cara amb la boca oberta. L'accés al basament en el que reposa la pedra cavallera és fàcil. S'observen làmines de descamació del granit a les arestes i a les cares dels diversos blocs. Precisament, just al davant de la "boca" a la part superior dels blocs s'hi veu una làmina d'uns 15 o 20 cm de gruix despres de la resta, que ha creat una petita cavitat a sota. També des de dalt del basament granític hom pot apreciar que un dels blocs de la part oest té una forma en planta triangular i un gruix d'uns 50 cm. És fàcil imaginar que ens recorda l'aspecte d'un tros de pastís. Les parets laterals d'alguns blocs presenten una tafonització incipient. El conjunt no està identificat amb cap rètol.
6.- FOTOGRAFIES	

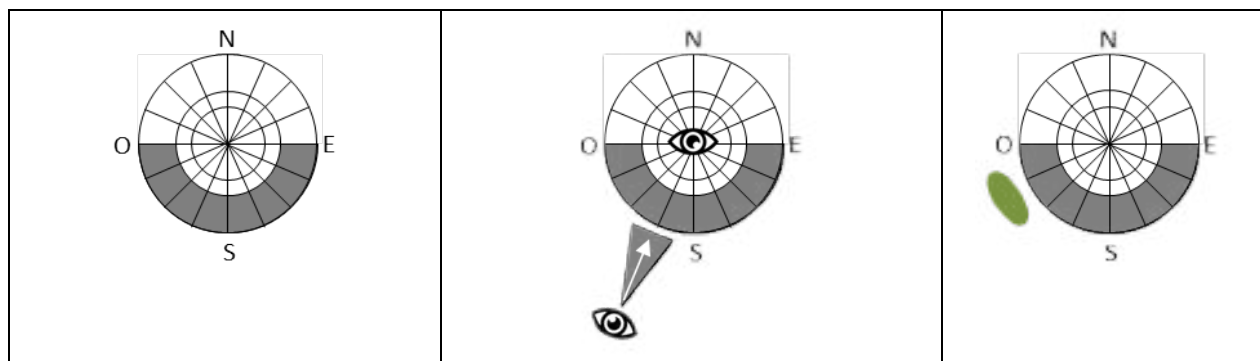

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió
baixa

Condicions
d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	4
Accessibilitat	5
Estat de conservació	5
Espectacularitat	4
Seguretat pels visitants	5 / 4 (a la part alta dels blocs)

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

La pista i l'entorn de la forma està colonitzat per esbarzers. Alguns arbres morts dificulten la visió de la forma des de l'oest. El bosc és força dens en el seus flancs nord i est i impedeix un recorregut perimetral.

La cara nord és utilitzada per a escalada tradicional.

L'accés a la part superior dels blocs pot comportar un cert risc de caigudes i accidents.

11.- ENTORN

A uns 80 metres cap a l'est es troba la forma catalogada com a RPF-20.

A uns 80 metres en línia recta cap al nord es troben la forma inventariada com a RPF-22.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

Aquesta forma és utilitzada per a la pràctica de l'escalada esportiva i apareix catalogada com "la roca amagada".

<https://escaladatradicional.com/santa-coloma-de-farners-ressenyes/>

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

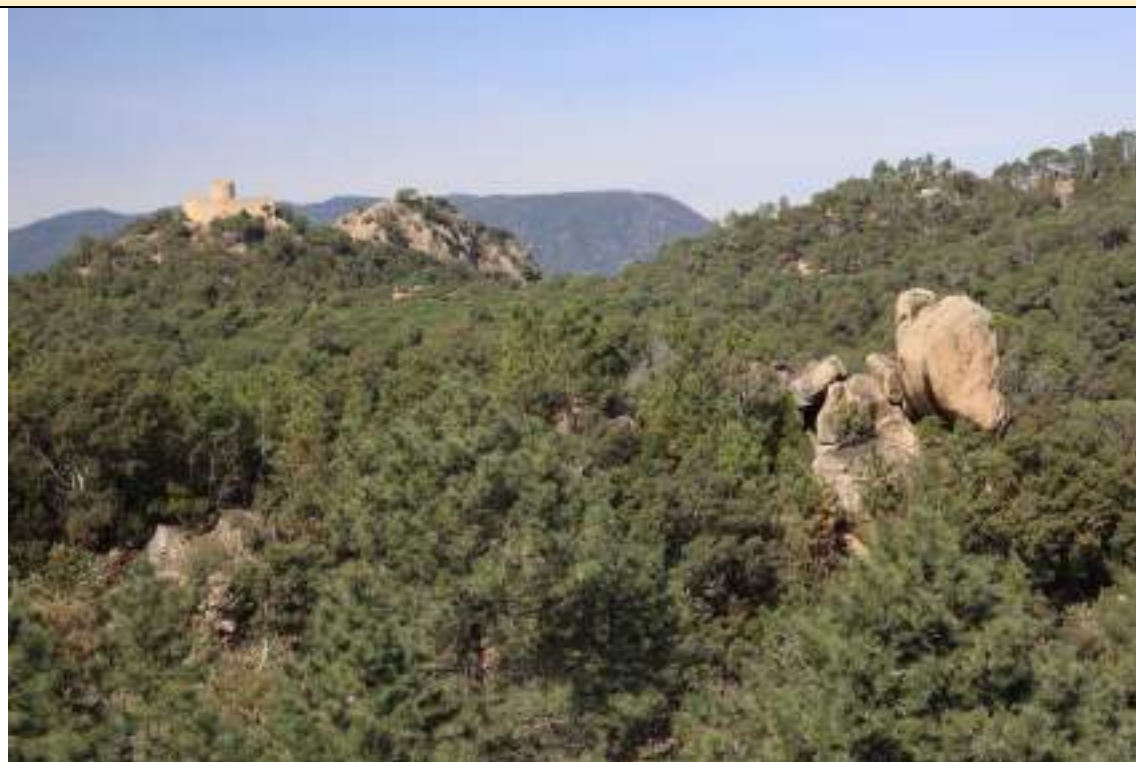
FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI	2.- NOM POPULAR	
RPF-22	LA CRESTA* *Nom provisional atribuït a la forma per no conèixer-se cap topònim que se li assigni. En algunes webs d'escalada s'atribueix a aquest relleu el nom de "Roques inescalades".	
3.- LOCALITZACIÓ		
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 469846	Latitud: 4634078
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat
357 m	17191A006000640000SZ	privada
Descripció de l'accés	La part baixa d'aquest sortint rocallós es troba just al costat de la pista de Santa Coloma al Castell de Farners. Es localitza aproximadament en kilòmetre 4,0 de la pista principal, comptats des del pont que creua la riera en el Parc de Sant Salvador. En el marge superior de la pista s'observa la part més propera d'un penyal d'uns 15 metres d'alçada. Es pot accedir a la base de les roques a través del bosc des de la mateixa pista. També s'hi pot arribar des de dalt del vessant pujant per una pista secundària en desús que arrenca des del kilòmetre 4,1 de la pista principal. Primer cal recórrer uns 100 metres i girar a l'esquerra. Tot seguit, agafant la pista més baixa de la dreta, després d'uns 80 metres cal endinsar-se a un bosc de pins esclarissat per arribar a la forma inventariada.	
4.- EMPLAÇAMENT		
		

5.- CARACTERITZACIÓ

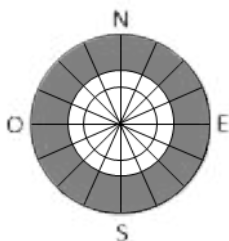
Tipus d'element	Conjunt
Dimensions (x, y, z)	X (eix major) = 60 m Y (eix menor) = 30 m Z (alçada) = 12 m
Litologia dominant	Leucogranit de gra mitjà
Forma dominant	Turó de boles / Castell rocallós
Microformes presents	Tafoni Làmines de descamació Esquerdes poligonals Nervacions Cassoletes d'erosió
Descripció	S'agrupa en aquesta descripció un relleu residual de blocs in-situ que conforma un sortint rocallós d'uns 60 metres de llargada i una amplada màxima d'uns 30 metres arrencat de sud-oest a nord-est. La seva cota més baixa es troba a nivell de la pista de Santa Coloma al Castell de Farners a uns 357 metres i el seu punt més elevat assoleix uns 387 metres. En realitat, les acumulacions de blocs sobresurten de la rasant topogràfica dels vessants circumdants una alçada irregular que pot arribar a construir en alguns punts torres rocалloses de més de 10 o 12 metres. Al llarg del sortint, les fractures de descamació i les diàclasis verticals individualitzen torres de blocs de proporcions diverses. En general, són més massius i angulosos a la base i molt més esfèrics a la part alta que és on constitueixen veritables boles d'arestes i cares arrodonides. Alguns dels blocs arrodonits que coronen les torres tenen unes mides que poden superar els 4 metres de diàmetre. A l'entorn de la cota 375, l'amuntegament de blocs ha deixat entremitg una cavitat irregular entre les esquerdes. És parcialment descoberta i té uns 3 metres d'amplada i una alçada i fondària equivalent. La base i les parets laterals de molt blocs mostren tafoni. També són molt habituals les làmines de descamació en pell de ceba i les esquerdes poligonals que quartegen algunes d'aquestes escates. Les parts altes dels blocs presenten algunes cassoletes d'erosió i canaleres. En alguns blocs rocалlosos es veuen xarxes de nervacions més resistents a l'erosió d'uns 5 centímetres d'amplada i una llargada mètrica que sobresurten de la roca, probablement a causa de diferències texturals o composicionals d'alguns filons. En alguns llocs es veuen filons de textura pegmatítica. El sortint rocallós defineix una cresta visible des de la distància des de molts indrets. Tanmateix, les característiques de detall i les microformes superficials només es poden veure passejant entre els blocs. El conjunt no està identificat amb cap rètol.

6.- FOTOGRAFIES

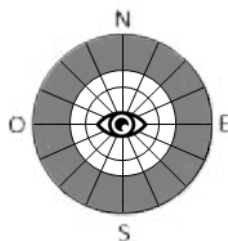

7.- VISIBILITAT

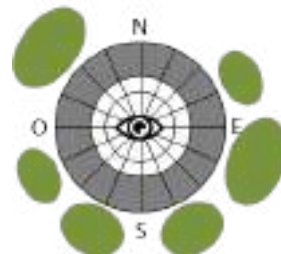
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada en visió baixa

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	3
Accessibilitat	2
Estat de conservació	5
Espectacularitat	4
Seguretat pels visitants	4

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

Tot el sortint rocallós es troba envoltat de bosc en uns vessants de fort pendent. No hi ha cap sender que faciliti l'accés a les formes.
L'accés a la part superior dels blocs pot comportar un cert risc de caigudes i accidents.

11.- ENTORN

A uns 80 metres en línia recta cap al sud es troben la forma inventariada com a RPF-21.

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

Diverses roques d'aquest sortint són utilitzades per a la pràctica de l'escalada esportiva i diverses vies apareixen catalogades en alguna web com "les roques inescalades".

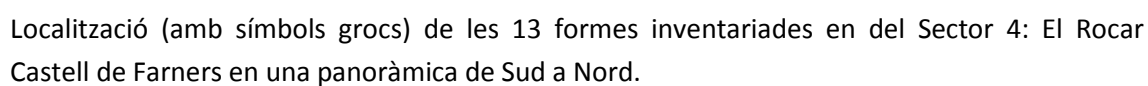
<https://escaladatradicional.com/santa-coloma-de-farners-ressenyes/>

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

Sector 4 (El Rocar del Castell de Farners)

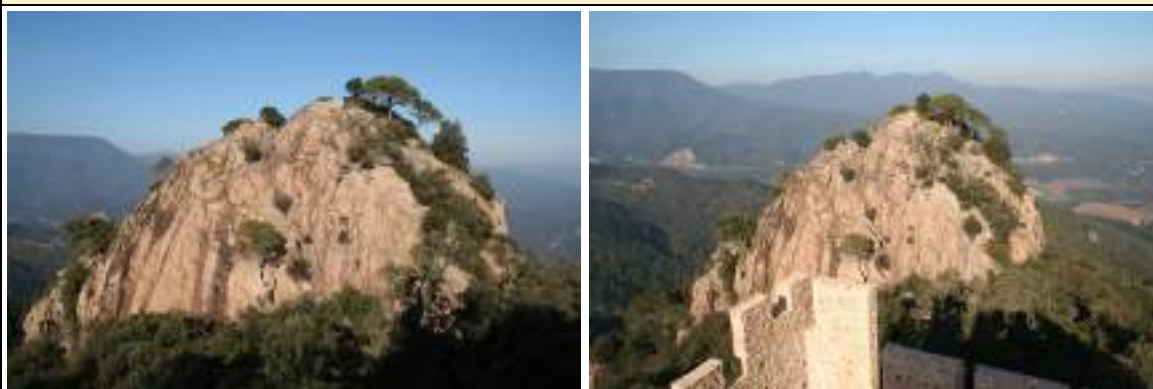

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

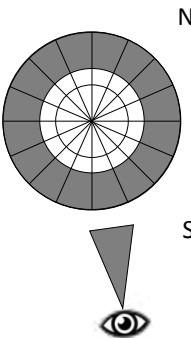
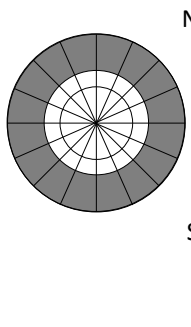
1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RCF-1		TURÓ DEL VENT	
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 469372	Latitud: 4634440	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
400 m	17191A006000600000SI	Ajuntament de SCF	
Descripció de l'accés	S'hi accedeix des de l'ermita de la Mare de Déu de Farners, seguint el camí que puja al castell. El turó del Vent es localitza just al nord de l'esmentat castell. Unes antigues escales, en part excavades en la roca, permeten accedir fins la part alta del turó		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Element aïllat		
Dimensions (x, y, z)	x: 114 m; y: 67 m; z: 45 m		
Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana		
Forma dominant	Dom granític		
Microformes presents	Cassoletes d'erosió degradades, <i>kluftkarren</i>		

Descripció	És un relleu residual de roca inalterada que conforma un turó amb geometria de dom. L'eix major està orientat nord-sud, i s'arrenglera amb el turó del castell de Farners, que queda al sud, i amb un altre relleu de forma semblant, situat al nord. Atès que es tracta d'un relleu prominent de dimensions grans, és visible des de molta distància. Un punt d'observació òptim és l'esmentat castell (469390 E, 4634336 N)
------------	---

6.- FOTOGRAFIES

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa (*) Ateses les dimensions de la roca, l'observació s'ha de fer des d'un punt llunyà	Perspectiva recomanada (referida al punt d'observació recomanat) 	Condicions d'observació (referides al punt d'observació recomanat)
--	---	---

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	3
Accessibilitat	5
Estat de conservació	5
Espectacularitat	4
Seguretat pels visitants	5 (vista a distància); 3 (accés al cim)

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

La forma no requereix cap actuació en concret

11.- ENTORN

En els vessants inferiors hi ha acumulacions de blocs arrodonits i petites prominències rocalloses irregulars

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

Al cim del turó hi ha restes d'estructures antròpiques relacionades amb el castell de Farners

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

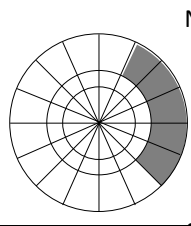
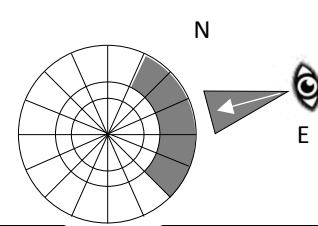
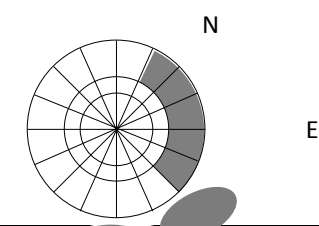
1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RCF-2			
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 469409	Latitud: 4634226	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
405 m	17191A006000620000SE	Privada	
Descripció de l'accés	S'hi accedeix des de l'ermita de la Mare de Déu de Farners, pujant el turonet emboscats que queda a l'oest. L'element és a uns 100 m de l'ermita		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Element aïllat		
Dimensions (x, y, z)	x: 2 m; y: 1 m; z: 4 m		
Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana		
Forma dominant	Bloc monolític		

Microformes presents	Tafoni de base de bloc
Descripció	Es tracta d'un bloc de forma paral·lelepípedica que es recolza verticalment sobre una prominència rocosa de tendència arrodonida. A 1.5 m d'aquest element, en direcció oest, es localitza una torre rocallosa de 8.6 m d'altura, formada per quatre nivells de blocs individuals que queden delimitats per fractures horitzontals i verticals espaiades 2 m. El bloc superior està disgregat parcialment, és a dir, la fractura horitzontal només el talla completament en un dels costats de la torre, de manera que per una banda consta de dos blocs de 2 m d'alt, i per l'oposat és un únic bloc de 4.1 m d'alt. La base d'aquest bloc presenta tafoni

6.- FOTOGRAFIES

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa	Perspectiva recomanada	Condicions d'observació
		

8.- QUALIFICACIÓ	
Raresa	2
Accessibilitat	5
Estat de conservació	5
Espectacularitat	2
Seguretat pels visitants	5
9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ	
Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ	
L'element en conjunt no requereix de mesures de geoconservació específiques, a banda d'una neteja periòdica de la vegetació que l'envolta	
11.- ENTORN	
Al seu voltant hi ha boles disperses i afloraments de roca nua sense morfologies destacables	
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES	

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RCF-3			
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 469672	Latitud: 4634407	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
415 m	17191A006000570000SI	Ajuntament de SCF	
Descripció de l'accés	S'hi accedeix des de l'ermita de la Mare de Déu de Farners, pujant al turó d'en Quadres. A 40 m a l'est del dipòsit d'aigua es localitza aquest element		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Element aïllat		
Dimensions (x, y, z)	x: 4 m; y: 2 m; z: 13.5 m		
Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana		
Forma dominant	Torre rocosa		
Microformes presents	Tafoni incipients		
Descripció	Es tracta d'una torre rocallosa quelcom irregular. Les fractures		

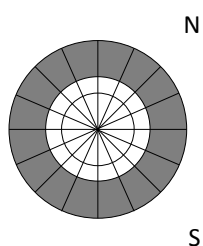
que individualitzen els blocs tenen una disposició força variable, fet que determina la irregularitat de la forma. El bloc superior, que amida 1.3 m d'alt per 2 m d'ample i llarg, està disgregat i lleugerament desplaçat pel creixement d'un pi. El bloc que el suporta fa 4 m de llarg per 2 m d'ample i 2.9 m d'alt. Vist des del costat nord-oest té un perfil que pot recordar una cara antropomorfa

6.- FOTOGRAFIES

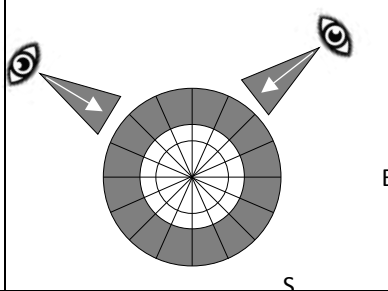

7.- VISIBILITAT

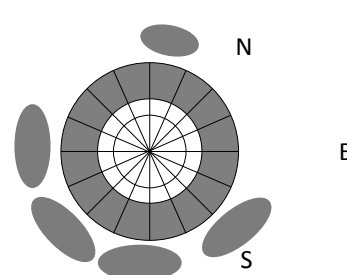
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	2
Accessibilitat	5
Estat de conservació	5
Espectacularitat	
Seguretat pels visitants	4

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

L'element en conjunt no requereix de mesures de geoconservació específiques, a banda d'una neteja periòdica de la vegetació que l'envolta

11.- ENTORN

Al seu voltant hi ha boles disperses i afloraments de roca nua sense morfologies destacables

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RCF-4			
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud:	Latitud:	
	469709		4634423
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
417 m	17191A006000130000SL	Privada	
Descripció de l'accés	S'hi accedeix des de l'ermita de la Mare de Déu de Farners, pujant al turó d'en Quadres. A 80 m a l'est del dipòsit d'aigua es localitza aquest element		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Element aïllat		
Dimensions (x, y, z)	x: 2 m; y: 0.6 m; z: 1.1 m		
Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana		
Forma dominant	Roca zoomòrfica		
Microformes presents			
Descripció	Es tracta d'una bola parcialment aflorant i disgregada que té una		

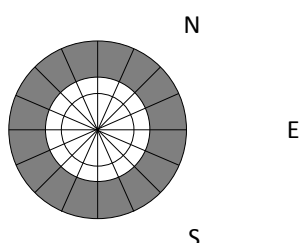
forma peculiar, que evoca el cap d'un animal (dofí?). La presència de taques d'òxids de ferro contribueixen a conformar la semblança. La part superior de la roca, en el que seria el musell de la bèstia, està repicada

6.- FOTOGRAFIES

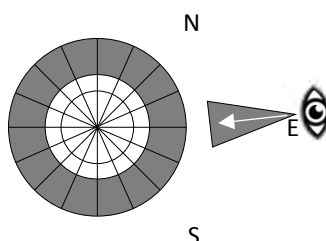

7.- VISIBILITAT

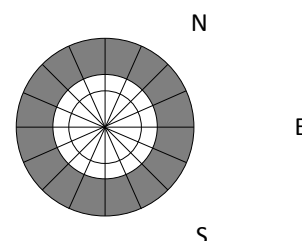
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	3
Accessibilitat	5
Estat de conservació	5
Espectacularitat	3
Seguretat pels visitants	5

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	3

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

L'element es troba just al costat d'un corriol pel que circulen bicicletes, fet que no hauria de representar cap problema per a la seva conservació, però per les seves dimensions petites,

podria desaparèixer si s'eixamplés aquesta pista

11.- ENTORN

Al seu voltant hi ha agrupacions de boles de 2 a 3 m de diàmetre. A 40 m cap a l'oest es localitza una torre rocallosa (RCF3)

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

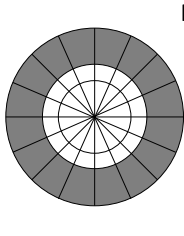
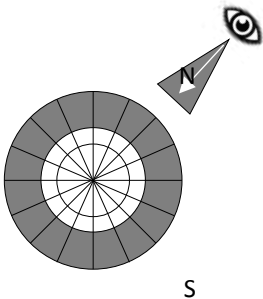
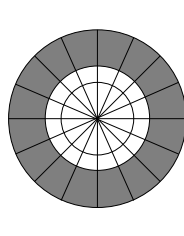
1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RCF-5			
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 469729	Latitud: 4634321	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
398 m	17191A006000560000SX	Ajuntament de SCF	
Descripció de l'accés	S'hi accedeix des de l'ermita de la Mare de Déu de Farners, seguint una pista habilitada per ciclistes. L'element es troba a 190 m a l'est de l'ermita, en el vessant sud del turó d'en Quadres		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Element aïllat		
Dimensions (x, y, z)	x: 1.9 m; y: 1.8 m; z: 1.3 m		
Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana		
Forma dominant	Pedra cavallera		
Microformes presents			
Descripció	Es tracta d'una bola de quasi 2 m de diàmetre que es troba		

	sobre una prominència rocosa de forma arrodonida. La bola es recolza sobre una superfície inclinada uns 30° cap al sud, fet que provoca que es trobi en una posició inestable i que visualment resulti atractiva. A 6 m a l'est de la pedra hi ha una cova força interessant, formada per la caiguda d'un bloc de roca. Amida 2.4 m d'amplada per 2.7 m de profunditat i 2.8 m d'altura
--	---

6.- FOTOGRAFIES

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa	Perspectiva recomanada	Condicions d'observació
		

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	4
Accessibilitat	5
Estat de conservació	5
Espectacularitat	4
Seguretat pels visitants	5

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

L'element en conjunt no requereix de mesures de geoconservació específiques, deixant de banda el fet que en el moment de visitar-la el seu entorn era ple de deixalles

11.- ENTORN

Al seu voltant hi ha agrupacions de boles i altres pedres cavalleres. A 14 m al sud es localitza l'element RCF-6

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

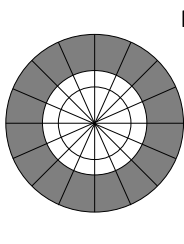
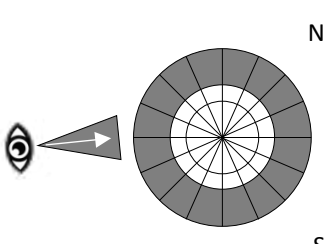
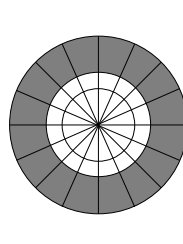
1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RCF-6			
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud:	Latitud:	
	469726	4634304	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
396 m	17191A006000560000SX	Ajuntament de SCF	
Descripció de l'accés	S'hi accedeix des de l'ermita de la Mare de Déu de Farners, seguint una pista habilitada per ciclistes. L'element es troba a 190 m a l'est de l'ermita, en el vessant sud del turó d'en Quadres		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Element aïllat		
Dimensions (x, y, z)	x: 6.5 m; y: 3.0 m; z: 1.7 m		
Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana		
Forma dominant	Agulla tombada		
Microformes presents	Cassoletes d'erosió		
Descripció	Es tracta d'un bloc de roca de 6.5 m de llargada i 3 m d'amplada,		

	col·locat en direcció quasi est-oest, i fragmentat longitudinalment. En l'extrem oest té una cassoleta d'erosió de planta el·lipsoïdal i fons pla, de 0.86 m de diàmetre major i 0.68 de diàmetre menor, i una profunditat de 0.24 m. Les vores que donen a l'exutori són sobreexcavades. Actualment, aquesta cassoleta es troba sobre una superfície de roca vertical, però quan es va formar aquesta superfície havia de ser horitzontal (cassoleta tombada). Això demostra que el bloc sobre el que es troba era originalment una agulla, i que la cassoleta estava en la seva part alta. Probablement, va ser la caiguda del bloc el que fa produir la seva fragmentació
--	--

6.- FOTOGRAFIES

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa	Perspectiva recomanada	Condicions d'observació
		

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	4
Accessibilitat	5
Estat de conservació	5
Espectacularitat	4
Seguretat pels visitants	5

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
------------------------	---

Vulnerabilitat antròpica	1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ	
L'element en conjunt no requereix de mesures de geoconservació específiques, deixant de banda el fet que en el moment de visitar-la el seu entorn era ple de deixalles	
11.- ENTORN	
Al seu voltant hi ha agrupacions de boles i pedres cavalleres. A 14 m al nord es localitza l'element RCF5	
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES	

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

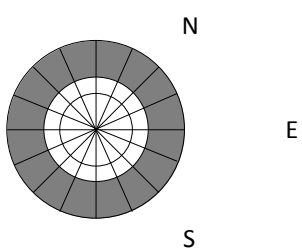
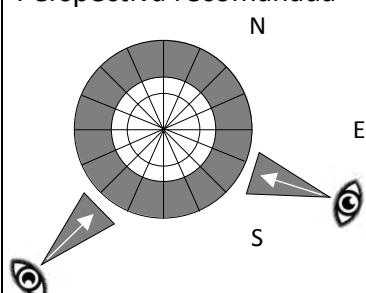
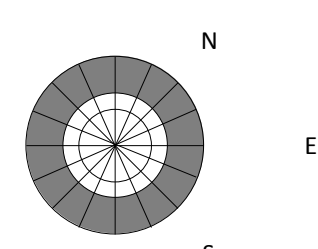
1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RCF-7			
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 469259	Latitud: 4633912	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
420 m	17191A006000620000SE	Privada	
Descripció de l'accés	S'hi accedeix des de la pista de Santa Coloma a l'ermita de Farners, seguint un camí forestal que surt de davant de la Casilla en direcció nord-oest		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Conjunt		
Dimensions (x, y, z)	x: 13.3 m; y: 10.5 m; z: 7.2 m		

Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana
Forma dominant	Turó de boles
Microformes presents	Tafoni de base de bloc, cassoletes degradades, cavitats entre els blocs
Descripció	Es tracta d'un apilament de blocs de formes arrodonides, alguns d'ells de fins a 5 m de diàmetre, que sobresurt del relleu circumdant i és visible des de lluny. Hi destaca una bola culminant, originalment de 6 m de diàmetre, que actualment es troba partida en dues parts, una en la posició original, i l'altra tombada de costat cap a l'est. Entre el bloc tombat i les boles adjacents es desenvolupa un conjunt de cavitats que es poden recórrer en diverses direccions

6.- FOTOGRAFIES

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa 	Perspectiva recomanada 	Condicions d'observació
--	---	--

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	2
Accessibilitat	5
Estat de conservació	5
Espectacularitat	3
Seguretat pels visitants	5

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
------------------------	---

Vulnerabilitat antròpica	1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ	
L'element en conjunt no requereix de mesures de geoconservació específiques. L'entorn ha estat desbrossat recentment, i en general la visió a distància curta és bona. Hi ha marques de pintura vermella en els blocs. Si es volgués explotar la comparació amb la fotografia de Valentí Farnoli (apartat 12), caldria tallar alguns arbres i desbrossar d'arbusts la zona.	
11.- ENTORN	
Al seu voltant, repartides per la part alta del turonet, hi ha boles disperses amb cassolotes d'erosió degradades	
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES	
D'aquesta forma es conserva una fotografia realitzada per Valentí Farnoli, l'any 1919. Es pot apreciar que, pràcticament l'aspecte del conjunt no ha variat en els més de 100 anys transcorreguts fins el present.	

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

Any 2021

Any 1919

Col·lecció Valentí Farnoli

Fons Ajuntament de Girona (Foto 093218)

Centre de Recerca i Difusió de la Imatge

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RCF-8		GORG DE DALT	
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud:	Latitud:	
	469059	4633913	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
331 m	17191A007000270000SK	Privada	
Descripció de l'accés	S'hi accedeix des de la pista de Santa Coloma a l'ermita de Farners, seguint un camí forestal que surt en direcció nord-oest just passat el trencant que mena a l'ermita, i que baixa cap al Sot de Penjacans, al fons del qual es localitza aquest saltant d'aigua		
4.- EMPLAÇAMENT			
			

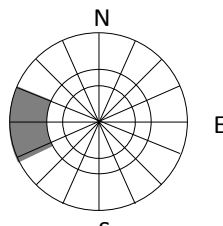
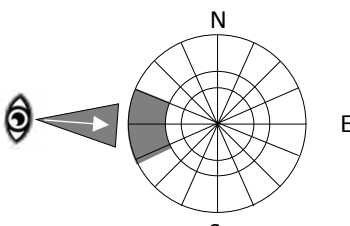
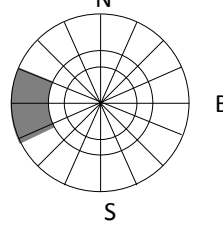
5.- CARACTERITZACIÓ

Tipus d'element	Element aïllat
Dimensions (x, y, z)	x: 12 m; y: 2 m; z: 4 m
Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana
Forma dominant	Saltant d'aigua
Microformes presents	
Descripció	Es tracta d'un saltant d'aigua de 4 m de caiguda, situat en el fons del Sot de Penjacans (o Penyacans). A la base s'ha format una piscina d'immersió (gorg d'erosió), que en el moment d'omplir aquesta fitxa estava pràcticament colgada de sorra. El torrent es troba encaixat entre parets de roca, i el saltant se situa al final d'un passadís estret de 12 m de llarga. A la part alta del saltant d'aigua hi ha un bloc arrodonit de 1.5 m de diàmetre

6.- FOTOGRAFIES

7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa 	Perspectiva recomanada 	Condicions d'observació
--	---	--

8.- QUALIFICACIÓ	
Raresa	2
Accessibilitat	4
Estat de conservació	5
Espectacularitat	2
Seguretat pels visitants	5
9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ	
Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ	
L'element en conjunt no requereix de mesures de geoconservació específiques	
11.- ENTORN	
Aigües avall es localitzen dos altres saltants (RCF-9, RCF-10). A banda i banda del torrent hi ha grans prominències rocalloses irregulars	
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES	

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RCF-9		GORG DEL DIABLE	
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud:	Latitud:	
	469118	4634118	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
284 m	17191A006000620000SE	Privada	
Descripció de l'accés	S'hi accedeix des de la pista de Santa Coloma a l'ermita de Farners, seguint un camí forestal que surt en direcció nord-oest just passat el trencant que mena a l'ermita, i que baixa cap al Sot de Penjacans, al fons del qual es localitza aquest saltant d'aigua		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Element aïllat		
Dimensions (x, y, z)	x: 9 m; y: 9 m; z: 16 m		

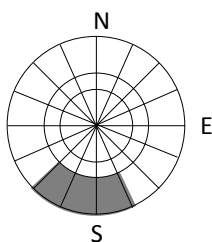
Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana
Forma dominant	Saltant d'aigua
Microformes presents	
Descripció	Es tracta d'un saltant d'aigua de 16 m de caiguda, situat en el fons del Sot de Penjacans (o Penyacans). A la base s'ha format una piscina d'immersió (gorg d'erosió), de 9 m de diàmetre, que en el moment d'omplir aquesta fitxa estava mig colgada de sorra. La llera del torrent està encaixada entre prominències rocoses irregulars

6.- FOTOGRAFIES

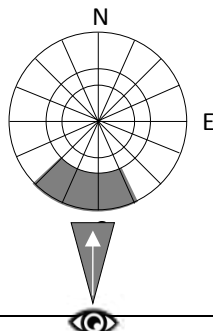

7.- VISIBILITAT

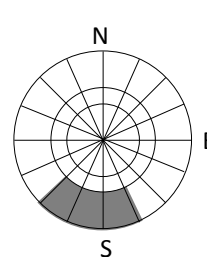
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	3
Accessibilitat	4
Estat de conservació	5
Espectacularitat	4
Seguretat pels visitants	5 (base del saltant)

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

L'element en conjunt no requereix de mesures de geoconservació específiques

11.- ENTORN

En el mateix torrent es localitzen dos altres saltants (RCF-10, RCF-8). A banda i banda de la vall hi ha grans prominències rocalloses irregulars

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

Tot i que és possible accedir a la part alta del saltant, les condicions de seguretat en aquest lloc són dolentes

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

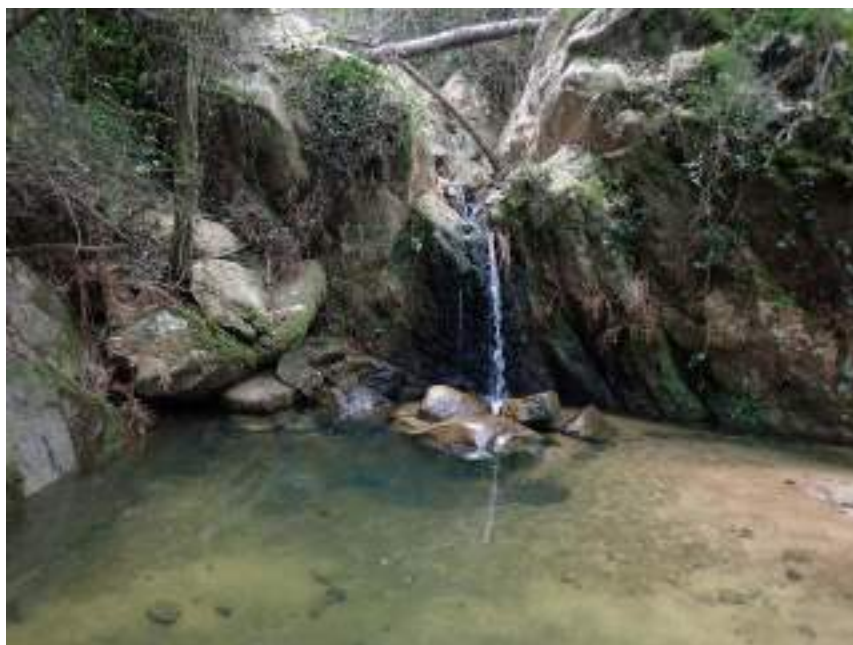

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RCF-10		GORG DE BAIX	
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 468920	Latitud: 4634337	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
255 m	17191A006000620000SE	Privada	
Descripció de l'accés	S'hi accedeix des de la pista de Santa Coloma a l'ermita de Farners, seguint un camí forestal que surt en direcció nord-oest just passat el trencant que mena a l'ermita, i que baixa cap al Sot de Penjacans, al fons del qual es localitza aquest saltant d'aigua		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Element aïllat		
Dimensions (x, y, z)	x: 7 m; y: 7 m; z: 2 m		

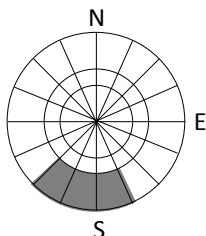
Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana
Forma dominant	Saltant d'aigua
Microformes presents	
Descripció	Es tracta d'un saltant d'aigua de 2 m de caiguda, situat en el fons del Sot de Penjacans (o Penyacans). A la base s'ha format una piscina d'immersió (gorg d'erosió), de 7 m de diàmetre, que en el moment d'omplir aquesta fitxa estava mig colgada de sorra. El torrent es troba encaixat en les roques, i aigües amunt la llera està plena de blocs de roca de fins a 2 m de diàmetre, caiguts dels vessants adjacents

6.- FOTOGRAFIES

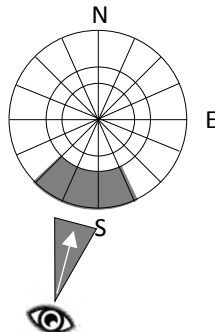

7.- VISIBILITAT

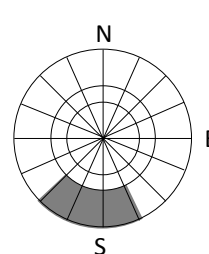
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	1
Accessibilitat	4
Estat de conservació	5

Espectacularitat	1
Seguretat pels visitants	5
9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ	
Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ	
L'element en conjunt no requereix de mesures de geoconservació específiques. Hi ha diverses anelles d'acer clavades a la paret del saltant	
11.- ENTORN	
Aigües amunt es localitzen dos altres saltants (RCF-8, RCF-9). A banda i banda del torrent hi ha grans prominències rocalloses irregulars	
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES	

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RCF-11		ROCA ABELLERA	
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 469095	Latitud: 4633227	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
405 m	17191A006001310000SH	Privada	
Descripció de l'accés	S'hi accedeix des de la pista de Santa Coloma de Farners a Arbúcies, passada la cruïlla de la Torre de can Planes. Un cartell a peu de camí, de la Ruta del Romànic, assenyala la roca (468950 E, 4633315 N), que es troba a 175 m en direcció 120°. Tanmateix, per arribar-hi és millor agafar un trencant just passat el ramal que mena a la Torre de can Planes (469183 E, 4633463 N), i seguir la pista en direcció SW fins arribar a la torre rocallosa d'Abellera (RCF-12: 469028 E, 4633243 N), i des d'aquesta accedir al cim, que és a poc més de 50 m en direcció est. El punt d'observació més òptim es localitza seguint aquesta mateixa pista cap al sud, fins un revolt tancat sobre el torrent de Vilarràs (469065 E, 4633111 N): la roca queda situada a 50 m al nord.		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			

Tipus d'element	Element aïllat
Dimensions (x, y, z)	x: 160 m; y: 30 m; z: 40 m
Litologia dominant	Leucogranit inequigranular amb cristalls de mida mitjana. Inclou biotita i moscovita. En el cim hi ha filons de pegmatita disposats paral·lels al turó
Forma dominant	Castell rocallós
Microformes presents	Esquerdes poligonals, espeleotemes en les fractures de la part baixa del turó (paret est)
Descripció	Es tracta d'un castell rocallós amb forma de turó de planta el·lipsoïdal, allargada en la direcció NNE-SSW. L'absència de fractures de descamació descarta que es tracti d'un dom granític. La seva altura per sobre del terreny circumdant, especialment per la banda est, és destacable, i es pot observar des de molta distància. L'encaixament del torrent de Vilarràs en el sauló que envolta el relleu residual ha contribuït decisivament a aquest efecte. A l'extrem sud de la paret est s'ha produït un despreniment de blocs recent

6.- FOTOGRAFIES

Vista de Roca Abellera des del punt d'observació recomanat (469065 E, 4633111 N). A l'esquerra (oest) sobresurt la torre rocallosa (RCF-12)

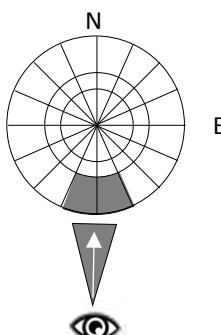

Vista de Roca Abellera des del nord-est (469210 E, 4633400 N). A la dreta (oest) sobresurt la torre rocallosa (RCF-12)

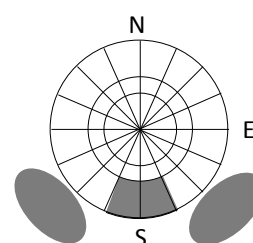
7.- VISIBILITAT

Cercle de visió baixa
(*) Ateses les dimensions de la roca, l'observació s'ha de fer des d'un punt llunyà

Perspectiva recomanada
(referida al punt d'observació recomanat)

Condicions d'observació
(referides al punt d'observació recomanat)

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	3
Accessibilitat	4
Estat de conservació	5
Espectacularitat	4
Seguretat pels visitants	5 (vista a distància); 2 (accés al cim)

9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ

Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1

10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ

La forma no requereix cap actuació en concret, més enllà de condicionar un accés a peu fins el cim des de la torre rocallosa, i assenyalar el punt d'observació recomanat

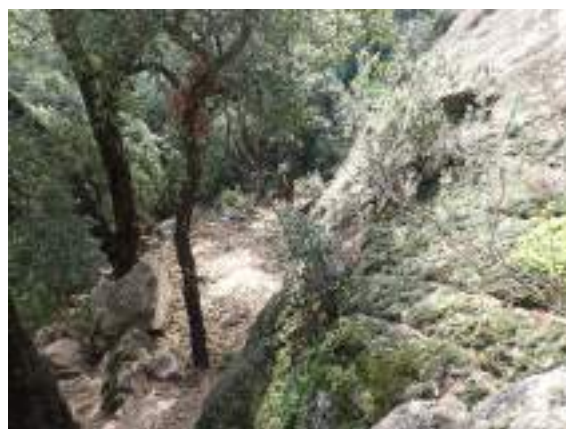
11.- ENTORN

A l'oest del cim es troba un conjunt de boles granítiques i torres rocalloses. Hi destaca la torre rocallosa d'Abellera (RCF-12)

12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES

Pel fet de ser un element dominant en el paisatge fa de partió entre els termes municipals de Santa Coloma de Farners i Riudarenes. Al seu cim es localitza la fita de terme gravada en la roca.

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RCF-12			
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud: 469040	Latitud: 4633240	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
432 m	17191A006001310000SH	Privada	
Descripció de l'accés	S'hi accedeix des de la pista de Santa Coloma de Farners a Arbúcies. Just passat el ramal que mena a la Torre de can Planes (469183 E, 4633463 N), cal seguir un camí que baixa en direcció SW, i que passa just pel costat de la torre rocallosa		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Element aïllat		
Dimensions (x, y, z)	x: 16.5 m; y: 13.5 m; z: 10.5 m		
Litologia dominant	Leucogranit inequigranular amb cristalls de mida mitjana. Inclou biotita i moscovita		

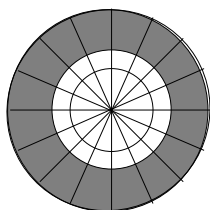
Forma dominant	Torre rocallosa
Microformes presents	Esquerdes polygonals, nervacions, tafoni incipients en la base dels blocs i coves entre blocs en la base de la torre
Descripció	Es tracta d'una torre rocallosa formada per 4 nivell de blocs in situ, que assoleix una altura total de 10.5 m per sobre del terreny circumdant. El sistema de fractures és irregular, fet que condiciona una geometria i distribució dels blocs també irregular, especialment visible en el costat que dona al camí. Des de l'est es pot accedir a la part alta de la torre i veure el bloc superior, que amida 5.5 m de base per 3 m d'altura, i està totalment separat, de manera que es pot considerar una pedra cavallera. Aquest bloc presenta esquerdes polygonals i tafoni poc desenvolupats, així com unes bandes verticals de color gris fosc, que corresponen a colònies de cianobacteris

6.- FOTOGRAFIES

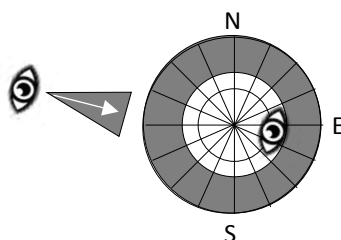

7.- VISIBILITAT

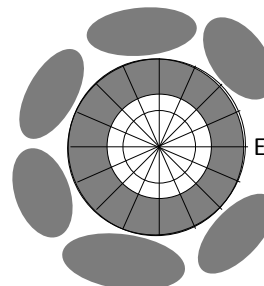
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	3
Accessibilitat	4
Estat de conservació	5
Espectacularitat	3
Seguretat pels visitants	5 (vista a distància); 2 (accés al cim)
9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ	
Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ	
La forma no requereix cap actuació en concret, més enllà d'eliminar la vegetació arbòria que en dificulta l'observació des del camí	
11.- ENTORN	
Al voltant hi ha diverses boles de 3 a 5 m de diàmetre; a 35 m cap a l'est es localitza la Roca Abellera (RCF-11)	
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES	

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

FITXA D'INVENTARI DE LES FORMES GRANÍTIQUES DEL ROCAR

1.- CODI		2.- NOM POPULAR	
RCF-13		PAS DE L'OS	
3.- LOCALITZACIÓ			
Coordenades (UTM) del centre geomètric	Longitud:	Latitud:	
	470319	4634450	
Cota de la base (s.n.m.)	Referència cadastral	Propietat	
215 m	17191A006000540000SR	Privada	
Descripció de l'accés	Situats a la bassa d'en Camps, s'hi accedeix des d'un corriol que remunta la llera del torrent uns 350 m		
4.- EMPLAÇAMENT			
			
5.- CARACTERITZACIÓ			
Tipus d'element	Element aïllat		
Dimensions (x, y, z)	x: 26 m; y: 3 m; z: 25 m		
Litologia dominant	Leucogranit amb cristalls de mida mitjana		
Forma dominant	Llera encaixada entre parets verticals de roca		
Microformes presents			

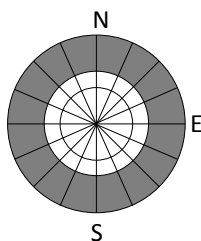
Descripció	Es tracta d'un pas de 3 m d'amplada i 26 m de llargada, orientat NNE-SSW, encaixat entre parets de roca verticals de fins a 25 m d'altura, pel fons del qual circula un torrent. La llera està parcialment ocupada per blocs de roca caiguts de les parets. A la paret esquerra (en el sentit de circulació de l'aigua) destaca, a 7 m d'altura, una roca que té un perfil zoomòrfic. Les parets de roca estan cobertes de moltes i falgueres
------------	---

6.- FOTOGRAFIES

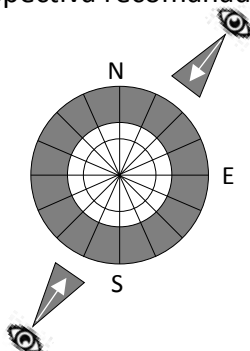

7.- VISIBILITAT

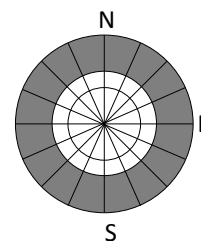
Cercle de visió baixa

Perspectiva recomanada

Condicions d'observació

8.- QUALIFICACIÓ

Raresa	3
Accessibilitat	4
Estat de conservació	5

Espectacularitat	4
Seguretat pels visitants	3
9.- SUSCEPTIBILITAT DE DEGRADACIÓ	
Vulnerabilitat natural	1
Vulnerabilitat antròpica	1
10.- RECOMANACIONS DE GEOCONSERVACIÓ	
L'element en conjunt no requereix de mesures de geoconservació específiques	
11.- ENTORN	
A banda i banda del pas hi ha prominències rocalloses irregulars	
12.- INFORMACIONS COMPLEMENTÀRIES	
Atès que el pas és molt estret, cal tenir en compte que pot resultar perillós en cas de crescuda sobtada del cabal del torrent	

FOTOGRAFIES ADDICIONALS

3. PROPOSTES D'ACTUACIÓ

L'inventari de les formes granítiques de El Rocar ha partit d'una recerca de fons documentals i d'una campanya de camp molt acurada que ha permès identificar, localitzar i caracteritzar una setantena de conjunts rocallosos de 4 sectors del terme municipal de Santa Coloma de Farners. Aquest estudi ha fet possible objectivar científicament els elements d'un patrimoni geològic singular. La anàlisi experta desenvolupada no hauria d'acabar simplement amb la constatació del valor testimonial d'aquesta base de dades.

El patrimoni geològic s'origina per uns processos lentíssims a l'escala humana i, sovint irrepetibles. Per això, els materials geològics i les formes del paisatge constitueixen uns elements no renovables d'incalculable valor per raons científiques, culturals, educatives, turístiques, estètiques, folklòriques, o ecològiques. Per aquest motiu, s'apunten algunes propostes d'actuació fonamentades en la informació continguda en aquesta memòria. Sense cap ànim d'exhaustivitat, es suggereixen algunes possibles accions per tal de conèixer, preservar i divulgar el patrimoni geològic:

1) Pel que fa a la gestió, es proposa:

- a. Incorporar les formes inventariades com a elements a protegir en el planejament urbanístic municipal.
- b. Definir i aprovar unes ordenances que garanteixin la geoconservació de les formes i la facin compatible amb els usos territorials i les activitats que s'hi desenvolupin.
- c. Elaborar unes normes del Rocar que garanteixin la preservació del patrimoni i la seguretat dels visitants.
- d. Desbrossar i condicionar els entorns més immediats de les formes i dels camins que permeten accedir-hi.
- e. Senyalitzar les formes més rellevants i/o visitades.
- f. Vetllar per que les actuacions antròpiques (especialment el condicionament de camins, pistes i construccions) no malmetin les formes catalogades.

2) Pel que fa al coneixement científic, es recomana:

- a. Completar el present inventari amb la identificació, localització i caracterització de les formes granítiques d'altres zones del municipi no estudiades en aquesta

primera fase de la investigació. S'indiquen com exemple, les morfologies espectaculars dels Esqueis del Bagís o de Sant Iscle i Santa Victòria de Sauleda.

- b. Recopilar tota la informació possible sobre les formes de El Rocar de tot el terme municipal, especialment pel que fa a fotografies antigues, postals, gravats o filmacions.
- c. Ampliar el fons d'imatges d'aquest inventari amb filmacions de les formes realitzades amb drons.

3) Pel que fa a la divulgació, es suggereix:

- a. Difondre aquest inventari a través de la seva publicació: ja sigui en una monografia o a través d'un espai web específic.
- b. Dissenyar itineraris i rutes que permetin recórrer alguns conjunts de formes de El Rocar.
- c. Millorar, en col·laboració amb associacions locals, la senyalització dels camins i les formes de El Rocar.
- d. Impulsar una campanya per posar noms a les formes que no en tenen com a primer pas per fer-les més identificables i atractives.
- e. Promoure entre diversos col·lectius (especialment entre els escolars dels centres del poble) iniciatives d'apadrinament de les formes, en la línia del programa "apadrina una roca", organitzat com a acció de voluntariat per la conservació i seguiment dels elements del patrimoni geològic: <http://www.igme.es/patrimonio/apadrinaunaroca.htm>
- f. Impartir xerrades divulgatives sobre El Rocar.
- g. Organitzar activitats de descoberta i visites guiades.
- h. Instituir un dia a l'any dedicat a El Rocar